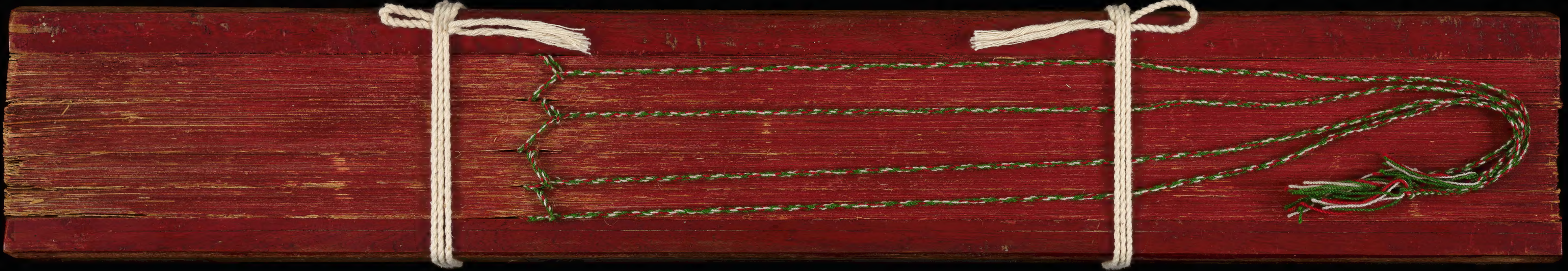

B.01.06.01.II.1

FEMC
665

ចៅកំព្រា

ក្សទីទ្វិ

FEMC 665

1/4

ទ៊ី ព្រះរាជក្រមជោរសម្ដ៊ឹរវង្ស ១ សង្ក្រិត៧ ៣ ឃ្លុប

ឆ៦។ សាលិលវរនេត្រាំ រឹមខ្ញុំណា សុលំបណាំ សាលបណ្ណា មនោះបំយំ សង់សារបទាំ សោមកុសលិតី ។ អម្ចាស់ពុំ ឆព្ទសងាត់ទាំង សេកការបញ្ញាសិ មានបីតា ស្នេហាអើ្យ សង្កត់ភ្ញៀវ

ឈ្មោះត្បូងជំង ។ ខានម្ដះមើលកុន ក្លូងវិចក្កុំពុន សៀ បង់តស្រែបើ គុណកិតនឹងលើក ពាក្យស្ងៀមញ្ញាណទៀវ ដំបង់ង្ហឺ ហ្មងហែវ បុប្ផានិយាយ ។ តីនោះកុំលត្ថ ក្រៀវដំង្ស

ប្រកត្ថ តីគុបក្រិតក្រែ លំប្បាកអាក្រាំ រន្ធកដង់សឹ យាយ ពាក្យតីបកៀវត្រល ក្មេងះខង់ណា ។ ដើត្រូខ្លួននឹងលើក ពាក្យល្បួងល្បួងបង្ហើក ចង់ចាំបណ្ដោះ ពាក្យហឹ

ទានាកន់ង ដំម្លង់សង្គ្រះ ត្រូបកាកក់ព្រែងក្ហ តំម្បូកុកឡោវ ។ ឯជាទាកុំលត និយាយប្រាមន ម្លូអាពុករៅ ក្រមកោះឯង់ណា ដ៏គ្រួលសិទ្ធក្រៀ ក្មេងទាក់អំពៅ ពន្លឺតក្តិបង្អួនហ្មា ។ រៀបព្នាំឃ្មោះ

នឹងព្រះគុងគោះ អ្នកប្រាជ្ញធរ កាលស្រុះល្បីអ្នក សំឡូកបញ្ញាសណា វិវៀលទ៌ អរហារហាកវិញ្ញូ ៕ ថាបោរកុំសត សំឡូកឫកជ្ជ រកើញព្រួណ ស្លាបរេកត្ទេរ ឥតពាក្យគលប្ដូរ ទំកិម
ខ្ញុំព្រួណ តើរសួមទាងស្បិ ៕ អាណីតជុងណាស្យ ០ កិរកុំរហ្ស ក្ដុលចោទកើស អភិយាព្រើយបោយ ស្រុះមោរ ព្រះនេរ ដុងយំទ្លើរ៉ៗ បន្ទ្រិយយ្ហាងនាស ។ ល្ងង់
ណាបផុងដ្លា អ្នករតលិចកាំរ មាបត្រៃបោក្ស័រ អ្នក ឃ្លាងស្មុះតើរ ស្រុកតេវតៅស្ទ្រ បើបិតផ្ទៀបរាល លោនបិន៍ ល្បមគោរ ។ ជុងរីទ័យយ៉ាង៌ បោន៍លោកភាងក្បាំ
ក្រោមើររិះរោគ ខ្ញុំរប៉ិរកើរ៏ ល្ងង់ផោមមំពោរ ជុងយំអ្នក្ស៊ី៚ ចំបិ្យឃ្លាងណាស្យ ៕ ~~ស្រុកនិកនេត្រែរ~~ បរេបន៍ព្រោះណោ ស្រុកនិកនោក្រែរ ចំមតើរហ្សា អាស្វរជុងយំ មើលយំលងាំកិន្ប្រាះ ឃើញខ្មុកគួង

ខ្ញុំ ពិតប្រាកដទេវ ។ ផ្កាកល់ស្រៀវណាស់ ព្រួយពីការសព្រឹក ចិត្តខ្លួនតូចទេវ អាណិតខ្ញុំណាស់ បង្គំទូលទេវ សូមទ្រង់ទេវ ជួយជីវិតណាស់ ។ លើកដៃសំពះ ស្រដីថា ក្រោះបងព្រះ ទ្រង់ក្រ

យាយយាយ ក្រសួងក្រណា អ្នកយាយមេការ ខ្ញុំខ្ញុំ ក្រែក្រែ ។ ~~ផ្ដាំខ្ញុំពិតណាស់ អ្នកយាយកំពង់ ម្ចាស់ខ្ញុំមហារ~~ ទោសផងពិតនេះ សំឡាញម្នះណាស់ ប្រែបរំតែង

ស៊ីបាយសំឡៀង ។ កូនគោះក្ដាប់ហើយ ចាំខ្ញុំម្ចាស់ស៊ើប រក្សាក្រពើ កំណូចបុងណើះ ម្ចាស់លោកគឿងឿង ខ្ញុំអ្នកម្ចាស់ ថ្ងៃ ចិត្តខ្ញុំផងទេវ ។ ទៀតឡោះយាយម្ចាស់ ក្រែក

លោមាម្ចាស់ យកបាយតែងទេវ ចំមកាចចេញក្រែង យកទាក់ចាំមទៅ គោះឡាយខ្ញុំទេវ ស៊ីផ្ទុកចេញណាស់ ។ ចិត្តក្រអាណ៍ បាមខាងសំម្ពង ចាំនេះកាស់ ចាប់ថយកទេវ ចិត្តខ្ញុំអាពាក ចាំមើលរាក្សារ

ពា

ទីក្រុងបវរផង ។ ក្រុងចាត់ចែងស្នេហ៍ ស្ដាប់ការគិតដងហាក់ ចាត់ចន្ទ្រះមោភ យកទៅវង់កុក ថេមអង្គផង សាគួរតោះមោភ ទៅដំណើរអាត្មា ។ ស្ដាប់តេបរបាល់ដួង ដាងមកកោស្រៀ ស្ញើតរង់ម្ចាស់ របតោម

កោកាកាល ត្រែកាចលទីភ្នា ទិតផ្លងនោះណារ ដិវ ចច័ម្ពុះមោភ ។ ដើរផ្អុងស្រៀង ទាំកាកមេត្រី ដិបយាបដិវ័រ ឆាប់ តួចកោក្បូចទិក តុំម្ចុតប៉ុងប៉័ ហ្វងិច័ឫលិ

លច់ តងម្ចាលរភាកុក ។ ដើរធ្លោមទម្ពះធ្វៀ ភ្ញិមាប្ដុ ងជឿ សំកួរៀវកើតទុក យើងកត្រាញូរង្សិ ដើមហាមុងរអាកុក ភាជមានងំមដុក ធ្លោមរមាណរាណារ ៕

ផុងគិតតូធ្នោះ វៀង ភ្ជួក្តេចណោះ ធ្លោមឥតបើរភ្នារ ស៊ើរផ្អុងគិតម្តេច យោរប់លស្រ្កាញីរ ស្រុបមកប័ចការ ឿងាងដិវ័ជង ៕ ដើរផ្អុងធ្លើយស្រុប ពេជាលពៅវិសាលាញ ស្រុបធ្លោមឥតផ្អុច

ឃ្លាតបោះបង់ព្រៃ ភ័ព្វក្លុកព្រហោង អង្គុយកឹតហោង សោកចង់បានល្អៀង ។ លោកករុណា ព្រាកលោកចោះណារ យកកេសព្រាតិ ៣.កំម៉ែត ឆោតឆាវមិតិ ឥតគតព្រាត្រឹះ ពាក់ស្ងួនទៀក ។ ចៅដំណង់នោះ

អរំមត់ស្បងឈ្លោះ ឆោតនិងនាងហា ព្រៀបលោកអារតិ ទិតលោកស្ដាំ សាស្រ្ដាកោះអរ គួចិតប់ម្ដុំ ។ តិតស្រែប ឆ្នោះសិប គ្រំរហរណៅ គើរលោកនាងបើហ៊ី

ផ្ទុងនិងលើរស្មៀ ស្ទឹងសឹងប្រហង់ កាស្ទ្រាកកោះមោរ អាជ្ញាសមកបីបណារ ។ យកលោកឥតឆ្នួប គ្នីដ្ឋាព្រះច រុច តិចរំធ្លាក់ ប្រុងប្រៀបបើបរាប ព្រះគាសព្រះគារ អក្អុប

វិក្ការ គោះប្អូនដើរគេរង ។ ឆ្លាក់ការ្យការ សព្រឹកចោះណោ ចាំទុំពុំជ័យ នារតិកូជ សំម្រួទ្រឹងជ័យ នាងក្ខកោះមោរ ព្រះចុំមសិទ្ធិរ ។ គណលោកវិធិព្រាយ ស្នាកិជុជកាប ប់ខ្ញុំមងួបទារ តបិត្ត

គិ

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] ព្រះ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible]ព្រះធម្ម

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ ទេវតាកុំសិតអរ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] ព្រះធម្ម [illegible] [illegible] ប្រាប់ទេវតាកុំសិត [illegible] [illegible] [illegible] ។

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] ព្រះ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

មិនទេះមោះទេ ម្ចាះព្រះខ្ញុំមកដល់ ។ ឯលោកព្រះធម្ម ទ្យូងទៀបនាំម ដង្គូនជាំមួយ ទៅរោងផ្លោះ អញឡៀងឯងហោង អាសាក្ខុនទ៍ ល្បួតសព្វៗមារ ។ មើជើងម្ចលតោក នួវគូប់គំម្ទេ គោះឌ្យ
ការធា នេទការឥតពុំម សោល់សិស្សតារ លោកបៀការ ជា ប្រសើរធ្វើជាន ។ ទៅទកុំលាតល្អួម ទិតទ្រមប្រែពៅ្ហមួយ គោះឯវ័ទច័ម្ភាន ស្រុមព្រះកុម្ភីការ ជាតិសាក់
ទូមទ្យាន ប្រសើរធ្វើជាន សានលុកមានបុ ។ ព្រះ សិណ្ណុំរម្យ ទាំងព្រះកុម្ភីការ ឯងទិតមកពាល ឃុំបានដូចអញ ៗ និងថៃទបុ ទៅទគោះនាញ៉ូ មិនទៅកន្ធោះ ។
ឯទៅទកុំលត នាលៈទោទប្រកដ អន្តយព្រះដារ លោកព្រាយដាមមកកា ផ្ទាវនៅៗ សាមញ្ញព្រះខ្មោរ ពុំទាងទៅកប្រកដ ។ ក្រមថ្កូបទំម សិណាំចុកំ គោះសៀវបរបន ទៅទដ្ឋះរកញ្ញ៉ា ពារដឹតប្រកដ គៀសាគ្នុសម្ល

ព្រះមហាព្រហ្មរាជ ។ លុះព្រឹកព្រលឹម ចរណក្រុងបវរ ដំណើរព្រះរាជស្ងួន ទ្រង់ព្រះករុណា នោះសង់ព្រះស្នេហ៍ ររំបក៏កៃព្រួល ព្រាងមហាសេដ្ឋី បង្គំម្ចាស់អភិបាល ទើបទាបទាមទងទៃទៀប ចាំការភ័ក្ត្រ

ក្បៀរលក្ខណ៍ មងឃៃយ៉ាំងឆ្ងាយថ្កាវ ។ ឃើញដូចទៅក៏ សក ខ្ពស់អ័ត្តក្រដ្ឋាស្លាបមាំ ចងឯប៉ះរ៉ូវរៀវរ៉ាវ ទេះទេវិលាក រចងសិទ្ធក្ដុប ។ ប៉ះគ្រីក្រូលក្លូសិលាគគើរ គើរ

អន្លុងគ្រឹតក្រះឆ្ងាយ អក្លួលរលូរជំម្លាយ ចងរួលផ្គួបរៀប មហាឫទ្ធិ ។ រៀបរៀបទៅទន្ទិចឆ្ងារ ល្ងៀងនក្ខណាទៅទសិ ដ្ឋិនងគ្នា ស្ងៀកស្ងប់ដងដួងគ្រឹងក៏ ខ្វល់ខ្វិដ្ឋិគ្នាគ្រឹបទគ្នាវ ។

គ្រោកក្រោមដិនប៉ះណរ៉ម ថ្កូវច់ខ្ពុមក្រោមគូអង្គារ អាសតុងទៅអាគ្រឹត គតមិនងថៅទៅទម្ហារាជ ។ ឯក្សូវសិទក្អាកក្អាស្រៀល សាជាយក្រើងក្រូវក្នុង បើទោះរួមកាន់ឆេងងង់ ថាធ៌ម្បូរមងអាគំមជាប្ ។ ។

| ក្ដី |

ហើយឈ្មោះនេះចង់ចាយ លឹកឲ្យកាប់ចងនាំមោះ នេះចង់គិតជាតព្រះ ហើយចបណាមអញមិនឃាត ។ នោះគឺកាប់នេះចង់ ក្រុងអាក្រាមាត់ វិនះទ្វាចំភ្នាក់ ក្រោមយកចំណោរពោចទ្ទះ ។ សាកោយកាល់

ម្នាក់ គើរកក្បួនកម្ពុជារ ឈាងដល់ចៀចចៀរផ្ទះ ចោចសំ កាះស្បាស់ក្នុង ។ ជិះយកនិងបោចផ្លូវ ខ្លួនអាតាំក្រុងមិនម្នាក់ ម្នាក់ក្នុងសម្លាប់ក្ដី ការឱកនោះកុំឃាង ។ តូចោះ

ចោទអាណិត ចបម្ដីកក្នុងអង្គាង ពោចយ្ចកោក កុំឃាង ហើយនិងវាងក្រុងកុំចាំ ។ ទាំង្លៀតចបក្នុងទឹក ពោះ ទាំងគិតកុំបោយការ ខ្លួនខ្ញុំឈានជាំងការ សោកក្រុងចាំ

វាំងាះហើយ ។ សោកក្រុងស្រួលក្រោយ ហើកហើយព្រៀញកុំឃាតណោះ ចុះខ្ញុំកំចោទហើយ នេះស្ដួចហើយឈានសំពុត ។ ឃោចស្ដាប់កាក់ជួង ស្លៀសំម្ភងកាំរុង អាំបតាំងកំសំពុត ប៉ងមុតនិងក្រុងហើយ ។

ក

បើរក្សាសើមប៉ះគិត តោបកុំនិតសារឆ្ពុះជិះ មិនឲ្យអ្នកជែងជឿ អញ្ចោះឡើងកើតរូបគត ។ បោះជិះរាជស្រែកជៀ ព្រាកសែងឡើងអាណិត លោកបានចាំស្ការចិត លោករាណកេតបោះជើងណារ ។

ដុះឫស្សីកាត្រឡោះ បោះចោលទ្រព្យរាបរ៉ះការ និងអាសបរិល យក់កែវ ខ្ញុំរាជពុំនឹងសិកោរាប ។ ពិណនាងពោះ ៗ កើត បោះល្អក្រើតទ៌ាចំអាប ក្រុមព្រះហ្វេងឆោឆ្ងាយ ដុះជ្រុ

ពាក្យបកសារ ។ ឃើញរាជស្តុតប្រែតើ ដល់ស្លឹកពីព្រាបមក ថារ ក្បូរកើតកុំទិយារ ផែនទ្រព្យស្ពាក់មើលតើរោង ។ មិនរករលេ រារណុត តោបកោវទម្លុបជិវគរណោរ ពោះកំរើមោ

តិរបស់តេះៗ ក្រុះសៀរ ។ ឱ្យឱ្ពារសៀវភុយប៉ាំ អន្លួយឆាបបើស្រែតើ ក្បួតោបកុំស្នើចែង និងលើស្លៀងពោះបណា ។ ឲ្យក្បោះបលើរឿង អាណទៅស្រីសួមការ បន្ទមកស្មូបទ៌ក្អារ ស្រោកអក្បួឆាបាយកកោវទសឹង ។

ដេរមានជើងភ្លើងក្រើរ ចាំក្បំនិងការពៃ ញ៉ាំងជាមក្បែរជើ ព្រាននេះនឹងយកគោទៅណាទេ ។ ជើងលំទៅរសោមុំ ជើព្រាបបានក្បៀនរម្ជុំ ចាំផុងឆ្នាំងឆងណារ គាត់ព្រាបបានជើងលើកប្រាប ។ ជើពង្សមកស្រុកក្បឿ
ព្រានហោកញ្ញជើញព្រះតាប លំមួកទ្វីទាវោលញ្ញូប និង ◆ ប្រកាបរកញ្ញាំង ។ មនមាកកីតែង្ស ពលជើក្រុបរាងទ ផង ◆ មាកលេង្ស ឃុំព្រានពោះមក គបតោបសំមតិ
ចោទចិចម្ជុំទៅរ សម្ដុងចោរបាំង ។ មិនមានលទ្ធ្យ ព្រានពោះណើតែង ក្រើដាំងទារវាងចិតា ទិតពោះមេស្រិ អាល្ញក្រណារ ◆ មិនអានចាំទា សន្តស្ដាំងទារ ។ ជំទៅទសម្បូរ
អមាត្តបទិក្ខ ពោះណារព្រានជ៉ោ លិកលេលិពោះ អន្ធ្រាញ្ញទ្ធរ ឃ្ញទាក្ញុ៉ឃ្យេយចំរាម ហោកព្រាបមេតារ ។ ត្បិតខ្លួនខ្លួនមក្សត្រ មិនមើតនិងឆ្លត ជិតហោកលៀមណា មិនបានគួទណាក ស ៥

ព្រឹត្តមោះថ្ការ អាក់បរលោភៈលោភរ ការាំពេជ្រមោះមោរ ។ ហើយនាគលិល្បើ ក្រួចឡប្រឹល ផ្កាលលោបមោះមោរ កាលផ្ទុះចាំអន្ទង ចុះទេញក្ដីការ ក្តុតាបង្ហូរមោរ កាំលង្កុះចាប់អន្ទ សំពៅរាក្យ ។ និយាយពីជុំនុំ

ញា ពារាំពេជ្របំរង មោះវេជ្ជរបហារ ហោរមោទស់សេះសៀម បង្គ្រាការបើរលោភរ មោរនិងមោទង្សា រកានិក្កុសំកុក ។ លោភ ផ្ទះចាំផ្ទះចា ក្តុំអាលព្យាការ រកិតក្បែរផ្កា ម្តាយមោរបោ

ទាំង និងរាជឪកុះផុត និងឡាការសំកុក រំលុះខ្ញុំនមោរ ។ ពីរាយសេក្តីក្ត ខ្មុំទុំនុំ ស្រាកនិងកន្ទុកផង ការណ៍សិទ្ធិទាំង ក្រុនផ្សារពេកមោរ ទាំងទេញស្បែរសាំ ចុះបពេក

លោភៈលោភរ ។ សៀមអរមាភ្ញៀវ ផ្ចិតនិតរក្ត និកាលមារតារ ឃើញការៀរនិងឡាយ មោះបរមោរលោភរ តិចរិទ្ធនីងផ្សារ និកាក្តីការសង្ហរ ។ តិកស្បែចមើលមារកាក សំពោទីរុកមោក ពីរបន្សមនៅចាំកំស្លា

ដ៏ ក្តៅក្រៃពេកទ្រាំ នោះឯងឥតក្រែង ក៏លលោកទាំងថ្ងៃ និងក្សត្រអ្នកផ្សារ ។ ល្ងៀតព្រឹក ម្រាលល្បារក្អក ថ្ងៃរះម្តងម្ការ ចំពោះអង្គា ព្រៀបស្បៃនេះណាស់ ទិតថ៌ស្រស់ស្រាក ជីកញ្ចូរយកមោត ។
ថ្ងៃរះម៉ឺនម៉ាន់ ក្ដិចទិតទទួល ម៉ុះម៉ុកពុំយ៉ន់ ភ្នក ប្រាប់ថ្ងៃមក ឲ្យបានកំបំផង់ និងនឹកយកមោត ក្ដិចទិតស្រស់ស្រាក ។ អ្នកផ្សារឆ្លៀប្រាប ទៅស្រទៅទាំងឆាយ ប្រញាប់ឡើងរុះពាំង
ថៃស្រវាន់យកហើយ តាករ្សុំប្រធារ ឲ្យចោទចំទាំអាំ ~~សមុទ្រទៀង~~ ។ មើលប្រាប់ទៅទាំង រួំមនិស្សកចក្លាថ្ងៃ ចំពុត ទោះនឹង ជីកាយកញ៉ុំត្នាន យកម្សួតឡើង ត្បូងកក្តីឡើង
នឹកយកពោះចាស់ហើយ ៚ ឯចោទចំទាំអាំ ក្បូនកស្បាយមា កុំល្អមលើសលើ សៀប្រាប់ថ្ងៃមក នាគទីប្រាំពីហើយ ក៏កុំរួលហើយ យកពុំស្រមោច ។ ស្រីយកតែសិរ្ស ក្ដិចទិតឈ្មោះស ត្រូចពោះបំប៉ន់ម៉ង្គល

កិ

សុគតគិត នោះចែងតបាតប៉ ពន្លកញ្ញើរផង ហ្វូងពុកបើង ។ រៀវថ្ងៃរួចស្រែម នោះដាក់ស្ទួរចេះ ទិសនេះរន្ធុកឡើង ដុកចង្រួមសឺស្បែរ ប៉ះសាដិតទ្ធជើង ពាកព្ទក់ស្លប់បើង សាជិងគើរនោទ ។ ស្រីរគើរព្រះ ស្រុកឆ្ពះនោ
ទង្វះ ជាស្រួលលំនោទ ក៏សបើបឈរឈុញ ក្រែលោកបើល នោវ ឈើតាងនងអ៊ុំរនោះ អន្លង់ជើងឆ្ពះ ។ ហើបលើទតំលនោវ អន្លង់ដិតនោទ លើកស្រែលបាំពះ ស្រែបនោទបច្ចុប ឈាថិ
ពាលិចាំរ នេះងមាររណ្ដៀ ចាយយការមកាងៀមិល ។ រលើបរបុត គោមគ្និកក្ខុកក្មួទ ពាក់កា ៗ រុំជើង សារផ្ទួកជាញកើ ៩ សំម្ងឹទលោកាកមិល ក្រែបសោជាតើល ៗ
ប៉េទុកម្ចុំគួរ ៕ គ្រួនចិត្តស្រែលខ្ទាញ សំពុតកេះមិញ ការបរកោយបោរង់ជាវ ស្រើបឈាតក្បាញនោះ ល្អក្រែបមុះទើងា កាងពោះសោបារ លែបផលកបញ្ចុះសោញ ។ សរសើរបួបបើប ពិតព្ទក់ឈុប់ជើប ៥

ដេះលើបសារសុខ បកកែវទៅតិកុត វេទក្លាស្រាវឆ្ពុំ ចុះតិលសៀហោរ្យូ កើតទោស្រុំហ្វ៉ាប ។ តិលវតហោយណាអ ហើយហើរហោរនៅរ តាកិប៉ិនិទាយ អន្លប្រ៊ុបប្រាប ប្រាបរប្រឹកាយ ដោះរកប្រែចក្រែ ប្រែកញ្ញ៉ុយ

ទ្រលោះ ។ តិលសោភក្រវ៉ូ សិល្ប៍វ៉ាវុធ អន្លង់ដិតគូវ ហើកស្បែកគ្រា ពិលទិតវ្រលដោវ ចាប់ប៉ុន្តែងរោ ពិសព្រះកុម្ភការ ។ ស៊ិនបានពីសារ ប្រពាកវង៉ារ ដង្រះហើយណា

សោភក្រោទរន្តក្លើត ក្រួចព្រះមេតាអ ហោដជ្ញុំកីវណ្ណអ ទោះមិនបានតិលើ ។ ឃលោកព្រះឆ្នេរ ស្រុសដុកញ្ញុំម ហើរកន ទ្លុះហើយ អាគ្រាមិនតិកកុប មិនបារ៉ាហើយ ឃងលើក

ឃើលើ នាងព្រឹកព្រះអាស័យ ។ ឡឹងឯងលន់ ពិព្រះពុទ្ធការ ហោះក្រោកហើយភ្លាម លោកសញ្ញាសោតិ ស្ទាកដម្ដាំរាម ទ្រលោះសម្តីអ្នក ។ ក្រាបថ្វាប់ប្រឹមថ្កុំ ហើកស្បែកណាំម ឈរនៅ

តិ

ចំណារ សុគតទេវទាក្ស ចង់សំឃាំ ទីណាស្រមុំមាឌ ស្រៀវត្រានទេវសំពុត ។ បង្រួលស្រែងគាប់ចិត្ត ក្រលោមទុកគិត ពារស្ទើរជ្រុត ក្រុងរាមរាជទួលមក ភូទណាញ្ញហើរត កង់ឃ្លងនុក ស្រុណាំក្រោមទោវ ។ ឋលោ

ក្រោះចម្ប សិឃ្លុះជុំកំ ភ៌ទគប្រីពោទ ញ៉ាំស្រក្កីគ្រឹះ៥ឋរ សំម្បូរគីណទោប លុត្រកោះក្កាវទោទ វ៉ារមិរិកាឈគ្នារ ។ ជំនួយក្តស្រី ទ រូបទាំងសុររេទ្ធ ក្រោកលើងព្រឹម្ហារ ក្រាបថ្វាយបង្គំ

ប្រណាំងនាង ស្រែរមើលសំគស់រ គើរបោក្រទោទបោរាង ។ ឈើងលើរគ្រាណាំរ សៀប៉រ៉គោតារ ឋិតសំម្បូរជជ សិរត្ន ឥ ឋិតគិតគំលើងបោរាង រូបស្រីឯងបាម្លង

ថ្វាយបង្គំរលោត យបង់បែរស្រុះស្រែចជនាំ ក្រុះជុំឆាគា ទាបជេចលេចគ្លឹប ។ ឋិតស្ទួចសំផ្លួចផ្គរសើ មុង្គីគរាំតក្រ ទគបាក្រលេលារ ។ គានជង់មួចផ្ទួចផ្លា បឹងមានគោររ ររលវររកលើបណារ ។ ទជក្បិណាកន្ទុ

ឃ្មោះ ដូចសេចក្តីហ ចាំម្ញុំនុស្ស ។ បងណាងកើតកាយកើតក្រោយ ក្លួនចិតនាងឆ្ងាយ បពោរអន្លង់ ។ ៥— កើតកុំខ្ញុំចាកស្លុង សោរផ្ទះស្លុងបង ក្រមុំឡូលញុំងោរ ។ កំលម្រែងមេឈ្មោះម្លិះលើងនោះ ៚
លើលើលួនសំនោរ ហោតក៏កោះហោរ ។ អន្លង់ពីរយន្តីង ផ្កាង ក្លួនសេសោរផង ល្អគិតកំលើងអ្នក ។ ឋយ័នងគកក្នុកល់ ស្រែក ឆបតែងនេះប្រាក ក្រុះមហាសោភ័ណ ។ ឈើ
ឥនេះព្រៀងគ្រលាញ់កើតពិ និងបាងឆ្ការពេរ ម៉ូនសោកសោ ពិរបេរ ។ បើអ្នកស្មុំស្តីល្អបេរ អ្នកសិកអគិរ លើងតិតព្វ លោភ ។ បងក្រុំហ្មុតិតតាយ ចាប់ចេងចាយចង់ខេងចាយ
ចាំដាកលៀកលេបហ៊ុំឈ្នួស ចងរវៀយបងនិរយក្លួន ។ បង្គួនកោះដងអាព ក្លួនចិត្តស្តីហ្ម កើតរលើងអង្គារ ឬនក្ដុំព្រោះទៀសកតង ។ ក្លួនចិត្តសោះគ្រាដ ចាប់កាត់ក្លួនបង្គា កាត់សម្បុរព្រួចចល ក្រូច

៤ ក្រៀ ៤

ទ្រូល្អរូបចិញ្ចារ ។ សង់ព្រោះប្រហុងតាំងពីក កូចដុំផលតិតនោះបងណាះ ត្បិតណាស់ក្តីរងារបង់រ បុកិចប់ការបានទាំងអួម ។ កូនខ្មុះផ្ទួងចងទេវ ខ្លួនបោះបាចបោចពាំអារម្ភ ព្រោកនោះតាមត្រាក្រុម អ្នកបាប់ក្ដីកណ្ដាលណាស់ ៕

ចិកចុះបង់ចូលខ្លាច ត្រូវខ្លួនទោបនិងស្រុកា ក្រៀវផលបុន ចាល្អរ ស្នេហ៍គម្ពារឃឹយកលកា ។ បើបានកូចតុំគនិត ។ មិនស្រួលចិកចប់និងស្រែក អ្នកនោះបង់គុំអរអាក ។

ផ្ទុំនស្ទេងស្ទោះមិនទោរចាល ។ បង់បោងល្អមពាក់ផ្ទុន ។ ស្ទើរនំអូនក្ដអ្វោះខឿ កុំអាច់និងឃាតពេល ផ្ទុនទោរទាវឿស្រែស្រ ឃាត ។ បើផ្ទុនទោវផ្ចាយផ្ទុន ប្រាស្ទួរបុនចិត្តកាយា

ក្យ ការឈ្មោះបង្គ្រប់តាំងពាត ស្រែស្រែយាគតាំងលើង [illegible] ។ ភាសាសេបមិនស្មោះផ្ទុះ បង់វត្តរះតាមទេវខ្មោះខឿ មិនល្អោរការ៉ៃលឿសិយ អង្សាបោះស្រៃស្រែងតុំនិត ។ កុំបីអ្នកផងថារ ខ្ញុំបងណាះចាំបុនុំក ក្រៀល

ពោះឆមិនចេះកើត ស្នេហពាលពិតស្នេហាកប៉ុ ។ បើមាតស្វល់ម្ហូមផ្ទុង ខ្សត់មានបងថ្លៃពុំព្រម ខ្លួនឯងមានទុំទាប លោកគ្រូចាស្ទាបងាងចាំទុំម ។ តាំពីនេះទៅលេចចូជ្ញប ម្យាងបោះជើងជើងសុំកុំម
ព្រលាយតើសំបម អ្នកម្យាកុំកើតលើចងាត ។ កុំឡើប លោចអាងាប ស្រីបង្ហាប្រជ្ញាងសុំត លេចពួកលេមមារាប្តី ស្ដេចបំផ្លាតវៃបុរាណ ។ ស្ដេចក្រុងក្រុងព្រះវៃ អា
នេះល្បែងពាលកុំចាស់ សុតិសម្បូតព្រួលេចកាន្ទ ស្រីបោះទាល់ ម្លាំងប្រុះ ។ ស្រុកនិកបង្វិលឯក្ខង ព្រយាតខ្លួនតែងគ្លីង្ខះ បោះដេយាប ពេញជប្រុះ ញោកុំបោយត្រួងលើងណា ។ ខ្លួនឯង
បាងឡុះបៀង ត្រូវប្រិតប្រែប្រែតោយថារ ពាកពេចត្រូវអាខ្លារ ចោះឯណាគើរស្រុលបមើល ។ ម្យាលើងត្រូលផ្ទុនថ្លៃ កាតែប់ឆ្នាំបចែចាំស្លឹ កុំអ្នកផ្ទុនក្មេចលើយ ម្យាងបោះជើយព្រួយាតខ្លួន ។ ឯផ្ទុន

ទហ៊ា

ស្ងួបពារពោធ អរសង្សហោងគត់កិច្ចធ្មុរ រំព្ធិបត្រុចនិងក្បួន ហោងឆ្លួមល្អនចាំទុកហោង ។ ជូជ្ជិះសីតលក្រុង ល្បឿលុបសល់យុបដោង ក្រឹក្សលិខសារបោងហោង ចក្ក្រុចហោងទុះធ្មុះគោង ។ ងាងគលហោងហៀសា

ក្រុងឈ្មុះថារហោងបពូកោាំង សុំផ្ទឹងមើលក្រឹលោង គុងឆោ វក្រោងប្រែងលំម្លឹះ ប្រាបងកោក្រុតិឡើង រាជ្យាបរាលប្រៀង ឃើងមើលរំលោយ មុខ្ថិកម្មាំអរ ក្រុងស្រួលក្រុះវែង

ស្ងួរមកបញ្ចុះឡើយ បងជើងប្រូពាន្លឹម ។ ក្រោបថ្មុបប់ជុំម ចស្បូតេចសុំណាំម វក្មាររោះរោាម គុំម្ហិរអាក្បុរ ពោះណារ ចៀបងាយ ទិតចប្រុកាន្លឹម ស្លូមកិច្ចកុំពារ ។

លោកកើត្រារៃរក្ខះ ក្រះកុងទ្ទូងណាះ ពារពលើរសិរីការ ខ្លួនឥតពុំជិះ រំពឹងរត្នកិណារ និងឆ្ការាក្បុរ ទិតថ់ជម្រុ ។ ប៉ះពឹសមហារក្សា ពោះល្បើក្ខុំបាត ចចិតមាំភ្លូង ក្រោងតាមនិងមុខ លោក

ឃ្លុំត្រូវរាជទូន ពាលព្រៀងប្រុង ក្នុងព្រះកុដិការ ។ ដើរសៅព្រះធម្ម លើស្វាំរុក្ខ អរក្ដីចិត្តារ ហើយបដ់បដទោះ ចិត្តជាប្រជុំ ក្នុងព្រះសៀវណារ អញ្ចាំនោវត្ស ។ ចារអញ្ចុបតី ត្រឡប់ចោះមក អំ
កិលត្រើសឃ្លាលព្រួង ហីរពៅលចំណាំ មរណាប្ដាំមន្ត្រ និស័យ ករោវត្រូវ ជាតិព្រឹត្តមុត ។ នេះនិងវត្ថុទេវ កំឡើរកំអ្នក ពាក់នេះ ចំឡុះដុក ខ្មួងនិរ វេទទ៍ទារពោវមុត ការពៅ
ដុក ងំមិតាងលៀតណារ ។ មុងមាងមយាង្សុត ៖ ពិរ ការចំលាត ព្រួងក្រុវចាលម្ចារ គ្មាឈោព្រះក្នុ ងលក្រុវថ្ងួយ ថ្ងូរ ដើងមិយរលោកណារ ភាវនៈរង្សី ។
ក្នុងសើរព្រះល្អំប ល្អំ២លក្ដិល ញូពាំមគ្រឹមជ្រឹង ថ៍ពាវងុងណាវទ៍ ពោវខុមាមុត្ដិ ទៅចតាលប្រក្រកឹ បើទរាបចារក្ដារ ។ មានព្រានទ៍ព្រះតារត ប្រលឹងល្អាវល្អូត ព្រឹក្សមតារកក្ដា កាណ្ឌលប្ដឹ ល្អើលឺដាជ្រំ

ឲ្យជុំសំស្រែលសំស្រៀល ស្រាប់ស្រាក់ស្រែប់ស្រែះ ។ ទីកន្លែងទីកោង ដុះក្រាញព្រឹក្សព្រៀង មានផ្ការស់ទ្រូង ផ្កាកេវចាំតិត ឈូករត្នពង្រូ ក្រពិបក្រពួច ត្រកែតកោមកូន ពុំកោះពុំកួល ពុំកុះក្រៀលស្វរ ៩

៣៣ តាំងយាវជុំកុំ កែមកែវមង្គល ទៅក្លៀវយល់យល់ ភក្សីយរលុង រំលោងចាំទៃ ។ តាំងក្តារមុខជាក តាមតា កាឫរជុំ កាកដុះរំភ្លុលវៃ សំសាំរំលុមសាំង ៨

ឪងភកវ៉ូង មុកតេងក្រលើង កែវកើតក្បូរក្បារ ឪ ។ ដូរវាក្យមុកព្រុំម វារាដាំងល់ដុំម តាំងដូរមុលប្បូរ មារកាដ្ឋមុក្តារ តារាំរលែងល្ងូរ តារកែវស្រីទ្រង់ ៧

ឆាយជឹកវិល ។ សងើតភ្ញើងវិមាន ស្រួបក្បាលស្បាយ កែមកែវតន្ដ្រីល ពពាលរពាល ក្រោបក្រាលក្រឹល ពក្រាកមាឍឿល មានសិរស្បូរស្លឹប ។ ក្បូរក្បាងថែងស្ង សារាក្យភាតិវ្យ ក្លាតិស្លេបដាំរឹល

ព្រះរាជ ទេពរាជក៏រាំង ទ្រង់សាញ់ផែងជុំ ល្អងខ្សាវធិរាជ ៚ អាចមុនីមុនី ក្រាបព្រះពិសី សេណាណាយកិច ឃ្លាតទៅស្រុំពៅ ព្រះព្រោះទ្រង់ហ្មង លើងកាល់ឲ្យព្រឡាយ បញ្ជីចាងនេត ៕ អាចត្រូះពី

៤·ត្រ ដព្រៃ ត្រែពាំឆ្ងាយឆ្ងើ សំរាយរាបារ សំរិទព្រៃខ្ញុំម ល្អសំបតាបត្រូះ រាវកព្រៃទទេទតារ ផ្អមភ្លេងស្រះស្រុក ។ បើមានផ្សែផ្សែង ជិតទួលកាំកុង កព្វារាប្រស្រណាត

ឥតស្ទើរឥតព្រឹង ឥតព្រឹមឥតដុក ក្សិប្រផលព្រក្សមុត ញើស្រេះញើស្រើ ។ ស្ដេចស្ដេចសោយរាជ ញ៉ើញ្ញើងអំហ្លួច គ បបុះបរម្បិទ្ធិ ព្រឹក្សព្រៃកុលកុដ ទត្រុវឈូរឃ្លិ៍ បង្ហិត

ឥតទីរ ព្រមព្រឹតបាររ៉ះ ។ ស្ដេចកុងសារសុកិ សុគតក្បាលស្រុំណុក ឥតអារះជុត្យារ និងបាចម្ហូរសើ ព្រិមព្រឹបវម្បាវារ សារបរតិក្ខុះ សារស្រុកព្រេះបើចទៅ ។ ស្ដេចទ្រង់ព្រះធារ អត្រគិរពារមាន

បងគ្រូពុកម្ដាយ ម្ដាយក្រៅកៅកាច់ នោះទោយម្ដាយបង សិរីសិក្ខាក្ដីជាច់ មិនមានខ្លះឡើយ ។ កំបុងកេតដះ ក្បមានការលម្អះ កាលបុងខ្លះឡើយ យកតិរូបបញ្ចូល ពិតកុំខ្វះឡើយ ខ្មានឲ្យឡើយ

កាលបុងបងឡើយ ។ នេះនិងស្ដ្រីចក្ដី កុំម្ដេចកុំម៉្លេះ ពីរគេង សេចក្ដី ប្រះធម្មវិសាលនិល្មះ ពោះណាស្រាយរង្វៀ រកឲ្យចំណើ ជានប្រៀបធៀបណា ។ អន្តរអម្ពុក អំបិលប្រហុក

កៀតផ្ចិតម្ដាយ ផ្ចិតក្រមុំខ្ពង់ ប្រទំបញ្ចូលផ្ទាស ថើ តណ្ហាធម៌ណា អំប្រុះទុកណា ។ ត្រូវចាំទំពោះ ឃ្លះងងរីក យាទ ប្រញាប់ដាក់ ទោរពេទ្យទទាំ គ្មាតោបកុំណាង

សម្ពោធណាការ យកពោទក្នុង ។ ប្រះធម្មវិស្កា ប្រាយសំម្ពោធ អញ្ចូម្មិលក្បួន ឃិត្រីរូបការ លិខាម្ពុងនួង ថ្ងៃរះឡើង ទេព្វអកាដោច ឲ្យចម្ពោចរណកូរ កុំឲ្យទេវតា កុំម្ដេចមានជោទ ៚

កោ

៚ព្រុងធីតាបវ៍ភាព លោកាកើតសតរអោយ រ៉េសៈឃុះឃោង ប្រួសាវូបមិត្តរ ។ ខ្ញុំអាក្រនរណារ មិនគោចជីវ៉ា គិត្តិះការកាយក្លួន ក្រុមគារវស្សៈ លើងធាងពីណារ ពេរនៅគាំស្វារ អរក្រុងកាកុងនាទ

។ រឹងផ្សាធាងគិត ថ្ងៃរះលើងលេច ក្រាល់ខ័មគម៉ែប ឥតមានក្លុកតិ សិ៏ក៏ហ៊ុំញើបភាព ស្រប៉ះម៉ែតម៉ែ ចេញទៅ បិបហាង ។ សេចស្តេចកក្រិក សេលសារគីតា

ពន្លកត្រៀបក្រារ ពិណទេវរំលោះ លើងទៅវលើបណារ បក្សបលើសថារ ក្រោកទៅទេញលោ ។ មនបែរស្រុះស្រែបទៅ ក្រុងជលិណារ ចាបទៅលេចក្ដី ។ នឹងឲ្យសំប្តូរស្រស់

លក្ខណទសត្ថា ក្នុងលើរដោយខ្សា ។ លើលក្រោកទៅវត្តព្រែក្បាំ ការបនិតាបែកក្បួ ងាតាក្តារឥក្រិញ ។ ក្រុមការីឃ្លាំក្រុមឹម ឃ្ងកុំអាចឃ្លង លើបណ្ដុនលោ ។ ថាងកក្កុតក្រុងក្លុកតាត ក្រោកលើងផ្ទះលោ សំរួក្កំរាំ ។

លើកឈ្មោះរាជឲ្យឈ្មោះក្សត្រ ឥតប្រៀបមហាក្សត្រ ក៏ផ្ទំមហាលើ ។ សំពោងក្រិចនោះដ៏នី សតិទុះអាកាសបើ តោងក្បេរប្រើខ្សែ ។ តីបរិវារលើងនៅសាច អង្គប្រិងកាច ចង្កូតភ្ញើត ។ ទូលបង
សំរ្ទាតាប់ប៉ូអង សើះនោតរបាច កាចរិះត្បុំនុយ ។ សាចឈ្នួចត្បុំលើចប្រាកាំង ភ្នះទិតមជ្ឈជាត្បូរ ស្បើងបង្ហើយរណ្តើរ ។ បងមួមងមន្ទីរប្រយោរ គ្រាំក្រោមឈ្មើរ ឲ្យពិងសិលាព្រៃ
។ ក្រុងចាប៉ូរណាញ្ញទាំងឡូវ យកមកការពោះ ជាងរូបនិងចាំង ។ ឯណងមិនកំបើចកោង លើកចមារក្ដាង ប្រកាំបម្ដិម្លាប ។ ជាងរូបចាបញ្ញូកាលត្យូវ មិនមានចេះកោរ លើកកាប់
នោះទោង ។ តាំងតាំឡូវនិកម្លោះ រូបរមសម្ពូរណាស ចង្កូតកំម្រង ។ យើញក្រៀវត្រាវក្រាលកំពូង ទាំងនារាណសាច ពក្ខាំងឡូវ ។ ក្រិតក្រាញពេលពិញចង្ហួរ ផ្ដៅជ្រុតាមមាំ សង្ឃាតាមឃ្វិច ។ ពោកពោរដីពេញប៉ាំមួរ

ពោរ

ឈ្នះរៀនឈ្នះថ្ងៃ ឈ្នះកែឈ្នះមាំ ។ សកលសើរគុណគេមក្រុងរាជ ជំនុំមុំព្រឹក្សា សំរាំងរាងកាយ ។ កុំកេងកំរ៉ាំងាលងោលងាយ ហើយចុះប៉ុន្មានកាយ ហ្វូងឆាយបន្ទួរ ។ កុំភ្លេចកុំប្រែប្រែកាយប្រួរ កើតព្រៀងនោះណារ
មំក្តាខមំក្តិ ។ ក្រោមក្រំម ភីរំមាសេវជូន លោះរដូទលោត មល្ការ ក្រៀបក្រែបត្រង់ឆ្នារ ។ ក្រោកពើរសលើរពោរ សៀវភោ មេឃារ រូង៉ុមគំរូរលោជ ។ ម្លប់ក្តីជិតកែតក្រាប លំ
កំមុខថយហោលលេខ ហើយហើរបឺលឈើ ។ ក្រឹងគិតងូដថ្ងៃ ឆ្លៀង កញ្ញូកព្រួលែ កញ្ញាកញ្ញារញ្ញាត ។ អស្ចារ្យក្រែកក្រោករ ទាកត ករុះលើងក្រោត ចេកនោះកនេរព្យាកល
។ មាសទេព្យរាតិបុរនោតសើយបុរាណ មោលឈោងក្លាល ព្យាក្រាមេឃារ ។ ឋលោកក្រោះឆាបលិល្ហិរ ដើមនោងសើះផ្កា ជិតោវប្រែពារ៉ុម ។ ឋលើវប្រិចចែវសរប្រែស ម៉ិចរោលដលណោម (ម)

ពេញស្មារណារ ។ ពិសោធចងទំពាំក្រុងស្នារ នោះព្រះយុគ្គរ នោះបង្ហោយខ្លួន ។ យកក្បួនក្បាច់ក្បិតមាស រំលឹងផ្កាផ្កាយ និងយកតែពាក្យ ។ ក្បូនខាំងកាខ្ទាំបង្ហ ផ្កាផ្កងខ្លួនខ្លួន សង្ក្រុងក្រុងមើ
យករការ ថ្នា បងកាក្តិសិរីគង់ ការនិក្ខមានរង្គ ព្រះ ធម្មសិង្ហ៏រ ឋិតតើលពិតលើង ក្សុំឆ្លុំបរិក្ខារ ការការពារណា ឆ្លង៏រ បើធរុងបាក្សុំ ។ រុងខ្ញុំបានតិន ស្តេចលេលារ
លិង ត្រូវក្តិនក្តិនតិតាបរ ក្សេក្រៃព្រះស្លុំប ក្តិក្ករង្ស ធ្លប ដារួរការព្រៀប ត៍រផ្តិតេចាញ្ញមក ។ ក្សោភៈត្រូវបារ៍ ភិ តាវ៉ៃក្សបុះបរិមារ ភ្លាមណារៈវប្បតែក ព្រះផ្គត់ស្ទិ៏រ
ផ្ទៃបាររបុរផ្តុំភា លើពាស្តេចចាញ្ញមក សេរក្តិបព្រះលើ ។ ឃស្តេចលើងកុង លើរព្រៃកម្ពុជ កុលកាយបព្រៃ ព្រុងអាចមង្គល ល្បក្សុំសែវវៃង តោពពិតណារឱ្យ តុំងពេវទាស្ង៏រ ។ សែវវៃង្សរិរ

កឹ

ព្រាប បងជុំជួនតាម ប្រណាំបន្ទាល់ទ័ព ពលកាំជុំបញ្ចៀវឃ្លាត ពេះកាប់ចង្វារ ព្រះធម្មសិល្ប៍ មកដល់ព្រះក្រូវ ។ បរលោកព្រះធម្ម លើផ្លូវភូមិ ពួមាំងស្ញុវកើ ដោះរក្សា ស្ងោះព្រោកការលើងលារ ត្រូវស្លុង

ដីក្រូវ ប្រែក្រៅបង្អិម្ហូរ ។ ត្រូវស្លូទធៀបណារ ព្រាប ដោយលើះឆ្ពោះ បក៏ស្រែការ វែកតាំងទាំងដោយ ដាំស្បូវកងតា នាងស្ដេចទោះលារ យាងចេញក្រមក្រោង ។ បង៉កុំធ្វើ

ចាម ងាប៉ក្រោកប្រហារ ផ្លូវះលើងក្លោង ពេលហ៊ុងនុង ត្រើប ស្លោលើងកាលបង្វាច ព្រះធ្លាភ្ញោចោង ត្រូវធ្វេះយ៉ងណារ ។ ព្រាបលើះឡោះមើល ពិតក្បាលស់លើ ក្រះក្រើងចិន្ដារ ៨

ជាងកោក្លះស្តូប ក៏ស្ងាប់រំភ្លើរ គើរដោះទៀបញ្ញារ ខ្ចលកលពេងកាល ។ បងព៉ូធើលចកោះពោង ឆ្មារធ្វើរកោយភ្លូទ ព្រះធ្លាកសូរគ្រូកាង ។ ផ្ទៃងកាងយាញមិម្ហារ ស្លាលចាំតាលើក្រុងាំ ព្រះធម្មសិល្ហារ

លោកិមកា ។ ក្រឡេវិនមមារក៏កប៉ិយកា ពីកិច្ចលន្សំមកា ប្រការបរំម្រាកិនបត្រាលក្រៃ ។ មមារប៉ែកាបេបម្រុបលក្ខណ៍ រិសរៀបម្រានស្ទើរ តេទាបរចំរុះដឹមុន ។ ព្រះនាមជីឡារមណ្ឌ ស្រួយមោទលើតើ

រះ ។ នោះឆ្លងដាំរស្សុរាលក្នុះ ។ ប្រញាប្រយលើងទោះមើម្បី កាកិរឡ្រកៈនារ ទុំពៀរគោទព្រះកូន្យ ។ កូឡួទិកតាំងក្រូលរក្សា កាកកាជយរិយាំង ស៊ំរូព្រះកាជមាលៃ ។ ក្សុក្លរយកលើ

ះស្រូវស ក៏ដឹកទាជរៀ នោះនៃយោបល់ផ្ញាទ្ធារ ។ រិទវើនរៀនស្សុអក្លូរះ ជាងផ្គុំគ្នា គោះនៃម្ញលើរស្មរតើ ។ ចំឡេះក្ដូជំពាលសក្កស្ទ្ស ពុំឈជានលើរតែ នោះនៃ

តូចខ្លួនទារលើ ។ អាត្មាតោកូជេងសើ មិនដុតិទារ នោះនៅស្រុមកន្សាជ្ឈះ ។ ស្តេចងារឪទ្យាកូដ៏កកិច្ចរាះ អាស្ទុះតុំអែះ ក្រុក្រូចឥត្ដុិចវាក្កុជារ ។ អានេះក្រុក្សលមេជារ អានយុសលក្ខាតារ ។

ឃាំ

ពោះយាវមាងព្រះខុននៃ ។ ល្បួងសោះទោះឆ្ពោះនាំម្ចាស់ ពួកពល់តាមនៃវ ទោះនិងជាក្សបែបរ ។ ព្រះកម្មសិលព្វអភាឞ្ជ ស្វាម្តេចស្តួរវម្សេ ពោះវែលប្បព្ពួរបីព្ញាត្ត ។ អានេះអំម្បួរពុទ្ធារ តាមលោះនេរសារ

ខ្ញុំនឹងថ្វាយព្រួរអំម្ចាះ ។ ម្ហូបទាក្រៀវក្រៀមពេកអាណាស់ ពុំបានបានទ្យ មរណាវេហាលចាបពីក្រុង ។ ស្រាព្វទាវលោក ស្ពឹចតែខ្លួន ខ្លួនគង់ៗ តែរមោចធ្វើនឹងផ្ដុំពីអ្នក ។

ប្រាថ្នាកើតទេវតាលកាក្រ្គិ និងក្មេកាល័ព្រោក ឃើញ កាតិស្រៀមតើរសឹ ។ ស្តេចម្ខុំអាណាពិតណាញ្ញឃើ ខ្លួនទាវតាធ ស្ពឹ មេរតាអាស្រពៀមលាច ។ គុំណោកឃើញស្រួល

សំរួ ពេជនធ់ទោះក្រុម ឮតោទនិចពួកអាណ្ណ័ក ។ ស្ពឹទុះភ្យុយញ្ញំចំមើកាតា ចំទួលតំម្មក ទោះជាវសព្វប្ញូបៀជ៌ទោច ។ ក្រុមព្រាយអាណាក់តែលទោច ផ្ញើហ៊ាក្រោលម្តេចក្រោម ពាក់រកាមតែខ្លួន

ហោងញាណទេវិចតាង គោះកោជវង្សក្រុងការ ៚ ជាតិក្សត្រក៏ត្រើត វាសកំរែកគិតកម្មបិទ្ធារ ក៏ហេរ៍ទោះវាដ ក៏លើបភ័ក្ត្រតបទេវ ៚ កុំពុងយឿងណារ នោះព្រះយក្សវិចិត្រទេវ សើយសែងលើ

កា ។ ង៍ ក៏កាលល់ហោះធិរត្ន ៚ ឯទេវតាអង្គរ ព្រោះនោះណារតែងការ ព្រួសបតលព្រាង នោះបានតំបិរ្ទា ការប្រការ ៚ ជាលោកក្រុះធម្មរ សើលរក្សរតឹមបេរ

ខុន តលក្ខុរម៉ង្ស កុំណាក់ចោរថៃក្រេត ៚ ជ័យជាតិច្បោះណារ រក្សិតរាក្សរ ការកើតកើតពោទវ័យ ទៀបនើតមិលនោះអង្គរ ៚ បើញលោកក្រុះធម្ម

[illegible] រាជវុទ្ធិពោះធមាតិភារ ក្រុងពលក្រុងកលើបថើលមេក ៚ ឯទេវតាអង្គរ ព្រោះនោះណារលើវប្រុកា ស់សៀតទួលមកា វេរល់តំប៊ុន្យប់ខ្ពុំ ៚ សូរពោះទ្រកើតការ

ក្សត្រាកាកាំពេជក្រុំង ណោកិតើស្បៃផងខ្ញុំ ទាស់គីណាបានជានេះ ។ ព្រះធម្មទ័ល្ប៉ះ គុំកាជ្ញខ្សឹងរាយបានមេៗ ប៉ុនជាទេរ នោះគេគ្រៀលេខពាលាក្សរ ។ ក្សត្រមុខកម្មព្រៀង ឆាស់ឡើងនិងព្រាយជ្រៃ ព្រះប្អូ
អ្នកទាំ ហំម្រោះពាក្យទៅណោះ ។ ម៉ែទៅសិរម៉ូ ភ្លេ ណាក៏ស្រាយបានក្រោកឆ្នោះ ណារណាកាំបាល្យ អរណាក្បែរឆ្ពុះអា ក្បួរ ។ បើបើកតើរក្រិះ ឆ្មាងផលទៅធ្វើរកតាក៏ មិន
ផេរបែរទាំ ឡើងអ្នកតាលណារដីទ្វើង ។ រួចដាំស្រាលស្នាយ យើ ក្សត្រកាយលើកគេ ឡើងផងអាក្បៀ នោះមើលក្រុងស្នួរក្រុងបាន ។ បើឃ្លោះកាយអាន នោះបង្កើនឱ្យបានបុណ្យផ្សំ ក្រុងតូច
ទឹកឆាយ ពោះកើតប្រែកម្រួបខោរ ៕ ឯនាងកាកីទេវី ឯផងនោះខោរ បំបែកកាំគ្រោះ ឥតកាមណោទស្ម័រ ឈាក្រុះស្បៀមខោរ ។ ឯទៅអាណាក៏ ។ ពាមិនទោសឆ្ពួល ស្មព្រះបង្គួល

ទុះសើចឥតរអើ បានសំកុងថ្ងៃ ចិញ្ចៀនមាសព្រាកើ ព្រះម្ចាស់ស្នេហ៍កើការកើ ស្រណោះថ្លៃថ្នាង ។ មិនភ្លេចមុខឈ្មោះ ក្រៀវស្ងើចស្ងើចលោះ ទោះកាយចូលពីងាង មនុះផងទាំងឡាយ មិនតម្កល់និងព្រងើ មិនថ្កុល
ហោរធាន សព្វគ្រឿងបរិបូរ ។ បង្ហាញសង្ហារ ថ្ងៃជន ស្រស់ល្អ៉ះ រូបចៀបលើមល្អូ ឃ្មុំមនុះក្នុំចិត្ត ស្រលាញ់ពៅ កប់ប៉ុនពាលពៅ គោរពនោះណារ ។ ឃើញប៉ុនហ្ហីគ្នុំ
ស្លាប់ខ្ញុំកំព្រំ ចេះកត្តូវប្រាំមួយ ផ្ទើងជ្រុំញ្ញរប វាចាការញុំ ផ្លូវ សំរួលចងល្អោរ ក្លាយជាប្រេះ ។ មានការលម្បាស ព្រះ ស្នាព្រែរ ក្រព្រះសែនស្មោះ និងពិតទ្វើរប៉ុន កាលណា
ហាស ៥៥ ។ កើតដាល ចាំរៀនព្រះដុន ។ ចំពោះនេះស្រី មុនពិកតិទវីរ ស្លោះណាក្ដុំ ពោតិញកសារ ក្រែក្រោះពេលកុន ហ្វូនម្ចាស់ទៀរមុន តាំងនៃគំលិបចឿ ។ បាតនៅបំពេរ ៈ ឃើញព្រះភ្ញៀវ ៗ

ឡើង សះស្តេចដើរមើល រកទេវត្តកំពោរ ស្នារកូនបានដល់ ទីលមកទីក្នុងមើល កូនបានសោះនេះ ។ ម៉ែរង្គុំមើល ៗ ទោះទៅណាប្រែក្លិ៍ អាណាគតោះរៀម នឹកទេវតាបានមក មិនឃាំងដុតភ្លើ ទេព

កូនម្ចាស់ ពិដោយរំនាវ ។ វិបាកពាក់ ស្មុគក្រ មិនអាចក ល្បិចទៅ បានទ្រព្យនោះជ្រើស នោះស្ញប់ម្នុះ ម្នារ កូនទីរដ្ឋាយហូរ ពោះទៅក្នុងកិ្ស ។

ទោះដិ៍ខ្ញុំវិទ្រោះ ទោះទុំកូនខ្ញុំ អន្លង់ រក ! ស្តីផ្ទើរការ ខ្លួនកុំដើក្រ បានក្មេងក្មេងខ្សែ ដើការលើ កន្សែង ។ ប៉ុនអាណាចក ទុះស្ទើរស័ក្ខការ ខ្លួនកា

កូនបាកក្ដ ចំពោះបុត្រពិត ព្រះខ្ញុំរកឡើង ក្រុះវៀងគិតខ្វង ការលើចណាក្មេងខាន ។ ស្ដេចតិតរំពឹង អាសេះទីតបិន លើព្រមបន្ទន្ទ័ន សំឡូងនិងមុន ទាន់កុំភាព្ទន់ ឥតអ្នកណាខាន ឡើងនិងទីតទៅ

ខ្វា

។ រឿងព្រះកុមារ ស្ដេចស្ដេចលើខ័ត្តខ្ញុំ លើព្រះបិតារ ក្រាបស្មុំមុជ្រឹប ពាលើងពលសេនា អស់ពួកនិងឡើងផង អស់ស៊ីការ នោះមោទ័ ។ ឥឡូវពលព្យួរ កាលើព្រះរាជាវ ទូលតើកសេនាផង សំអាតផង

ថ ក្រាបមាតាអស្ចារ្យយោធ ថ្វីបាញ្ចីដងផង និងទិញវ៉ាម ថារ ។ ដើម្បីមុកមុជ្រឹប ខ្ញុំនគាកាលរឿងនេះ ម្រាវុំបមម៉ារ ក្រាបថ្វាយបង្គំម ទូលព្រះរាជ្យ ម្ចាស់ជិតប្រឹង ក្រូប

ទាំព្រះនៃ ។ ដើម្បីស្ដេចនេរាត្រឿង ខាងព្រះសំអាត ក្រោញ អស់ស៊ីការៀ ងន់ទានក្រាបទៀ ហោះហោះថាវរៀ ខ្ញុំនេះ នេរ អស្ចារ្យឡើរើរ ។ ឡើរលើស្ដីស្ដី ពាមើនមុជ្រឹប

តើត្រូវពលសេនា អស្ចារ្យស្ដីស្ដីម ដោយងារពិរិយារ ប្រមត្យពលភារ មកាថ្សយបង្គំម ។ រឿងអស់ស៊ីការ ស្គាល់បន្ទូលបារមី ម្ចាស់ជ្រីបង្គំម ស្ដេចសួស្ដី ព្រោះស្រុកសម្ដីម ភ្ជាប់ណាះអារ៉ម ផ្សំនោះ

អាយក្សប់ខ្លួន ទីផុតឲ្យបរលាំង លំលាពន្ធលង្មើ ម្ចាស់ផ្ទៃមេការ ក្បាលណ្តូរខ្ញុំមើល មិនបើកាកាឃើ ព្រមព្រាំព្រះឲ្យ ។ អាច័ឥតមើលអស់ ក្បួនមិតឈ្មោះយើរ រមើលកម្សែៗ ភាពអក្សរជានរូប រាំភ្លើង

៦ កាលៀ ម្ចាស់ស្រីលក្ខះផ្លែង យើកបៀមាននឹង ។ ព្រះម្ចា ម្ចាស្រីរ ឥតស្រែចមើលណារ ប្រាប់លោកម្នាស្រី យើកព្រះ កាលថការ ម្ចីម្នាអាមជិង យាទទ្រុះអាចស្ដី ឈើផឈើ

ព្រះបង្គំ ។ ស្តេចឲ្យរាំមលើង ពួកពាកាំស្រីភ្លើង ៕ ស្លរស្លាះអង្គារ ៈពាកាសុគ្រូពួកពើង នុចរើចលោរការ ស្ករពេញមុខទៅ មារ ក្មើរស្តើកាយរបយល ។ ស្តេចយកម្នាស្រី មុក

ស្រីសាវម៉ីម៉ឺ ស្រីមើនមានផ្ទុំ រពាំមចាយបញ្ញាខ្ញុំ លោកសេចវិលទូទ្ធ ទង្សលើបសើចពុខ នុំព្ទុំមកោះក្រោប ។ ស្តេចនភាក្សាបុរីវ យើកពួកចម្ពរស្តី ជុំបសើចក្អកក្អ វ៉ៃម្នាស្រី រាំមបញ្ចៀនកាប ឲ្យស្តេចលាជាយ ៕

សព្វគ្រះនាងៃ ។ ទ្រង់ខេមតសញ្ញគ្រប ពកិទរបរៀបរាប រអាក្យខឹងរៀប ស្ដេចតិកទុក្ខង រំភឹងមើលគេ ស្មោះក្សត្រព្រះនៃ ស្រាយពារទាអណ៏ក ។ ឋង់អាផៃរុងរឿម ក្រោមម្លប់ល្អឹម នានាយរះសាក្ស
និទ្រាអាលអេញ្ញពទ កាកាកេទ់បើកអាគា បង្ហើបើ ឝាតិ ក្សាយប៉ែរទ្វ៍ង ។ ខ្លួនចាំមេរកោរ ស្ម័រស្មើរបើឃោរ ថែទាយម្ចាប់ម្ចង អះទៅនម្រឿង ឧមើងពលាខ្លួន
គុណកាប់សព្វង បង្ហើបរប់ឈ្មោះ ។ មនុះដ៏ឋពោះសារ ទឹកពេញការ គោះបើញាប់រលិ ឋង់កាយញ្ញូនញ្ញូរ ឲ្យដឹងចំពោះ មនុះនៃចញ៉ំពោះ ស្អុបរេបុណាន ។ រឺឃអាណើក
ក្លាយបន្តុលជាតិ មាត្រុងព្រះទ្រាន ត្រូកាកអាក្រចទិក កំនិតចមាន ឧឧចម្ចួលផ្អូន ឲ្យចាត់លៀងខ្ញែព ។ ក្រោមម្លប់ល្អឹម ម្ហូបវ៉ែរព្រំ រូទាក់គួរអាច អំម្ចាព្រះពាន ដើរកឹមត្រេច ទ្រង់ប៉ិក្សើ

ង្វ

ន សព្វគ្រឿងរបៀបណារ ។ រីឯព្រះរាជ្យ បរិមដធាដ្ឋ ស្តេចយាងយាត្រា លើងលើគជេន្ទ្រា ត្រួតត្រាលើសណារ ស្នូរសិរីសម្បត្តិ គុណភ្ជូរភ្លាបដប ។ អោសរីកធោះបៃង ទន្ទេរទាងទៀង ទាំងស្នូរស្លឹកផង ៚

ស្តេចទៀងទើកប៊ី ស្នូរភ្លេងភ័ងជ័យ សាងឆ្លងងោងឯកា ខ្ទឹម ពោធិសាល ។ តាកែកេងបង្កួយ តាងត្រួចឿបរាយ បញ្ចេញយកា ភ្ជួររ ស្នូរខ្ញុំកុំខ្ញុំ ឯហ៊ែងផងណារ បន្ទាទីរ

ឆ្មារ សព្វគ្រឿងបង់ងោង ។ កាកែកេងបើកកាក ម៉ឺងគ័ធ សង្កាត្យាត ធោះបើនគ្រីងក្រោច ឈោងចូលរាំពៃរ៍ តាកែកែក ទងោទ ឯហ៊ឹងតែកងោទ យកខោរជើកែវ ។

ផ្សាភ្ជាប់ធោះដៃ តាដ្ឋយកាបញ្ចៀ សរសេរបស្ករ តាតិនូតាក្នុងវាំង ថ៌ទាយបក្សារ ឯញ្ជៀបធោះណារ ម៉ឺងឿប្លាតលើ ។ បងបញ្ជូលគាកា ផាំងផាំងក្បុកកាំធោះបើ ប្រែក្រងកែងកើ ៚

ក្ដីណារក្សាស្ត្រីនោះទៀត ។ សព្វព្រះអារម្មណ៍ ព្រះទ្រង់ទ្រាប់ទៅពីតាក់ដួច សើរក្សាមគ៌ាដច នោះមោឃសកលរលំបរាជ្យ ។ កាកាតែបក្សាគ្គារ ហើយប្រែសាបណារោមពុខព្រោង កុំតែរជិនអាន ព្រាហ្មណ៍ព្រាហ្មណ៍ទាំងអស់គ្នាទៀត
ណាររ ។ នម្សៀនមុន្ត្រី ពោរពិការស៊ំពីព្រោះជួរ សិទ្ធសើរថារ នោះណាគ្រឹមិទ្ធនោះណាវាហេរន្ទូច ។ ព្រាបកិលម អាកាសក្រ កាកាតែនោះកុំល្អិតាសៀបមោឃ នមឿនការ
ជន នោះមោឃស្រីសើពោកុលកាច្បា ។ តាលលះម្ចាស់ព្រះអង្គ មុសិរជនាជពជថា វស្សុនវស្សុនសោណារ ពេលីតុជសើព្រះមហា ៖ ។ នគមេឹលមុន្ត្រី នមោនទៀតនោះតៃស្រឿនការ
កុំអាគស្រាបជួរ នោះកូនល្អរស្រីតាងទៀត ។ ក្រុងសព្វព្រះតែ អាស្រុកណារវែងពេកពៀត វស្សុនកុំសុខទៀត នោះមៀតត្រីអាងអាក់តែហាវ ។ ស្ដុមុកមុន្ត្រី អស្ទើងជប៉ែងក្សត្រពោរ កែវសមតាការលមោទ្រ នោះ

ចប់ទូលរៀបរយល្អ ។ អាចារ្យកុះគាយ អាចារ្យប្រាប់ប្អូន កាលនោះមានគ្នារ របស់ទេវស្រុកតាហោតឆ្ងាយ ។ ដល់ស្រុកផ្ទឹង ក្លាក់ការបើបងសូម្បីកាឡូម រៀបស្ទ្រុកាយ សំការកោលខ្លួនលើសគាល ។ ក្លុបក្កាសោក ម្ចាស់ឡើងស្លៀក

ខ

កាតាគាយកើរ អាប់ស្មីតាល ស្តេចស្លាមមើលយកទោះខុះ ។ ក្លាស្តេចក្តារក្តីដ ការការដ៏រសល់ពុទ្ធក្ការង់ះ ស្លៀកស្លៀមមើលចុះ រលោះរលៅគឺរពោរ ។ ដានគាំលស្អំម្ចាំគ័ ស៊ប់កា កៀង

ស្រែការលក្ខុណោះ ភ្លៀងបែរមើលពោរ ល័ឃើញ ស្តេចយាងទ្រូចញូមកា ។ ក្រុងក្រឹងល្អរណាង ភក្កឹងកើរចង្វារះ មកា ស្រីស្រួមស្វាមរមកា ទុក្ខខ្ញុំបងដួលខ្លួនខ្លួន ។

ភ័ស្លូមុតាបន ពោស្រុកលក្ខុំមវណាងពង់អាយ តាងស្អឹប្រុកាយ សំកាយដោវក្ករខ្លួនធ្វើ ។ ភ័ស្លូស្បេសិតទ ពោះគុះលើក្លូមិនក្លុំមមើល ដព្វទារក្លឿងឡើង កុំស្រែកតាំស្រែះអារាធ័យ ៕

គាប់ឫក្សប្រពៃ ល្អវិចិត្រមុះមាឡាវិចិត្រ រូបរាងល្អឥតខ្ចោះ ស្ដេចទតព្រះនេត្រស្រឡាញ់ខ្លាំង ។ ពេជ្ររស្មីស្រស់ រូបរាងស្រឡះម្ចាស់ស្ងួន ល្អវិចិត្រគ្រប់ ពោះមេឃម៉េងខៀវ ។ ស្ដេចស្ដេចមកកាយ

លើសលើមនុស្សព្រះម៉ែផែន ចុះសិរីសិរីកាល ម្ចាស់ស្រលៀ ធំអំណាចណាស់ ។ អប្សរស្រីបស្ទារ ស្រីនគរកិន្នរីនារីទួន ទួន រូបល្អឥតខ្ចោះ លើសស្រីបរមើស សម្ភារ ។

ពេលនេះទ្រង់ តាមព្រះបញ្ជាស្រីនងនារី ស្ដេចមាន កំព្រះ ក្រោយក្រៀមក្ដីចង្អៀត ។ ចុះមកមាត់ទ្រង់ ពេញចិត្ត ពេញចិត្តកំពុង ណាមានបាទ ពេលនោះ

ទៅហើយ ។ ពេញចិត្តចង់ស្ដាប់ ចុះកាលនោះស្ដាប់ម្ចាស់ទៃ សម្រេចកិច្ច ពោះថៃ រសៃកិច្ចការស្ទើរ ។ លើកដៃប្រណម្យ ក្រាបទូលបង្គំម្ចាស់ថ្លៃ ទូលព្រះពាក្យ សំម្ដេចជាម្ចាស់ស្រីស្រី ។ ក្រាបទូល

ទ្រឹ ត្រីនេះរវេលាកាលស្រូវឃ្លើយ ហរថ្ងៃលោកភ្លឺ សំពីបារះញ្ញាណររ ។ បើដើមមើម លេចក្ដីសុក្ខេមម្ចេចម្មារ កាលពេក្តីព្រះជ៏រ នោះណាររមារលិណបត្រៀប ។ មនុះធ្វើញ៉ាំអាប រតោរកាយ៉ុកាន្យ

ទ្ទុ សព្វថ្ងៃ កាលបួនឈ្មោះថ្ងៃ ជារក្សៀបទំម្លុះតា តាមការ ។ សំពីពីរពេល កាលពេក្ខណាកាលនោះសោរ លាត ព្រះញ៉ាំរមាងថ្ងៃ តាថ្ងៃចលើវស្រុកចិត្តតាំង ។

ហោះតាំរក្សុងបួត ទិក់តាតិលព្រួកឈ្មាញថែយ ៚ អណ្ដូរទេះថៃ រំពេរំពើងនាមបណាតាលោ ។ ៚ >>>>>>

FEMC 665

2/4

៙ នេះខ្សែត្រាពោធិសម្ពុទ្ធ ។ ខ្សែហា ២

ទុ មងកុំលោលបេះតាំងទេវទ ស្ដេចប្រៀបពេល្យទេវ ថ្ងៃមុតិមុព្រៃទ្រុលព្រាប ។ កុំម្ញើរការកិរពេជអារញ្ញ ឧបរៀបរបស្រាប សំរើត្រៀបស្លៀកពោះពោវខ ។ ស៊ំលើវិស្ស្វទិពសេចកាច អ្នកព្រៃព្យូហ៍

ពោះទោវយរជើកាលតារ ។ ស្ដេចគិតក្នុងព្រះហ្ឫទ្យ ស្លុំមល់ឃ្មើងារ ទោះបង្ក្រុកក្បែរថ្ងៃក្រោម ។ ភូចកើទល ក្រុងទ្រុលទោម មុះមុតិការកិរោម ដិចយកឲតរដែង

សិប ។ ស្ដេចគិតរំពឹងពាយត្នើ ព្រាចស៊ីអុព្រៃ ការវឿ នរេតលកាលថ្ងូបចំម ។ ឃើតាវិះតិតចំមពុំម ភារឿនធ្យា ធំ ពោះឃ់ដញ្ញាំត្បូកាលតារ ។ អញជិនដ្ឋូន ឃ្មើរ

ស្បុស្ទិបពោះទោវ ផ្អើរតាំរបញ្ហ្យពោះទោវ ។ ក្ដច្រះច្បូតិតអញដង ទិតាអញប៊ុនបាញ ទំម្ញើនិងទិក្សៀមទារ ។ ជើរម្សាភារមឿនកាលតារ ឃាតិញ្ញាំពេជការ ម្នីម្ចាស់ប្រាបមកប៉ៀញាប ។ ឃ្យើតិចកុំម្ញើរហ៊សារ

ពិសការខ្លួនឯង រុក្ខបមកិច្ចប្រជុំ ។ អក្សរឡើងរង្វើរឡើងជុំ ទៅទេញប្រទកំ កន្សារវេទ្យក្រោមអក្សរឯង ។ ស្រពិរកក្ការតាពិតែង កុំឲ្យកោងក្រោង រលង់ស្រុមុកអម្ប្រីស ។ អាឡើងឆើងចាប្រគោះក្បៀ
ដូចក្បួនផែងសិ ស្រពិរជុំញាញគោះឯង ។ កុំគិតរញ្ញារារ ពោកគក្រិន រំលឿងខ្ទះវេទ្ទ តាកកែចប់ក្តួបរេងរ ។ ល្បិរ សិក្រិល្អបយខ្លួនចារ ក្រោយឲ្យឯងសុំងឿរ គោះណារញ្ញាំខ្លួន
កំពង់កំ ។ ខ្លួនលារម្យើរម្យោរគេទេញាក ខ្លួនបុងមអារឡឿ កុំបរិឯព្រែកកិត្តិលើលុរគារ ។ គេទតិលសំភ្លូទអាក្ល៉ា សៀបប់ក្តា គារ គោះណាររិលមកិចិញឡាយ ។ ក្លួនក្សត្រការង
ស្រុកាយ តើរាទទ្ធូវខ្ញុំ សក្រោយដំព្រៀបយាទតង់ ។ កុំខ្លួកកើតទាតកុំកើល កាក់កាវស្តាំគិលល ចំគោះខ្ញុំព្រះកំព្រោរ ។ ញុំនាំចិត្តកាយចុះការ ឡើងតាមខ្ញុំព្យួរ ក្សិស្តុរគោះណារ

២ សម្តែងចិត្តថ្វាយខ្លួន ស្ដែងលង្វាវត្ថុម ក្បែរព្រះបាទលស់ថ្កាប ។ ពាក្យស្រឡាញ់ក្រៃក្រៃលែងពេកពន់ ស្មោះឥតក្បត់ក្ដាប បញ្ចាប់ឧត្តមភ្ជាប់ស្នេហ៍ ។ នាងឡើងទៀងក្រែងលាវៃ រន្ធត់កំពាំ ជោះដៃ

៧ា ម៉ឺនក្សត្រទ្រង់ខ្លា ។ សិងរើរំលើកករុណាះ ស្ដាប់ព្រះកំព្រាះ ទ្រង់ក្រាប់បង្គំបក្ខភ្នែះ ។ មុនដង្ហើមកេរ្តិ៍ក្រឡាប់ស្មោះ ចិនចាម ស្រីព្រះ សិងអាងរាំម៉ឺនពាលក្សត្រ ។ ស្នេហ៍ស្ដើងងាងចាំ

ឲ្យទេវតា រររំពុងមុនចៀនមាន ទេវតាព្រះពាក់និង ព្រះក្សត្រ ។ ព្រះបាទស្រស់គ្រឿងស្នេហ៍ស្នេហ៍ កុំឃាតឲ្យនោះ ក្រុងទ្រង់បង្ក្រាបស្ដែងស្នេហ៍ ។ ចិត្តក្រាប់បង្គំពាយនេះ ទន្ទល

ទុកដៃ ដោះដងប្រញាប់បន្ទូរ ។ នាងបានចាប់ព្រំពីការ ស្អុះក្រុមព្រះមាតា សិងជាប្រសើរវៀងថ្កុង ។ ស្នេហ៍ស្ដើងទ្រង់ក្រុងស្ថាន ពិសេសចិត្តក្រាលថ្កុង រុងរឿងប្រញាប់បន្ទូរ ។ ក្រោមក្រាប់បង្គំ ។

សរជាំ ជំនួសបាកត់ ធ្វើជាមហេសីបុត្រ ស្រីទេពរោង ។ កាលពោលសេចក្តីផលផង ខ្ញុំឈ្មោះឆ្នះសង់ កុំខ្លាចពេកក្រែងកោះមេង ។ អាងដៃខ្លួនខ្ញុំជាកាត់ស្រី បុណ្យខ្ញុំមកព្រួលចេញ កោះលក់ស្រីលើរម្មហើមារ

។ មហេសីបុត្រច្ប៉ង់ខ្ញុំមរណា ព្រះភក្ត្រព្រះនាង អំម្នាះ ជីវិតចៀបណារ ។ នាងផ្ទុះសំនួរមាត់ ក្នុងក្រុងស្រែម ត្រូវ ពេញដែលកើតកំពែងហាង ។ ស្រីទេពបៀបលើ

ចំលើយសំនួរ ការកាត់ក្រឹតក្រែង ផោរត្រូទាំងពែង នោះហោង ។ មហេសីឈ្ងុំស្មោះស្មូម ឱ្យក្រោមម្នាះហោ ឬ ជាសុភាសារបៀបពេល ។ មតការតីលោង

[illegible] មករសរបៀប ឈ្មោះទេពសារភ្ជំ ពញ្ញាកាំភ្លាម នោះហោងណារ ញាតិកាសេបចារ ជុំងមាងទុងខ្ញុំ ។ បាងដាក់មហេសីបុត្រ ឥឡូវខ្ញុំមខ្លះម្នារ ម្ចាស់មហាក្សត្រ ចុះលើងឥតអង្គ ស្រុកស្មាការមកលំម្អ

៚ ចំបុត្រនារវិញ គតិហោរារមើលកេរ្តិ ។ ឯនេះនាងសិង្ហារ អ្នកនាងកិរណាកះណារ នាងនាងក៏ទ្រង់យំបោយ ដំណាក់ព្រះបាទបុត្រ តើប្រសាទវាំងតើ កុសលបានទទ្ធិរ មុនួមព្រះនោះហោង ។ ក្រុងព្រហ្មទត្តរាប ណេះកំព្រៃទៀបទន្លេ

ឝ ព្រះអង្គព្រះអង្គ ក៏អាជ្ញាតិមេឃ្ញើ នារកញ្ញាណាកះ នាង ក៏លស្រួបដ៏ ក្រុងព្រះកុតិកោរ ។ ឯះទ្រង់ផ្ទុនអញ្ញ ទិត មិនព្រមលេញ អេទរកញ្ញាណោរ ទ្រូលនោម

ផ្ទឹម្ទះ បុងមរោះព្រៃ បានបរុះលិកោរ យិក្កតិ កព្យោទរលោះ ។ ដ្ឋុំនរក៏ព្រូ បានបុនផ្ទុំមហៀ ទិតមិន ព្រលោកះ តិតបកិព្យោទលៀ កោះសិល្បនលោះ

កែរជើមតិកាមេណ្ណះ ព្យោទរកតិទិព្ទំប ។ តើរស៊ុមត្របសឿ សំណាក់ណកះជិ ក្ញើតេវិលផ្ទៀម តិតព្រលេណោរ យលអញ្ញមិនត្រឹម មិនកាយអាននិ្ទម ជិរប្រស់ឃើលើ ។ លិក្លែចណក្លៃ រំកើង

គិតត្រុប ទាំងពីតតំណៀយ ថប់ពេកណាះណារ អង្គុយរៀបរើប ងមាំក៏កើបរសើប ស្ងួតសព្វវិសារ ។ សុភ្ញីកើលើចំលើប ពិតពុំសុំរសើប ស្រោកពីលើចំម្នីម្នូរ ស្ការងាងតាងសិល ផ្ទេងញាំទោរ

ចំការអផ្ទារ អំម្ភៃរបាងតាច់ ។ ទៀវលេចបំយ្សាត ជីទីតសព្វលិត ឯតមុងទទេចំ ក៏បាងតាងសិល ស្រុះខ្វងភ្ញេច យកក្ដិងលិតលេច កើតកាំ

ទោរា ។ ជាពេះគិតវាយ កើតទមតមិងតាយ ពិងបាតក៏គ្រា ហ្វូបសោកើរូ្ជិដ៏ព្រួយ ស្រឡំលើយឯតរា ៨ មិងបាងចំគ្នារ ក្រោកស្ទុះដីដៃ ។ មិងពៅខារកើយ

ឈ្មុំប៉ិតាបព្រៀនស្ទៀប សព្វិកាលវន្នប រំពិងគិតត្រុប ថប់ពេកណាះល្ហែ បើបស្មូបខីល រីចំណោវស្មុរដុំ ។ ទាំមិកណោយមេរ មិងមានពយរ ពោលឪ្យសោកម្រៀង ពោះស្រែសម្ភារបរ កាន់

ត្ឋ

ព្រះរាជក្មួយ សង្ស័យមកតែខ្លួន បានជាតៀនអ្នក ។ ពាក្យតិះដៀល ក្នុងចោទប្រកាន់ ក្នុងចិត្តអ្នករាល់គ្នា អាណិតខ្លួនណាស់ នឹងកន្ទក់កន្ទេញ អ្នកបម្រើរាល់គ្នា ទោលទោចភ្លេចសោះ ។ មិនគិតហេតុផល
ហោះបង់ចោលតើ មិនទាន់ស្រើះស្រាយ ស្លាប់ឲ្យបាបចោលចោទ កុំកុងប្រហោគោះ អ្នកមិនស្រណោះ ហោចតែស្លាប់ក៏ជាដៀល ។ រំពឹងគិតត្រូវ ពិចារណាស្រុះស្រួល សុះក្រិត
ស្ម័គ្រមើល កុំគ្រាន់ចិត្តស្រែក ជាន់ស្មានគ្រាកុំសៀវ ពាក្យនេះក្តីមើល តើទោសណាហោង ។ ក្នុងគ្រាប់រមាតារ តុងុំងផ្សងផ្កា ការស្ទង់ចាប់ស្ពួន ការលោងបង់
ខ្ញុំ អាសន្នទ្រាយបង្គំ ទៀប៉ុណ្ណោះហោង លើវមកតាំងព្រាល ។ តោប៉ោកសន្និដ្ឋាន រំលឹកកុំភ្លេច រួចស័ព្ទរការ ចាលលើងថែទ ហោចទទំមកកលចាល សំម្ងំមកុំមក្រាល

បាទទ័ពស្នារជ័យ ។ មហេសីសង្វៀ ពុំស្នារព្រោះណារ នាយបាងគុំរបស់ តោពភាវស្មារកៀ ស៊ីលងាងពោះទទ័ យ័ប៉ព្រៅគ្រីវង្គ័ យ៉កណាយម្បូរស្តុ័ ។ ធ៊ីរុះរូវនោវ ហ៊ាយក្មួនិតកិព្រែរ ជ៊ិព្ញាញ
កិច្ចនាថ្វ័ អន្និងារអន្និវ្វាំ ឧកឹវាតិវស្តូ័ ការ៉មប្ញូង ថ្វ័ កុងកោតិម្បះណារ ។ តើរកៀបិវ័នោរ យើញាសតទះ ធោរ នុទ័ជោយពារៀរ អារអ្វិកិនាងនិក
ប្រពិកដទ័ណារ ទុះដឹងស្រប៉ុត្រារ ពេយក្បានិកាក ក្ស ។ ខ្ញុំមតើរបូ័ ពុំបាងលុត្តនោរ យ័កកៀះសឿពៀ កិ ព្រហៃរម្មាកិបវ័ ក្មួនិតម្បលសាក្ម
ជាងតាយតំឡូលិ អន្ល្យតឹងស្នារ ។ ស្នោរនិកអាតវ៉្វវ ទេិយពោរបវឹង យើរាដិងម្ស្លយណារ តើរមកិតារកាកិ អំម្បែកិញ្ចុពៅរ ម្តុកិជិវ័ពោរណាមញូនិវ័ពោរទទ័ ។ ឲ្យមហេសីសង្វៀ

ព្រមទេវីទ្រង់ឫទ្ធី ឈ្មោះព្រះបាទុម អញ្ជើញទេវបុត្រ សូរសព្ទអញ្ជើញហាក់ មើលទៅឆាយឆ្ងាយ បានចាកបុរី ។ ចិត្តនោះអាល័យ ក្រោធទឹកចិត្តគុង សើចស្រែកកក្ដាក ក្រវាកកីតារបើ ៚

គុ. ទោកាក់ពីអ្នក ទោះតាមបើជាតាក ស្រុកសិបជុំម ។ ពុំព្រះនាងក្រោធ សានក្នុងចិត្តល្បើ ផ្ការផ្សៀវរង្គំ រំពា តាំងក្តីខ្ញុំ សំម្ភារស្ករខ្ញុំ ឈើស្រាសព្វខ្ញុំ

បញ្ឈប់ព្រួសភ្លើង ។ សើចផ្ទះទេវតា អាក្រិបមុះមាំមា គិតក្រុងកើតបេង បានគិតខ្លាចផ្ការ ទេវារាមិនបាន រំពឹងគិតផ្សាន ក្រោកត្បូងស្បងផ្លុំ ។ អាចកែផ្ទុង

៩ ក្រុងទៅសត្វស៊ែ មិនបានកាំតើង អារម្មតិតាតោ នោះមើលភ្លូកខ្ទឹ ឃាត់មើលសំម្ពុំ ឃើញដាក់បើណារ ។ ខងគ្រិះនាគនេះតារាទេព និមានសោយទោស សំម្ដេចទេវតានោះទោះ

មិលយល់លោកាចាំងបោះ តែចរលមកាយោគ បំណាច់និងចិត្តមកស្បុរ ។ យល់ទាវមិនសំមគ្គាឞ្ញរ រោកបមិនគ្រូ ជាបាច់ប៉ះកើតសោយការ ។ ផ្សេងៗក្ខុងក្លួនប៉ងតែញថាវ ក្រោយមានឧបមា ពោះណារ
ហាបាច់បន្ទោក ។ បង្គំខ្សឿតៃ ស្មើរស្មើរ កុំឃ្មិមស នៅតែ តិតតំលមកខ្លួនសោយការ ។ ក្ដីងក្ដីស្តាប់សាំបហរបហាត ៗ ទោសមាស្សេរិថាវ រុះរ៉ារុះរោទស្រែកឃ្ញាប
។ តាលសើបត្រែលថាតែតន្លាយ ទួលមកមិនព្រាប ៤ ចប្ដូមសក្បូរទ្រុះជន ។ ឯទោទសម្ភើសតន្ត្រៃ អាច់តោមឯ ជនី មិនតក្បូរតាលតិទសេទ្រណារ ។ ស្រែកៗ ទេវ
សាវនិក្សថាវ៖ ម្ចាស់ស្បៀតញ្ញការ បាទតើរមកាបដ្ឋាបាញ ។ អាស្ដាបមកីស្បាយអាវតែញ កម្ពីធ្លីជនញ ចាំបាច់បង្គិកតៃចាញ ។ ក្ខុងក្បួនកិតតែបរាលញ្ញុះ ទិលទិញ្ញុម្ពិម្បូរ ក្រក្បុះរលើម៉ែលាវ

៚ ស្រក់ភ្នំ ។ ទុំរាយទោរបង្ហប់ទីក្រោយ ក្បួនកំភ្លឹងព្រាយ សាវសាយថាវយ៉ាងបំភ្លើក ។ ទោរបង្ហាញមើកក្រុកមើលស្បើក តក់តក់រអើត បង្ហាយទោរតែងកញ្ចុំ ។ ទើរនាវតែងស្បាយទង្វោះណា កុំលើយ

ត្វ ទោះទីរ ទោះណាវទាយបំភ្លាយ ។ កុំភ្ញៀមានបង្ហាញតែរង្វោះ ទ្រូលតតកុំហ្វាយ បកការយរក្សាចាំងនៅ ។ តោះមោះការបង្វាចប់ដារ សុរស័ព្ទរបទារ ៤តរៗ។ ពោលស្រួលពោរ ។ ឡើយកទាញឈ្មោះ

ក្រាលស្នាន់ អាងចារកុំណោះ មិនភ្លាយនៅរអង់អញ្ចាលើ ។ ក្រុងកញ្ជ្រាបការស្រែទមើល តឹតញ់លុះណើ របមើលឡើ ទោរទោរទោរបារ ។ ជទោរសង្ហ៊ុំយកាំង

ព្រះស្រុកអុកដ៏ ទោះហោងនិកេរក្ការស្រែ ។ ឯងណោះភ្លុងចិតអុលរារ រសរការ តើរទោរតិកតាក អងរកាញ់ទាញស្រែសឺ ។ តើរស្រែតម្នឹងរុះរាយង្វៃ ទាញលើរតែងសឹង ស្រុកស្បថ៌ងំមណោះទោរ ។

ស្បូវស្រុកកស្បែកសរសោរ កើរលេចព្រះនោរ តាលមិនស្រែទមើលឈ្មុក្កកោ ។ មើលមើលណាវយុល់ទាក់ មិនគោរពិតភាគ កើតឃាប់ស្រីរលំឈ្មោះទោវ ។ ឃាយអញកុងគោកតក់ប្អូន ប្តូងស្នាមជ័រមជ្ឈូន

ក្រុងអញ្ចាំងស្រីរនោះហើយ ។ ឃើញនោះស្រីទខ្លួនជាក់ផ្លូវ ព្រោះតែអញហើយ កាលដែលព្រំភ្លុកឈើនារ ។ បានជាក់កើត ទុក្ខនោះណាស់ ប្តូងម៉ែនណាស់ ព្រះជាវស៊ីត្រីទមក

ឆ្ង ។ តិតព្រុះមើលក្រុលក្កជាប្តូង កើតទោក្កុណោរពោ ង់ អំពីមិននោះមើលណាវ ។ ចរោវត់ល្មំពោវអាត្មារ អារម្ម អង្គទារ ណោះណាវនិកកំភ្នែកព្រះល្អូន ។ អាត្មាផ្លូវ

ណាស់ខ្ញុំងហើយ អារម្មតិតស្រុង នោះហើយនឹងស្នាកលស្បឹង ។ មងគាភក្តីកើយ នឹងឯងផ្លូវប្តូង ឯណាវលោម៉ាំ លោមក្កុញ្ញហើយ ភ្នំព្រៃណោះណា ផ្ទាកកែទព្វារ ព្រះមនោវាស្បឹង ។ តិតជាមិនជាង ព្រះសោរ

ខ្ជិ

សុគតិសាន ក្តីមគោរព្យសី ផលទ្រូះផងណារ ស្រែរចាំក្រែទៀប ដងខ្ទួររឿប ស្រិសីមពោធិញាតិ ។ ទ្រង់ទោរទន្សបន្ទំ ខ្ទង់បង់ចិត្តឆាងបុណ មើលចិត្តក្រែទក្រាន ប្រែចាំរពក្រុង ជិតខ្លួនអញ្ញសោត សោចិត្ត

រឺភាព ប្រែអាតមភាតិវិញ ។ មិនគិតកុំសត ចិត្តឆ្ងាយប្រែក ដូ ការលក្តៅទូចមិញ ទិញ្ញឹមក្បាររបារ ពក្បារស៊ំលេញ យំ មមើលដង្ហិញ ខ្លួរក្រែលហើយ ។ ត្រូវរតិតភាវ ផុក

ជុះនិតក្រៀវ ក្តីលទោរទុកសី អកក្បាយផ្ចុំស្មើ ប្រមោតរពោះនេះ ល្ងមសេចដីសី ព្រែចាំសតក្បាក ។ នេះនិច មលប្រស់ ទូរទាក្តាក្រែចចារ ការលពឹងប៉ាគមុខ មាន

បរសម្ឌមុក នេះព្ធាសារស្បុរស៊ុន ទ្រូលទោរទន្ធមន្តុន. មុនមហារក្សត្រីរ ។ ក្បូរាររពោះនេស ពុំល្បុទហុល្បឿ សោះទៅកូរផងណារ ជានដាក់ចាប់ផង ធ្វើទន្ទាក់រញ្ជួរបន្ទារ មាស្រាក់ហ្សូម មាសក្រៃបៀត់

។ ដលមានបាបក្រោរ ក្នុងភពបច្ច័ពោះ និតចុះមិនបោរ ទើបលោកតុតត្បូង ទ្រូលក្ដីព្រៃស្រៀវ សព្វសព្វលរោទ ភ្នាក់អន្ធបក្រែង ។ មានបង្អួរពោះ តំណាញបុរលជ៏ះ ញាលនុំក្រូមេម ព្រះទធាព្រះពោះ

ទើបលោកទុក្ខុង លោតស្តោតស្នាកក្រែង ស្រៀមូលដង ក្បូរ ។ មានបង្អួកតិរទេកី សព្វស្នូលស្នងចេក ស្បែរលោកការង ញ្ញ តភិតរបង្កើត ឡើស្ញិតរហារ ភ្នាក់រ

លោកប្រូបញ្ញុ ក្បួនអន្ធច័ពោះ ។ ពលជ័យមុះលោរ ភ្នាក់ព្រូរក្តុះលោរ ម្ហូរលោតឡើចស្នាះ ក្រពោចតាមស្មោទ មានត្បិរស៊ុះ ការទង្កៀទពោះ ទ្រូលភ្នាំស្រែភាច

។ ក្រុងក្រោតលោច លើមមើលស្រៀមើច បារមាតកប្រាំ អតិទុំស្នៀវជឿ ស្តុមតុខ័ននារេច ក្បាលទុំមុខធ្មុំ មាតមាមក្សោរពោ ។ មានការលក្សរក្ស បាលក្បូរញូល ពោះរបច់តើរលោទ ៗ

រកើតទុំះដឹងគុណ ក្នុងតួនប្រែប្រាស សុទ្ធស្មោះត្រង់ ច្រើនពេកកម្លោះសារ ។ តើអ្នកព្រាណពោរ ទោរាយឈុបពោរ ក្មួយនាគកិត្តិ ស្រែកញញ៉ាំឡើង ដង្ហើរពាក្យ ស្រែកបង្អើលផងទាំង បុណ្យយុះ

ពើរ ប៉ុញ្ញើយ ។ ការមន្ទុនហ្មោះ មិនឃើញជាតិម្លោះ ផ្ទៃ ឈោតិមតិងាយ ពីកស្របក្នុះសារ ក្រលោកក្រណ៉ាម ក្លូតោរ ស្លរសោយ ក្រិកក្រិច ៗ ។ យកដង្ហែករុក ពុញ

ភ្នួចដុចក្នុក ផ្ទោះព្រោះក្រៀមខ្ញុំ ផ្ទៃពួកអាក្រូរ តោរជាអន្ដូច ក្រួចពោះដង្ហែ ក្នុងស្រោបស្រៀវ រមន្ទុលក្រូក ចំណោះ ក្រោកកោលើបម្រើស្មោះ ឈ្មោះសោយមើលមោរច

រលះលោក ចំបោះរឡោះ អ្នកកើយអ្នកនៅ ការណិតមេតារ ។ យោងយកដុងជង អ្នកកៀអ្នកឡោង ភាព្យក្សែរសារ បើរដ្ឋានរូប កំលៀសុក្ខា រូទលើងបើបសារ ផ្ទុំងលំផ្ដុងអ្នក ។ សោមបើប

លោមទៀត តិចផ្ចិតចង់ខ្ញៀត ជិតរ៉ក្លុកស្ទាក អ្នកសោកស្រុងចិត្ត ក្លាយពាក់ពោះជាក់ តាគតារនំអ្នក យល់ត្រូវផ្លូវ ។ មកតាមសើរជើង អ្នកឡើងទាងស្បៀម អស្រីមុះមើមារ លើត៉ាំស៊ែ
ពាំចក្បញ សំពាះម្ជីម្លារ យាតិទ្ធុំក្បុងការ ស្រស្បិស្រា យក្លាយ ។ អ្នកកុំយល្ងរ ឥតត្រុងខរណារ ពោរណោរ ឥតក្លាយ យកនារមកជើង អ្នកកើរខ្ញុំម្រ្យាយ
ឥរអ្ហអ្នកស្លាប ខ្ចូខ្ចូងរាសាមា ។ អ្នកក្រិក្រសំរេក ពិះឆ្លូបថ៌ស្នែក អ្នកកុំក្រូណារ រាចាំល្អក្រូវ ប្រមាំតាក តារ អ្នកក៏កុំមេតារ អាណិតទាំងណើ ។ អ្នកកើបខ្ញុំ
ដាតិ អនុក្រែថពាក់ ពាផ្ទះជើង អ្នកលោកស្រែមបច់ ជាំអ្នកខោវ អ្នកមានភាក្យជើង ជួបផ្លួងជិតអញ ។ អ្នកក្រោវសំរាលចិ៍ ហើងអ្នកពោច៌ ស្រុមជារសំលោលញ ខ្ញុំនិងតុំជះក្រែប ទទ៌

ឲ្យបរមេត្តា មិនទេះខំបីក្បាល ត្រូវស្បូរស្បៀ ។ ខ្ញុំមកឲ្យប្រាប់, សព្វថ្ងៃមិនអាកា សារអ្នកបោះជៀង បើរអ្នកចងផ្ញើរ សារព៌ាគោររបៀប កុំគ្រូជិតឈើ ផ្ញើរសន្តុនអ្នក ។ និយាយរួចបៀប

ចៀ ពិតកុំសុខឈើ តើរនោះតឹកតាកា ឈរ់ហោលជុំក្ក ដ៍ តេរទូនដុះធ្លាក់ ចំជិតធ្វើនទូក មិនឈប់ឈើខោ ជ ។ បក្កុលនិងភ្លូរ អន្លូរមកថារ អ្នកឿងអ្នកបោ

ឪ កុំយកកាកាមនុះ តេរ្យូចឈើបោរ អាល្ប រខ្ញុំមជង ខ្ញុំមសន្តុនអ្នក ។ បែរអ្នកតោរ សំម៉ិចគ្រឿង រមិលយលផ្លាក ឃើញក្កូលនិងភ្លូរ ណោះទារ

និម្ចាតិ យោវកើតត្រូវកព្រួតិ ខ្ញុំចង្រៃមកលេអាវ ។ ភូត្រោយសំពះ សារសេស្រែណាះ និយាយមកផង អ្នកម៉ានតុដ្ឋន ពេកក្រុណកំនួង ខ្ញុំមជង់និងសង់ តុងឃិតសលទូត ។ ខ្ញុំត្រូវកុំនិក (ស្រុកិញាក

ពិត ខ្ញុំនិងពិហារបារ, ក្រាបសារអ្នកទោស ព្រះស្ញែងសង្ឃាត ខ្ញុំមិនស្រម៉ាត អ្នកមានគុណធ្ងន់ ។ ខ្លារគោរមើលសារ ទ្រលក្អួចពិត្យារ ពោះសារគេស្រុង លើកជើងកន្ទេញ ម្រូកខ្នងសព្ទគុង ប
ក្នុងបង្គុំ លងមើលស្យសត ។ ឆព្រះពោះសារ ក្រាបទុំនសិចមៀសារ ពោះព្រហ្មបិង្វ្រុ អ្នកទោស្ខាងសារ ញារ ខ្លួនតាមតា ប្រុនខ្លួនប្រយ៉ាត ជិតឈ្មោះគេទេញ ។ ដើរ
ត្រូវស្រូសើ ជាករគិមើល ជើបបារម៉ាត់ស្នៀញ ។ ទំម្លោះខ្ញុំមមើល ខ្លួនខ្ញុំមនេះមិញ បានខ្លួនលើងទិញ អ្នក យាជ័យតិបោរជ័ ។ អ្នកទោទទះបារ រៀដ៏ស្លូងចាំ ស្ញ
ខេទការរជ័ កែលកែទររាក្បាល អង្គុយព្រជ័យោរជ័ ខ្លាក្រលិបាះស្ញួន គុនខ្ញុំមឋជ័សារ ។ ស្ញូមពោកពិធ្វូយខ្ញុំ ពោះជាចំងាម ពាក្យជើងខ្លារ ជាជិតសង្គន ខ្ញុំមព្រះក្ដារសារ ស្ញូមពោកមេតារ ចំ

ឡប់ឡើងបាន ។ ក្រោយទ្រង់ទំរង់ក្រោ នោះដាក់ក្រុំម្រះ ទុកជាព្រះច័ន្ទមាន មហាក្សត្រណារ លោកជាក់ពេជ្ជក្ខុន រក្សាព្រាហ្មណ៍មហាដ្ឋាន រំព្រះក្រុងនគរ ព្រះបរមបុរាណការា ដើរយស្នេហ៍ការការផ្ចិតពន្លឺច័ន្ទ

គ ទុកមហាក្សត្រ នោះណាជាប់ឲ្យអន្តរ ។ ផ្ការនោះ ជ័យ បុស្សប្រជំពោររភារ ស្តេចក្រោយមុខមារ ស្រលះស្រុកក្រី ម្ចាស់ម្ចាស់ ។ ប្រុងបោយទុំគំម ប្រហែលសកលសម្លឹងណារ

បារជ័ ស្តេចស្រុកមនុះជ័យ នោះបោរជ័កក្សត្រមួយបាន ។ គ្រប្រឿនសក្ករ ប្រលែបជាវចាកសួន ខ្ញុំអស់មកបាន ក្បួនបាន ក្រុមមនុះលោកជ័យ ។ ព្រះរាជបុត្រា

ក្បាលនោះណាបោទ្យជ័ ព្រះពៅបំណារជ័ បុកបំរុងកាគលេខព្រៀ ។ ឯងអាមជ្ឈកា ម្ចាស់ណាកាលើលៃ ព្រះព្រះមារារៃ រំពៃរពែជ័បិក្ខុន ។ លេខព្រៃសាលា មេលសកញ្ញាបញ្ញនោះណារ គោលព្រៃគ្រី

ក្សត្រានោះណារ ជិតផ្ទុំអញ្ជាញ ។ ម៉ែះភ្នំទកុមារ ពុកក្លួលយោះធ្លារតោះផង លេងក្បែលពីម្ដច ណោះហោចនៅក្រុងវ៉ុតិតា ។ ពិតធ្មេះបើពែង ក្នុងព្រះមាត់ជ្រលោក ស្មើរមហាក្សិតតិកា សេះនៅវណាទ្រឹកលើប

ណា ។ ព្រះកន្លះរុត ដុំពិមគុតផ្អរដ្ឋារ សៀតតាលបី ការ គួលចាបផិតនៅលេងក្រែ ។ ព្រះបិតារ ក្រុមុតក្លួលចាស់ញោះ ផ្ញើ ពិតច~~រណ្ដូះ~~ក្សីព្រះពេល រីពេលរីពៃព្រាប

ចា ។ បើរក្បួនជិតជោខ ហោញពិសំក្សារ លេ ចំពោះគិតក្សារ ទោះណារក្រណារះមិនហ៊ុយ ។ ក្នុងអញ្ជើយ កិ មោរាណាបោះមធុបៀនធ្លា ក្រុងក្ញុំចំពោះ

ក្នុងណាបើរក្រុងចៅទន់ ។ ព្រះរាជបុត្រា ក្រុព្រះបិត្រាប្រាថ្នា រំរំភ្ជាទេខុះ ជិតព្រះបិត្រាលបិតារ ។ ក្រុមុំបច្ចិប ជិតចាំនិម្មិតយោភាព ឆ្ងៀបភ្ញាគ្រូលចារ ណោះណារនៅក្បួនអូវ ។ ព្រះអង្គការ

បងក្លួលក្រៀមរៀៗ រុតក្ដុំសិបនោរ វលាះវៃគ្នាំនាំងាយ ។ ទើបព្រះមហាក៏រ មកតាមបៀបណារទើងការ ។ ប៉ុន្តមហ៍ក្សត្រា ក្បោធាតុសៀលទូលថារ ។ ក្រាបទូលបង្គំ ព្រះកុងនុងណាកុះថ្វេរទ្វារ តាកើតសើរសើរលេវ

កេ អាក្រុងនុំអក្រុះក្រុងណារ ។ ទើបអក្រុះក្រុ បរមធាតុព្រះថា ៖ ហារបើលតែទ្រុះ តុំណារៀបុតអក្រុដដ ។ ដិនណាទះលើងក្បែ ថ្ងៃត្រូ រីបោះរៀបឃងអោយ ប្លុងមុញថ្នង បោះអោយដិនរៀបចោញ

លោង ។ អ្នុំបោងញរូដុង ក្រើមមាណក្រោះស្នងកាចង្វុ លោង ងាបសើលណោរ តៅក្លូទាំទ្រោះប្រណលោង ។ ឈ្មោះក្រុកញាំហើយ ឯណារ បោះងិញលោងទម្លង ញាំផ្លូវផាំងបោង បោះងាយវៀតីងការ

រងាងៈ ។ លោកទុក្សាប់ខ្ញុំ ក្រើញក្រោញក្រាំវនាំម្ដងៈ ងាបតៅបុតព្វ ពីនារកុំមៀតម្ដងលោក ។ ក្រាបទូលបង្គំ ព្រះកុងញ្ជូនណាកះឡាចះម្ដុង ព្រះអាក្សស្លោងស្វោង បោះព្រះអងក្រះអងចាំនេរ ~~ព្រោះការ~~ ចាក់ព្រះយុយ ៕

ក្នុងពេបធំម្លេមនោះហើយ ភ្នំបេញ្ញារកាំងើប នោះនឹងបរិភោគឡា ។ យើងម្នាក់ប្រុងកាត់ យើងខ្ញុំមិនបាត្រូវយាក្សា ទិលទិញ្ញុះហ៉ាំ យាក្សាខ្លាចឆ្លងក្លុងឆ្មាង ។ ទើបព្រះមិត្តា ប្រាប់ទៅបុត្រាថានាង មានព្រះកាយប្រាជ្ញ

ជិតនរប់រួចសុញ្ញលើង ។ ព្រះរាជបុត្រា ចំចំពេញ សោះសោរ៍ហាង ទូលមានសោយ សោយរលេលសោះសោរ ។ ~~សោះមិញ្ញាញឿត~~ មិតោរចេះខ្លួនរក្សាទុក ហើយរៀបយ៉ា

ត្រា ក្រៀវភោអាសិតសោះសោភ័ ។ ព្រះរាជបុត្រា ៚ អកើតិសោះសោតៅខ្លួន តាំងខ្លួនខ្លួន នោះមិនបានកាប់មិ្ម ហ្មូរ ។ ខ្ញុំចាំព្រះម៉ាត្តា ត្រឹមមួយសតិតោកោ

សម្រេប្រមុះបិមារ សិងចាប់បេញ្ជើចច្ចូន ។ ខ្ញុំក្លូវសម្ភារ ឆ្កាតិញ្ញាតិកឡាពេបតារ ចេយព្យាតិញ្ញាន និកម្បុត្រាក្រៀវលស្មូទ ។ ព្រះខំមសិចម្យ ប្រុងចាំងិក្សាសតសោទ ព្រះព្យាបងោវ៉ រលើបសុខ

ណារៈណារ ។ យកព្រះទ័យ គ្មានតែអាល់ខ្មាស់សោះស្មារ ត្រូវព្រះទីក្តារ ពោះណារទើបក្រឹមក្បិទ្រោល ។ ពុកក៏ពួនរៀរបើ តាំងតាមកុំភ្លឺងតែក្បាល ល្មមតែម៉ែអញ្ចាល ត្រូវអាលត្បូងស្តេចទោះហោង ។ ព្រះបិតារ

២៩ ឯកុមារសែនណារទោរទង់ ប្រយ័ត្នប៉ុន្មាន ពោះយោរស្ត្រា ក្បិនមារក្រោះកោច ។ ព្រះកាយបុត្រឡប់ អស្ចើបតាំងខ្ទយិនខ្មោច អាយតែរីរអម្ចាស់ រីរប្រឹងរបាក់ស្តេចបើ ៕

សើដ្ឋ័តក្បារ ពុំបានពោរលុបលើ យល់ញ្ញើរមារលើ ផ្តុំដើរទ័យបានណារៈណារ ។ ព្រះអាណាយល់ញ្ញើ ពិតពុំសុខ សិបយាតីការ ត្បាញរៀបរ៉ាំ កុំអាលបំការតញ្ញើរបរ

។ ស្រែកទាំងពោលឃ្នាប បានគន្លះតែប្តូកន្ធិភ្ញុះ អ្នកលោមកុំពោរ វ័យនូវបុត្រពាក្យមកសេីង ។ ព្រះបៀមស្លុះស្មើ ពុំស្តាយលើយោរទោរ ប្រញាប់ប្រុះរាង ពោះណារពុំបានផ្ដួល ។ ប្រើះពោលស្លាប យិរសោះ

តាមសៀងធាតុហើយ ពិតពុំឃើញសោះ នោះហើយទុក្ខខ្វល់ទ្រង់ ។ សេះតាមស្រករ សៀងរង្សីធាតុពុំយល់ តាំងនៅនិងនាគនំល អំពូលកាន់ផ្លូវពុំឃើញ ។ ទុកតែកាសេះលោះទៅ តាំងក្តាលត្រឡប់ត្រៀវទៅរកវិញ ហើយសេះ

បែកស្លៀក មើលឃើញហើយភាពឈុមខ្ញុំ ។ ឃើញឆ្ងាយ ឆ្ការ មើលឃើញហើយណាល់ទៅ ពេញគ្រាឈុំទៅ សំឡេងនិងសោតាទៅឆ្ងាយ ។ ស្តាប់ឮហើយក្រោកឡើង

កន្ទ្រាក់វាះដើរកំភ្លាយ តាមតែវាយាតភ្លាយ ស្រែងឡើង ការក្រោយគេឃើញ ។ ឃ្លានធ្ងន់ហើយដី សាទរក្លាទាំងពី នោះវិញ ចុះគ្នាសារះសាមសឹងវិញ ពាំងញាំង

~~បែកសង្គ្រាមហើយទៅ~~ ។ ~~សេះវាក្រោកទៅ~~ ~~សាគាសារះហើយតាំងក្រៀវ~~ កាចតាស្លាប់ ក្រើនក្រោកកាយគេស្រឡាញ់ ។ សាល់ពុតទេទ ឡចស្រែចាំពេជ្រម៉ាញម៉ឺន ភ្លេចសេះនោះលោកវ័ ៗ

ពីកើតប្រុសកើតបុត្រីផង ។ បង្គួចស់កុង ក្នុងក្រុំមរតែធោវាថោរ តាលម្ហូបផ្ទៀវ ផ្សែលខ្លួនម្នាក់ទោរបោះបោង ។ ទៀក្នុងសេក្មារ ព្រាបស្បែកបារតោះផង សងតមាសង គុងអ្នកផែលយកាទៅយ៉ះ ។ រួចពី

អន្តូង ព្រៃផ្សៃស្រីល្អងពាក្យអ្នុះ បាងតូចអាយុះ ប៉ិតទិតកៀបអ្នកបោះបោង ។ ស្លូនបានប្រាំ មួយព្រឹកថ្ងៃត្នា បងនៅសឹង ~~ពេទស្លូនបោះណារ~~គុងអ្នកបោះបោង ។

១តា បោះសង់ស្លូតណោះណារ សេចក្តាបួនហើយ តិតកុំលុប់លៀប រុះកាំរ គើតៅកើតក្រុះ បោះណារបោះបានគួលស្រុក ។ រៀងកាំតែវៅ ស្ពាន អ្នកលោងបោះកូនប្រុស ចេញពីក្រុងស្រុក ។ កុំផ្លា

រតោងពោងពោរ ។ បញ្ចាំបោះមិញ ស្មោះរងាលរសិកាម្ចិម្នារ ស្ពូលយុសបាតទៅ អ្នកលោវមានគុំអោះបោង ។ អ្នកលោវបោះក្បូក ដូចសេចក្ដីក្រោកព្រឹក ភ្នះស្ទឹងមកផង ឆោះឆោងស្ពានបាក់ហើយណា ។

ទូលក្រាបសំពះ លាសព្វសារពើបើដារ ខ្ញុំម្ចាស់ករុណារ សូមប្រជ័យសងសុខអ្នក ។ កែវខ្ញុំសង្ឃឹម ការការស្រក់ទឹកភ្នែក ជាងម្សិលមិញជ្រាក ជ័យបួនអ្នកសង្ឃឹមយើង ។ មក្រោយក្រោកពីណា មនុស្សមកកើតអ្នកក្រៀង ខ្ញុំមើលណាក់ណាស់ អ្នកស្ដីខ្ញុំ

ទូលស្ដាប់មោទ ។ តោះយកតែសេរី ថ្ងៃប្រាំបួនកើតកឋិន អ្នកណាសះជ័យមោទ មិនស្ដីប៉ុន្មានតែបើឯណារ ។ អ្នកពោះខ្វះជីវិត រូបសួស្ដីប្រជុំពេញថ្មីប្រជុំ ទូលមហាក្សត្រ លោះណារចេញ

មកលេងសៀវ ។ បើភ្ញាក់បារាំង មិនគេបណ្ដោះណាលើ ជិះ ម្ចាស់ជ័យក្នុងចិត្ត ពោះឯងកុំសំលាប់ណារ ។ ត្រើយម្ចាស់ ពេលនេះ ឃើញអ្នករំមិនៈទូះអ៊ី ជ័យទៅទៀតរកសារ ៚

ពោះណារជ័យសែនសុខអ្នក ។ ទាំងមនាបចេញ សូមក្រាបបោះបើដឹងអ្នក កំមងិញ្ចៀនភាក កប់ចម្រុះមមាក្សត្រតោះ ។ ទូលក្រាបបូជាបើង ពិកកុំល្បួងណៀមិនដឹង — លានអ្នកគោរពនោះ ទូលក្នុងសព្វបញ្ចប់ហើយ

។ ទើបទ្រង់ព្រះ ពោធិសត្វហើយហាមហើយសណ្ឋាន ឧត្តមក្ខុរាល់ ពោះណាតើខេាះចេញក្សា ។ បងព្រំម្រិតគាយ ហ្វេទេវហ្វាយចេវទេវហ្វ ចាំកាកស្បៀកឈ្លួនសាយ ឧកប់ឃ្មាយពោះសណ្ឋានះ ។ ឯព្រះអាណាខជា តើ

តា បុះហើយមាពេតកើរក្នុង អារំតិតព្រះបង់ ណោះសង់ហោងពេក ឲ្យម្ចាស់ ។ សាគរហើយគុំអាលស្ពាយ តោក្រុំកម្លុំបធិលក្បេប្ទែរ ក្លាសុខជុំខានគួន កុំលេខគោខសណ្ឋានះហើយ ។ ទើបព្រះ

អាណាខេងវ៉ រោងហោងខ្ចុះចំមកនស៊ហើយ ចាំខុកពេតគុំន សួយ ឧបហ្វូះហើយឃិទព្រះដោខ ។ ទើបព្រះម្រិត្សុំយោរក្នុរ អាល ម្រះខាំរសសណ្ឋានខន ក្រុះព្រះឧបំមហោង ហោងខំសេខ

គាខគំក្នុងក្សិ ។ ឯអាព្រះអាណាខ្ចុះ បរតុំក្នុរគុំពោខឈើ រក្សាក្រុងោខហើយ គុំឃើញឈើឧបពេតគុន ។ ទិខបរតុំក្នុរទោខ ក្រុងក្សាឲ្យខេបឈិតុន ឃើញស្នោខត្ថិតពេតគុន ហើយខបសុខពុ្រះហោតគហង

ចុះកើតត្បារទាវ ឃើញឈ្មោះទេវកើបោះផន់ ស្រួលដើរខ្លួនស៊ីតហោច ឃើញសព្វដងគុជកែវក្ដិប ។ ស្ដេចឡើងក្សត្របុត្រ ក្បួនជាវងស៊ងគើជង ឲ្យពិពីរសេវឯកដ្ឋិប ប័ណ្ណសទិតជ័យកាំទាវ ។ ស្ដេចស្ដាប់ពិត

ចៅហ្វារ ស្រៀងឃ្លុកទៅព្រះទៀមទាវ មកក្លាក្រុងប្រែប្រាំ ឯផ្ទះទៅកោះម្នាក់ឯង ។ រាជការរាជាពិតណាះ មានអំព្រះឯ - ឆ្ពុលសូវ ប់ទណ្ឌបក្សពលវៃឯ ផ្ដិតចោះផ្ដើលឆ្នាំ

ទាវ ។ ព្រះកូនព្រះទ្រង់សង្ឃ ទោះជាលណាក់ឃើញទុំ ។ មហិផ្ទស់ក្រើសទ្រូវ ភាគស៊ូទោះអំពាំឃើញឈៀ ។ កាំកើតក្រុងស្រុកគា ។ ទ ដំលាំពាំងព្រះបៀមយើង ពិតកុំបន្ទុនឈៀ ពាក់

សែនទើបក្រុងក្រុងស្រុក ។ ដើព្រះអាម្មានទាវ យាងចូលស្ទះសៀក្រឡុប កិតស្បែកក្បែរ ព្រះជ័យពេជ្រណាះនោះ ។ អរមើលស្ដិតត ចមក្រុងជិតឯបវិតារ ភ្នួលយើងបញ្ចុះចារ ឃាត់យើងណាក់ស្ដាយឈៀ

ៗ ខ្ញុំគ្នាហោងលេខត្រៃ ជាល្អត្ររូបព្រួងជើង ឃាតបទភ័ព្វស្លាបហើយ រអញ្ជូលល្អៀងដឹងបំការ ៗ កំពុំក្រួលព្រួសនក្លឹប គ្រូឈ្មោះដៃឃោះរវបសារ លើងហោងដលបិតារ លើកមាត្នុងញ្ចាប់ខ្ញុំម ៗ បនការកាតីធម៌

តិំ គ្របប្រើបការបប្រើ បក្រះអានុជជាវ ខ្លួនហោងព្រះរ បិតា មាតា ទ្រង់ប្រាញូជាវ បុត្រារឿងងាយ ៗ ទ្រង់ព្រះតំរែងវ ព្រះអង្គ ទ្រង់ស្ដេច ឪរអ្នកមាប្រើរ ប្រោះកើបម្លួបហោង តុំពុ

ជរការហើយ បៀញមុកពេញរៀប ម្ដេចលើងព្រាហ្មហោង ៗ ឪរញ៉ាំប៉ុន្មាន មាបរម្យសោះសាតិ ឃាតអ្នកបិងងារ ភ្នំគ្នា លោហលេខ កក្តួលព្រៀបព្រាវ ខ្វុំខ្វុនងាះហោង រកសិរ

រហ្មាតានជ ៗ ដឹងព្រះបិតារ ក្រោះប្រែរសេវរណារ មុញ្ជប់តាកកោវ ៗ ទ្រិះមេងបប់ណោង ស្រោងស្រូធ្លុង ជ្រងប្រឹបភ្នាក្រួង រូបស្រែងហេងណារ ៗ បុរាព្រះភ្លើង សព្វបុតក្នុរធ្លើបប្រែបែរប្រាំបួនរ និមុងព្រះលយ

ធ្វើរបុនទេវ្តា ព្រមព្រៀងបៀបណារ បញ្ចុះធាតុនាង ។ តាំងថ្មើរទៅចាប់ តោយបងបីយ៉ាប់ បញ្ញាបុត្រកិន្នរ និយាយតៅក្រុង រំមួយគិតនោះ និងនាងទេព្យរូប ពាក្យមុនលោះណារ ។ អ្នកសោភារ៉ះតែក ត្រប
តោយកុំឱត ពាក្យខ្ញុំស្តាមចារ យកគ្រឿងមកផ្ទះ បល្លិក ប្ដូរថ្នូរ ម្យក្រុកោះណារ ឱបាយខ្ញុំទាំង ។ រំលងធ្វើរបារ ប្រុសបន្ទរហ្វាង ជញ្ជូនពាក្យសំ និងព្រៃសំរៀង
ឱបាយខ្ញុំទាំង រំលងធ្វើរជៀ ។ ឆាប់ខ្ញុំទាំងកោះចារ អ្នកនុកកោឡុនកាំ សុះប្រាជ្ញព្រឹក កុំខ្ញុំតុន្ទ ងារកមកតាំងថៃ តាំងឃ្លាក្លិបឆ្លង សង្គ្រួនអ្នកផ្លាំង ។ ចាប់ខ្ញុំទារកើ
២ ស៊ូខ្ញុំពាក្យពេជ្រ សន្តតោះតោប ភ្ជាបគោះចំព្យ ទ្រូលខ្ញុំឡាះឡាប់ ព្រះប្រាញ្ញបៀបតោប ក្រោយក្រុបមុះបិមារ ។ បនត្រុំពៅសណេះតឹងរាវ និងនាងតេព្វរូប តាំងថ្មើរតាំងមួយនារ ។ ស្នេហានាលក្រោះក្រោយ

ហោហៅរ ព្រៀបប្រើររាជ្យ នោះណាដេចក្រមោចប្រកាប់ ។ មនុះផង់អើក្ដីខ្ញុំក្រងកាប់ ផលលោរាយរាយ យកបានទោរទោរនោះរ៉ាំ ។ ផ្ញើក្ដីរិត្យូតបម្លែ ឈ្មោះឈើរង្គំផង នោះមោជផ្ញុំមតីប្រកាប់ ។ តំលម្នោះ

ញាំ ក្នុងលោកស្រាសាយ ល្អបក្ដុំម្ហូប ប្រក្លៀបងៀចតាកក្ដុំដុក ។ ព្រិតាលើចក្ដើមស្សរនំពុក បេលត្រូបមុក រាំពៀត្រះកាជម្ព្រារ ។ យកតោះកើងតលទេទតារ តែលក្ខុទរីប្រាររដារ កាក្សារ

រង្គ៌ើពេជយោជ ។ ក្បាកតពលជារនិចលាវ ពុងអ្នក លោរយោជ បំបួចមិនងៀឈ្មាតឈ្មួ ។ ទេទតារកើងយលបៅ កាបៅរ ស្រាយពលម្ចីម្នរ អោណោះថាប្រតិដ្ឋ វាកស្ដី

ង៍ ។ ពុលដិចំព្យុងពោទព្រាះស្បៃ មិនអាចក្រោងកើង បង់ភ្លួចអ្នកណាដេប ។ ឃ្មុងទោវតាលក្ដុំលោះមើល ខ្លួនបីតីបំងតឿ តោះមើលអ្នកសោចស្រាយថារ ។ តាតាពេជលក្ខ្ញុ ប្រការក្បិតក្ដិតនោះលោរ ៕

ហោះណោះឮដាច់ទ្រូងឆ្ងៃ ។ ព្រះជាអ្នកកុំគិតព្រៃ ញ្ញូរហោរធ្វើយ៉ង ជ័យខ្ញុំសោះឧកឧទុះយារ ។ សត្វនគ្រៀកាកើរ្យារ មានស្បូវខ្ទាគារ ហោះថាវឧក៏ស៊ីងណាកៀយ ។ ខ្ញុំព្រាយសារសាយសំស៊ី ឧកិហោះក្រៀក្រៀ ៚
តាំងពីអ្នកកើតតែឯង ។ នោះហោះរូបនេះអ្នកអើយ ស្ដេចនោះ ឯងមើល សិងមើលស្មោះស្ម័គ្រ ។ ខ្ញុំព្រាយសាសាយទាំងពារ ខ្ញុំ ខ្ញុំពេលណោះ ជ័យមើលទៅប្ដីអ្នកអើយ ។ យុវាគ្គសំអ្នកពី
ក្រៀវក្រៀម ត្រូវទេពកំដៅគង់ហើយ ហោះនៃស្ដោះកុំក្រៀវឯង ។ មានតែស្នេហ៍ខ្ញុំមនោះប្អូនអើយ ស្ដោះកុំចាកឆ្ងាយ ឧកពាយប្រាថ្នា ណោះហោរ ។ ខ្ញុំមោរណាះក្រៀមក្រៀវតាំងពីដើម ខ្ញុំចាំអ្នកមិន
ហោះយោរចំណងឯងអើយ ។ ដាស់អោយស្ដេចហោះតែអើយ អ្នកកុំស្បើមលើ ញ្ញើរមើលរូបកូនអោយលា ។ ខ្ញុំមនោះប្រាថ្នាណោះណោះ នៃទានកុសលក្រោះ អើយណារូបកាយកុំទៅសោះ ។ ខ្ញុំក្រាបសាលាយស្នេហ៍ស្មោះ ស្បូនគង់

ណោះ ជុំផ្ទាំព្រះសារសើចនោះ ។ សំរាប់បណ្ដាភូតក្ដួនក្នុង ផិតក៏មើលទោទ ឈោតទិតថ្កើងព្រៃស្ដុតផង បុព្វភិតកប់ដុំដូង ឈើរក្បួនតំបូង តើអ្នកផ្លាត្រូវពេកពុង ។ ក្រោកលើងស្ងប់មិលសំពុង យើញព្រះចង្កុង ពេកពុង

កោ ។ ចំរើលក្ខណៈឈារ ។ ស្រែកហៅព្រះជាមិតារ ម្នាះស៊ើប ក្ដីណារ ណាយឥព្រះមិតាក្នុងបើប ។ ឈើរណាះម្នាះបើបទ្វំមើប ឥត្ថូវស្លាប់បើប ម្នាះបើបមកជួយទ្រង់ផង ។ មិតាក្តៅ

ក៏បើបយោវ៍ ចាយងាងតាំងឆ្វ័ ពោះយោវ៍រតមកក្រុមក្រៀប ។ មុំងមិ៍ចប់ព្រះជីស្លាប បុព្វីស្រប់ស្លាប តំបូងតលព្រះទាមិត ។ គឺដំណក្នុងសេចក៏ហើត យតឡើងមឆ្លឹកា២ ចង់ត្រៀតក្បួនព្រះរំភ

ស្លួបស្លាប់ក្តីសាប្បុតបង្ហារ ក្រុមចៀ ~~អាជ៍កា~~ ស្រែលណារ អាហាតផ្ទិហោទយកត្រូវ ។ រកាមិតាតែហោទព្យួរ យកដាងនួនក្រូវ ផ្ទាំផ្ទាមកត្តិលថ្កូបងំ ។ ស្លាព្រះស្ទុតសេបអាតុំម បុព្វិស្រែកយំ ថ្ងូរហោះម្រែកាំប

ភ្ញូវណា: ។ រីឯផ្កាមល្លិព្រំស្បូវឯណា: ពេលាងាយក្នុងណា: ពោះណារ៉ាដំណើរលក្តាំយង្វារ ។ សំម្តេចព្រះបរិការ ក្រាបប្រែររាជ្ញារ ពោះណារ៉ាទេពាប្រោះទត់ង ។ ផ្ញើព្រាប្រូវ៉ាផង់ជំមួង ក្ញាពាប្រតុជ្ញូង រវាងនិតម្ភព្រីង ណា:ណារ

។ ក្រែងមានការសង់ភ្ញាំមាឡួប្រផ្ញើបង្ការ ទោះមុនពិឡូរសារ ពោះណារ៉ាផុតជាយប្រកិដ្ឋ ។ ញឹមានន់លេមម្ល្បូរន ពាតិពេលប្រកិដ្ឋ តុំណាតត្រូចាពាកិពេលផ្លូវ ។ រវាមាំតក្រោញទិនសេរិសោរ

ស្នាមព្រះទិក្បារ ពោះណារាពាក្យបាលប្រែកាឡ៊យ ។ ទបតង់ណា ឯកព្រ្យាសាយ មនុស្សង់ភ្នូងភ្នាយ មិនមានព្រុសាក្សព្រាង ។ តើរ ងារបើងព្យាសារ ក្រាងអ្នកអោណារ ជិះផ្ញើមតិ

ពាឯពោះទត់ង ។ មានសារម្មតិញ្ញើរវង់ ថង់តិចងម្ល៉ង់ តុជ្ជូងតំម្មើរត្រូបលោម្ល ។ រវាញ្ញើរវ៉េរវ៉ាតិចៗ ស្តេះនិតាមាកប្រុង ផ្ញើរភេដ់ងតិងតើមការ ។ ណោះមោះកាបញ្ញបុកាឯ ទិតុំសារមកឯ ក៏បកឯផ្សែក្បូរមកវ៉ារ

ឃិ

។ អាម៉េតេរេបរកិត្យ ចំប្អូះអាត្មា តាំងពីនស្នេហ៍បតិសតក្រោធ ។ រាជ្យវេជរាជាតិតេស្នេហ៍ ទើបតើរស្មោះស្មេហ៍ អោះរ៉ាងតៃក្បូនរត្នបរាភិរម្យ ។ ក្រុងពេលាទគាលសំអ្នកតើប ព្រះម្ចាស់ក្រាងតើប តាត់ចំប៉េក្ករ៉ស្នេហ៍ ។
អាណេងទតើរោងក្យូណារ ភ្លាះភ្លើស្នេហ៍ា ពោះណារ មាណភ្លារប្អូនខេរ ។ អញ្ជើញក្រោករការា ក្រុងល្អរង់ប៉ះតេប ម្ដេច ស្មើសតស្វាគមន៍ល្ងះណារ ។ រាជាក្រោយចុះតើប៊ីណា ប្រណាំ
មន្ទីលា ស្នាក្រោពូឌូលរាំម្លុះ ។ មាណកែររក្ស ព្យាភ្លើងភ្លុ ស្នេហ៍តោកាន្ទារ រាជ្យប្រតិដ្ឋាន់ណារ ។ ស្ដូចកែវក្ញែតព្រះចិត្ត ក្រោយបើអាទើរ ពោះណារពោះ
គតិឲ្យរ៉េរ្យថោកា ។ ប្រាកៀបប្រាបមកទិសទិញ តលអញ្ជេះមិញ និងស្នើរតែភ្លោះបុត្រី ។ អាដាំរេចញទោងចាងទើ តើតាលអ្នកក្តី ស្រលីស្រួលប្រាបលោងដារ ។ ព្រះម្ចាស់រាំម្លុះសេនីណារ ស្នើអញ្ជេះណារ ទិល

សារមកាត្រៀមត្រៀមជ័យ ។ ញុំាងោទតំលម្ពោះតំបូន្ម ឈ្នៀងជ័យភ្នុះវប្ជ័យ សំរាត្យរបស់ស្តិចសេចក្តី ។ ឥឡូវនេះជ័យទ្រទ្ធជ័យដែលលើ សេមិបស្រីសី ជាត្រៀតលតឹងបលៀងណារ ។ អ្នកលោមទព្វោះជឿងជ្រូវទ័រ ចៅនិយ័រាជ្យ័រ

ពោះណារម្រុកញៀមរៀវ ៗ ។ ខ្ញុំមិនប្រព្រឹក្រុកលើងៃជ ខ្ញុងមានត កាលៃប ពោះឯសំបួរណាញ្រណា ។ យកខ្ញុំមតំលម្ពោះសៅថៃរ ខ្ញុំម ស្ពាយអ្នកចា អាញ៉ឹរលើពុនពេជតាជ ។ អារុំកិតក្រេមកោ

តទួង ឋូជ្ជោះរ៉ាំម្ហួង ព្រះគុណគ្នូទលើវិសិរិលោរ ។ អារំម ថបនិយ័អាញ៉ឹរ អ្នកកើបញ្ញូរណារ មេតាក្រោមន្លួលជិតាង ។ សំពុ តនិចល្បៀរតាញុំមាន មិនលំពើរាង ឆាងកិនលើកើលិរតំម

ភ្នាកា ខ្ញុំល្បមរសទ្ធរមិតរន្ទកា ជាប្រែបកំរពាកា ជិរ្នការរាល្បរខ្ញុំងជ័យ ។ អាជ៉ាររិសនោទទៀញមោរជ័យ ស្លោះស្លោះជាម្អួយ ពោះហោរត្តលម្ពោះសៅថៃរ ។ ឱ្យប្រការន្ទួលតាញ់ទារ អ្នកពោះជឿងទ័រ ពោះណារលំពុកតារ

ណាះ ។ បើបងរាំងបងកើតសល់រាម្នាះ ក្លាយឆ្ងៀងជិតផ្ទះ ខ្ញុំណាះ ~~អាំម~~ ទៀបទីតាំងអារាម ។ ស្រីនៅតែម្នាក់ឯងសុំ ផ្កាស្រីក្រឡុម អង្គុយចិត្តកាលស្រៀបត្រា ។ ស្ដេចនឹងប្រាប់ចាំកាំទៀតណាស បង្ហាញប្រាប់ថា សល់ណារ

ឃាំ រកទាត់ខ្ញុំបាំង ។ ព្រះគ្រូអាចារ្យបងស្លាប់ ទីទតែសល់ស្រស់ ជិតបងស្រកប្រើដែរចាំ ។ ថាមើលស្នេហ៍ស្រីស្រកបាំង អង្គ ដើររហូតចារ អង្គប៉ិនសំបួរណាស់ណាះ ។ អា

មាត់បងចាប់ខុសរក ស្រស់ស្រីចាំចាំ កុំបិទរារាំងទីតាំងក្រុង ។ ព្រះគ្រូស្រកបង់នេះដែរ យកនោះទៅទៀត បុរាណបើចាំស្ញូតា មកា ។ បងកុំគិតគេទទេះប្រាកា ក្លាយជាស្រីមក

បិទមាត់សល់ស្រកស្រួល ។ នឹងបើចាំស្នេហ៍ស្រស់គ្រូ ស្រីក្រុមក្រុម ពុំមាននិស្ស័យទាំងសមាគម ។ ក្រុងស្រកនិទានក្រុមសព្វកាល ពេលក្ដីស្រឡាញ់សាកល ថាតាសាកស្នេហ៍ស្រីស្រស់ ។ បុរាណទ្វារក្រុងស្នោរហើយ ៗ

ស្រីអញ្ចៀង ស្តេចលើកពលជាក៏លៅកណារ ។ នាងទាំកក្លាយព្រះវិញ្ញារ បង្គំសុខនាះណារ រួះរំលែងទេវតាថ្លៃញ្ញប់ ។ តែលអ្នកតែងបោះប្រាប់ព្រាយ ចិត្តព្រះត្រូវឈាយ ប្រញាប់ញៀតតាមហិបក្សមាកិ ។ គិតលម្អ៊ះម្ហ៊ូវខ្ញុំពុទ្ធតា
ស្តេចវ៉ៃរនិតមតិ ឃើញមើលហោរ៍រលឹងស្បែកញូម ។ អ្នកតេងអាំមភ្នួចស្អូម បង្គុំលើវចាម ក្រោមផ្សាប់ខ្ពុំមម្ចិក្សរ ។ អាំមភ្នួចព្រះពន្ទាំ កិតកើបបុះបរិមារ ស៊ានដាំរបិន
ះលើរណារ ។ ព្រះម្ចាស់តាដ្ឋបុត្ររ បង្គំព្រាយបារ ៗ អាសើបព្រះជិតក្កិងអញ ។ បុឃើវស្នេហាស៍លើញ ៗ អញចុំវតេរ តាញ្ញ តឹតកាពួតលវម្ល៉ូះរំហប ។ រូបរាងស្លូតត្រៃល
ញាំងប ស្តេចាដចុំបាល ពេលស្លុបចុំតិប្រាលតួរ ។ ចាលេរអាបដ៏ស្តេះបោះ អញជិត្តងហ៍ នោះទាំកិរិយារអាបដ៏ ។ អញព្រាយអាក្អុំកោតក្រែក ប្រកាដជាកំស្តេច នោះវដ៏មានស័ក្សធេតា ។ តែល

ឃិ ៗ

ឆ្ងាញ់កាកកាត្បារ ស្មេតស្រាគិណារ ដេងតារបង្អាបសងាគ្នី ។ អាងបើបរតាដបុត្រើ ក្ងុំចេញស្រុសើ កូនកោះដប់បើបង្កើត ៗ ។ ពិះតលព្វលេចរះអេក និតក្ងុំឆ្ងាងងឹត អាតង្ងាំងឹ្យកាះភារ ។ អញ្ជឹតថបស្រែ

មុះមិងរ អាផ្លេះស្រែងរាះ ប្រតាបនិងឆ្ងងអាយ៥ ។ អាតុំរករំងតិតស្រែង សំម្ភងអាយ៥ ឋិងអាងាងថ្ងបកុំអារបិ ងអញ ។ ងាងស្រុះស្រើសំលេញ អាមើបង្សអញ

លោងផ្លោះប៊ែកាវ៉ុំបប៉ិហ្នរ ។ បងតាកតិតិះ កុំម្មើកុំម្មះ ៘ ដំម្ហងកាក្ញុំតិង ងាបចរាងចង ថ្ងាផ្លែងសេបស្រែង តំម្លើរកាក ពេង ញ្ញស្រាបលោងច៉ាះ ។ កាលតោងក្ញុងកុំតិ ថ្ងម

កាលទើងទុតិ ញ្ញះឿបោះណារះ ក្រែងអាងាងថ្ងមតាប ភូងកាកញ្ញះថាះ ឆាកងឹងងងល្អាង ស្លិតកុតមាំតប៉ង ។ ផ្លោះវេលតោងញ្ញុក ភូងសេបក៏ព្រាត ផ្លោះក្រោកស្បេងទោះច ក៏ស្រែបតាប៉ើម ញាក់តញ្ញម

លើមាសថ ក្លាហានសព្វកាយ ប្រៀបប្រកៀបបើ ។ ទើបព្រះអង្គ បរមនាថ បង្គាប់បុត្រី ឲ្យតែកិច្ចការ សារពើចំណី ជីវិតាបុត្រី ស្រស្រីជីវក្រូចស្វាយ ។ នាងម្លិះបុត្រី ប្រៀបស្រស់ចំណី លើវគារ

ជំមនៀវ ទេតាំងខ្លួនក្បែរ តាំងជួនកៅតក្រើន ជួរជំម សម្ដែង ភិត្រាពូមកថ្ងៃ ។ បរិស្ត្រីព្រមកាន់ ភ្នំនេយកា សង្ស័យជំនិងលោត ជំមហោរៈព្រះពរ ជួបជំមស្នួរអៀង

ជំមត់បក្សីខៀវ ជំមក្បឺលំស្រាំ ។ នារទើងបុត្រី រតី ស្បែចំណី នាងស្ម័គ្រមើលណារ ក្ដួលស្ដ្រព្រះអង្គ អំប្រាជ្ញសៅរ៉ែ ស្រស្នើបរិក្ខារ ក្រុមស្រីទម្ងៃមរាជ ។ ទើបព្រះមាតារ

ស្តាប់បុត្រស្នេហ៍ការ ស្នូរក្រើត្តាស់ស្ពាន់ ស្មើកាលព្រះក្រុង ពាក់វិទ្យាក់ត សលាសបោះឯការ លិចស្បិតប្រាកម្រាស ។ ឲ្យកោះព្រះអង្គ មនិវនាដ ឲ្យរៀបកំពាល ពួកទៀតព្រះកែម ស្រីកាំស្រុះពល ៤

ឃី

សព្វស្រុបគំរាល នោះសេចបើហោង ។ រូបកាយភាគតិច ផ្សព្វក៏លើងលើង ក្រឡៀមម៉ាត់ម៉ែ ឥតអាចភ្ញាក់ សុភក្ត្រលៀបម៉ោង មន្ទិលសោកវិប័ទ ស្អុះស្រៀមុសិទ្ធារ ។ គាំទៀងប្រាថ្នា ភ្លាត់ស្រឡាញ់ នោះវក់កាលស្នូរ

កាន់ស្បូវកាប ព្រះកាវ៉ាឃ្មុំម៉ឺ ភាពកាប់ល្អារ សោយ ថ្វាយបង្គំ ។ តប់ហោរាវាចាពួល ទន្ទឹមទួល ក្រុមក្បាលស្រមឹម ខ្ចៅ ចាក្បីប្រាៈ ស៊យការសម្បុំ គ្រានណៀវព៌ម រុំរឿងឡើ

ប្តូរ ។ លើសលៃប្រយោជ ប្រាណនេះល្អាក្ដ តាលស្រែ ហើយណាះ ទ្វីពបរង់ក្រោកក្រៀក រុក្ខស្បែកាប៉ះ លើកខ្លួនខា ត្បារ ក្រាបថ្វាយបង្គំ ។ ព្រះមហារាជក្បាល នលស៊ី

ផ្លូវប្ដូរ ប្រសើរទុកំម កាលព្រួញព្រះនៃ តិតនៃស្រាវាំម យកមុខភ្លើងចុំម បង់វាវកិរិយាំ ។ បង្កាន់ក្ដុំ រហូតហាយខ្ញុំ ទោះកុម្មតិវិម្មារ ទូលមកាវវង្ស បៀតបៀតខ្លួនត្នោរ ខ្ញុំលោកភ្ជាប់ ក្រាបថ្វាយបង្គំ ។

បីឃពុកក្បៀង ស្តេចបើរលេង ធ្នូរឡើងរងំម ៗរេខាងជ្រូកកតង សំភោរស្គររងំម ឈើស្លឹបឈើជ្រុំ ស្ករសោយរងំម ។ មើលធ្ញូចចិផ្ការ បង្កនគ្រាំរមាំ ផ្សែរម្រុំញ្ជុំម ចន្ទាលចង់លៃ បុគ្គល្ល ជុំម ធ្មើរ
សោព្រឹតក្រឹម គ្មាយអ្នកន ។ ព្រះពាគតីទ្ទុំ ជួនសុំពួង ទួង ត្រកូលសង្កាន ក្វុចង្វូចព្រះមោះ និគារកាលើរាន ភូជស៊ុ ព្រួងមាន មិនមានឡូរមេល ។ រូបខារស្លូរទេង្គ <
នោះនៃកាល់ម្តេច មក្រាគ្រោនសី ឃិត្តស្សុរ រូបវិញ ព្រួមើល មិនឃើញដូនឈើ ដ៏បោញស្ថិន្មូរ ។ វអ្នកសាំសេះ ពុំមានស្មូរមោះ ទូចព្រះកន្ទុះ សេឹកក្រូយាំរ
ស្ទោ្យ ចំណឹកៈការ ព្រួកសាងរិទ្ធម្មារ នោចត្រៀបម្នាះសើ ។ បស់ចុះភោរ គោះត្រូះនិតិតោរ បង្គ្រូរតាក្រោ ឋិស៊មុទ្រ្រ សិរសោរស្តេចសៅ្យ ទើព្វសេតិយពិរេកាយ ឋិស៊

ញ៉ើរញើប ។ សើចក្ដិតបើបណាស់ ដិតដិតសើរស្ញើរ អង្គុយផ្ទៀប មិនមានដើរទោក្ស ហោចតាមត្រូវបង្ស ប្ដូរអាជ្ញាក្រុម នុចខ្សឹងទៅរបាយ ។ នាងញ៉ោងសម្ព្រើ ស្រីបច្ចាលបើយ៉ាងនេះ បន្ទុំផ្ញើតាមត្រួប ត្រូលលា

ម្ហោះនោះ ដើរដោយព្រៀងព្យួរ សំមនោរសៀមធ្លុះ អាត្មារហើយហើយ ។ ទើបមហារាជក្រោរ មានព្រះឱង្ការ ថ្លែងថ្លារ ស្ងួលលោ អញ្ចែកព្រាយនាងម៉ៀន ឲ្យឪ្យនជាងណស ឲ្យញាត់

ក្រះខៃ អារម្ភពេកណាស់ ។ អើអញ្ចេះណាស់ ៖ វើចគិតថារ ខ្លួនជាទាក្សា ក្លួចឈើរទៀបត្រាច ឃាតកម្ម ពេកណាស់ តាមប្ញូរមឿបញ្ញ វែរមត្លុបនោរ ៖ ។

តិស្សរទស្សនះណាស់ មានមន្ត្រីព្រះសារ ល្មមខ្លួនអញគួរ ដែរកាចប្ញើ ប្រែមព្រៀបល្អូងពោរ ខ្លួនអញបណ្ដោយ កាក្បុរអាប៉ុកៈ ។ អញនិងអ្នកកិលោក ឲ្យកញ្ចក់ឯតិ នុចតែរដ្ឋការ អញ្ជ្រាបត្រុ ឲ្យស្រីយ

ធ្ងនឲ្យភ្ញាក់ភ្ញៀ ឱសោកទុក្ខា៖ ក្រែងប្ដីកាន់តោរ ។ នាងស្ងួនក្រោកកើត ពីសាស្ត្រផើត ទុកគំបណ្ដែងចារ ឯរៀបសាការតែង ប្រការប្រការ សព្វគ្រប់ប្រការ៖ វាំមុងឯសៀង ។ ទើបគាល់ប្ដីចរ ទៀបឆ្លុមប្ដីរ ៥
អញ្ជិញចែសំរេច រៀបឯរៀបរាប អក្កីសែកចាស្លុត សត្រូវមកកាយ ភ្ញិចកើតតិការ ។ ខ្លួនអញព្រួយពោធ ទុកក្រុងឲ្យពោធ កញ្ញាដេក ក្រោមធ្នាក់ស្លុតជុំរាប
ពិព្រួញព្រួសហោ ងាកក្រុងចោលសម័រ ល្បិចងរំម ។ នាងឡើងមុក្តីយ ពុជាតិមើលឯង ជិតក្រាបប្រណម ទូលព្រះក្រាប ស្លាបម្លុះទុំ បង្គួលមតាសំម ព្រះពុ
ឧផ្សូស្កូរ ។ សុះគាល់ប្ដីថា ប៉ះឆ្លុមប្ដីរ គ្រូវបង្គួលចារ រៀបអក្ខិសែក រៀបកវបុត្រាវ រូបស្រៀនមើលសារ ចាស់ពុកសាហ្មូ ។ ពាការសៀវកាដេះនារ ស្លុះពុំចារ ឲ្យងាបរិយ៉ា ក្បៀនអា

បងណេម តាំងរៀបថ្វាយ ស្រីកាកីដ៏ខ្លួន ស្នេហ៍ស្មោះហោង ។ បង្គំស្ដីតតាម ផ្ទៃបៀបកាយចិត្តចិត្តសារ ឱហ៍យោយចេះសង្វារ ការបញ្ញោះនោះវិញហោង ។ អារម្មណ៍ភ្លាត់សង្ស័យ ខ្លួនប្រាកដពេកពេកក្លៀវ
ទោសខ្លួននោះស្ដីថ្ងៃ ការណោះហោងយូរបាមណោះ ។ សង់ឃើមយកពីក្ដុង ជិតនោះទ្រូងបង្ក្រោះ លិតចេញ ណោះទាំងផ្ទះ ហើយត្រកៈមិនដោះទៀល ។ ថ្ងប់ខ្លួន
និងអម្ចាះ តាមគន្លងណាបាងបុងបៀវ សំម្ពុម ស្រួមតាំងផ្ទៃ មិនគិតសៀវរូបកាយការ ។ អញសោកសិទ្ធរាស សាកល ផ្ទងព្រៀបចិត្តជិតអាល្ញុំ សំពុងតាក្នុងលៀវណារ
ពោធទេព្ទាភ្លាក់សង្ស័យ ។ យកដោះទឹកសុត ស្លុះដូចថ្នើ ស្ពានណោះទៀតបារាំង ស្លុះសតឃើញចុះភ្នូរ ។ គួរតារមិនអាងណាស បងព្រៀបចិត្តពេកបុះហើយហោ លេញ្ញីតៀវតីទន្ទូរ តែងព្រៀបចាំងទ្រៀវសៀវ ។

ឥឡូវទៅទាសាអ៊ុះ រាំងប្រាប់តក្កព្រងឿង ដាក់ទុកពេលពាំស្លៀម ជុំអញ្ជើញឮគណាៈណារ ។ សម្តេចទៅទស្ហុះ ពោលតាមមច្ចុះពីទាតារ ក្រោកដើររកអាត្មារ សកំដៀវស្មារភ្លឹកម្លូជដ៏ ។ ទុក្ខដំព្រះពេន្ទ

ពុន ញ្ញណផ្ញាកុងលិងម្លូរផង់ហាង ដឹងបានយកកាំងោស ដ៏ សស្បើរយាវ៉ត្កាងសៀវណារ ។ មានតែខ្លួនដឹងទោ ស្មម ទូលទោដឹងព្រះអារ សោរស្បឿណោះយឿវណារ ក្មុស

ណារព្រេនខ្លួនស្រាម ។ គិតព្រួលញ្ញប្រាមតារ ព្រួងធិព្ភារទៅ ទប្រៀញ្ចើម តលយឿងណាក្រោម ស់សាស្ទៀវស្មាយស្មាមតិទាំ ។ ធ្មងជ័តោយ្យ៉ែង្កូរ សិតចោកទោវក្តុមឌ្រូក្រារ

មុជង្អំពេតណារះណារ ផ្ដេចមតាំងបារល្ងាមខ្លួនងាង ។ កំភ្មើរខ្លួនជនះ - អញ្ចូរមាៈយឿងតិតិទោស មិនគួរយកាំងដំដោទ សិទ្ធិគិតទោវចុះខ្លួនអញ ។ ខ្លួនអញលិងពុំគ្រួក ដឹងកើតទុក្ខសៀវដ៏កញ្ញា ៤

យើកញ្ញាកែវខ្ញុំមេត្តា ក្រោះស្រីលោកយកកែវជូន ។ ជើញយទោទសារម្ទើរ ជឿងបាជក្រាបទាំខ្ញុំបាងទៅទ ក៏សខាងជំរជូន ឃើញខ្ញុំនាទព្រំរាមរាគង ។ បើបមិនស្រក្ដីកន្ទារ មកម្ទិមន្ទូរតាសខាកាបាង ទាប់កំម

ជួយកែវខ្ញុំព្រាង ទូទាំងបាងភ្នំមកវិញ ។ រឿងនេះវាសោរស្ញើ ស្ដាបសំតីហាំឈ្មោះមេញ ដូងចិត្តស្នេហ៍បង្គាញ ទបរូវទីញព្រំរាម ឈើ ។ លើកាក្បោះដលស្នារ តុក្កន្រូវហាវិមានយើប

រាក្សាតែក្ដីទាយើប មិនគប់លើវជើរបឈនង្គាញ ។ ក្ដី អ្នកគងនៅគំណោះ មិនស្រណោះហោវជ័មិញ ទរយើបវៀតើ វាសនា រាមរាគងមិញរាបន្ទាត់រ ។ មកស្នេហ៍វណ្ណជ័យជ័

មិនតោងក្រោយវិទ្រាស ទបតាំមទបកាម្ពុជាស មិនគិតភ្ជាះស្រោលឈោរ ។ ក្ដីយើបទតាតើតតុង ដូងពេកពុងលើវរាក្សា ម្ដាប់វាយបោលយើបណោរ ឈ្មោះរាក្សាទៅកៀមខ្លួន ។ នឹកព្វាបទោង

សម៉ឺរ ចរណោះណារពេកម្នាំមួយ ត្រឹតត្រពុលពួចចួន អាណាតំនួនពាក់សាក្យសារ ។ សេង្ហ៊ឹតិតត្រូវជិត មៀសអាណាកំចោរសង្ហា ជិវាយឡាយចោរចារ ពេញត្រាំណាយកាំបង់ខ្លួន ។ អាណាតក់ដៀ
ងគ៌ំក្រារ លោកំចោរបញ្ញាឆ្ងេវយាយោវ រកឃើញ ជិងអញ្ញចោរ សំណួលលំនួរមួយអញ្ញឆ្ងាយ ។ នាងត្រូវជ្រុំកាំង អញ្ញឆ្ងឹតឆ្នាំទ្យូបម៉ាំង សិតតួចបាល់ភ្លាម កំណែល
ស្រាយពាះពេញឲ្យអ្នង ។ ខ្ញុំលោះវាងជឹងស្ញាតិ ជិងនិងឱ្យ ពួតោះរេវង់ ស្រុចិតជឿងចចសោង ចស់រឹងបង់ចៃវាណាះ ។ ពោះជិតចោរសាហ៊ឺរ ស៊ាយថាត្បាតសេង្ហ៊ឹមាះ ឃើ
សខ្ញុំបយលើកាចាតិកញ្ញាះ ចុះបែរាះសោរបង្ហាញ ។ តំណុះជឿងជិងលៀចសោរ សល់ណុំពួកពួចមើលរោរ ត្រែងសិតកាចពុំជាំរ ពួះពោះឆាំបងត្រីក្រញូវ ។ មើលឃើញយស់ចាំស្ញាត ចិងឆាងលិត

ស្រួលចិត្តនោះ នោះផងស្ដីទូល ដោយតំរិះលុះដល់ទាំងមីត ។ អស្ចារ្យជាតិម្នេក នោះរូបតើកាប្រែថនោរ ការទាំងពួងតែបួដប់ មិនកន្លងទីព្រះមហា ។ ព្រឹកលើកព្រហ្មរាជទូល ចុះតើនោរ

ឈ៉ ក្រោធជ្រើការ លើសស្រីពោះស្ដៅណាស់ ក្នុងដោយការនោះ ដប់មោហ៍ ។ ធ្វើក្រៀវលំបាកពិព្វាសការពៅ ដោយអគ្គរីការនោះជ ជ សៀវលេខក្តីស្រីមោហ៍ មិនតឹងយាត្រាអាណាក្រោធណា

។ ឡើងព្រះសស្រែស្ដី ជ្រើបប្រសិទ្ធបន្ទប់ជារ ដូះអញ នារដៅណាកា ដប់លេចការ សង្ឃឹតដប់ ។ អញច៌ឆ្លើរ ដប់នោរ ទើកាយផ្នូរស្នើរក្រោធដប់លោកគ្រ ៚

លើសឃិកកាដប់ ក្រុមផ្ដើងមោហ៍ការអញជាងហើយ ។ ពោះដើរនោះសម្ភារ មិនធ្វើជាប្រពៃ ព្រមក្នុងបន្ទប់ដៅ ពុំឃួសស្អិតនុះតើរនោរ ។ លើសលើខ្ទមដៅណាស់ ក៏ស្រីតែវាស្នកជាយទូល ភ្ញៀវ

ឈប់លាច័ត្តនោះ ចិត្តកោះអន្លង់ប្រមោរ ។ ឥតនិកាតាការកំពុង ផ្សងសំយុងដួងចង្កៀរ ឈប់រកាក្តិនមើលតើរ សិបដិច័តើរនោះប្រកាព្យ ។ សិបឈប្រជុំមើលណារ ទេចម្លូរល្មាត្រួយតាយ តិច័ឥច័ដួចនោ

ទកាញ កំបិតស្រាបនឹក្រជួងថ្ងៃ ។ បងបេះប្រេះប្រេះចាំច័ពោរ ក្រជួងលេលារ ចាវចាំលៃចក្លឹង ។ ជិច័ទ្លើច័សំប្លូថស្រគឹង ទោល ម្សៅរិឈ ទបេញជីលារ ។ ត្រួមច័ទីម្លច័ផ្លូងថ្លារ ៹

មិនអាឯពោភា អលបរកសៀបណារ ។ តើងគលមិនលយ សពិក្សារ គ្រូសំសាអារ ត្រូសប្បរុយោឯយាឯ ។ សពិឥច័អៀក្តូប យំតឹងឯ សារិការាខ៏មាឯ ជីកកិះចំណើប ។ ចន្លះឈើ

ខ្លាះនំខ្លាះឆ្ងិប ជ្រុះរនះតេបតី អគោលប្រើត្រារ ។ នំលួវច័តោបំកោក្លា ត្រួសត្រូយោរណារ បរិភោគតសោះឈ្លូឯ ។ តើងឈរចក្រកូតាងឯ តឹក្រុះអាឯ ដូំលោះឆ្នូ ៗ ។ ដំណ្ដឹងទុំទេច័សេទ័ ក្ញុមាតុលោខយ និកក្លូក

ម្នាវស្គុទ ។ អាណាក៏អាណិតខ្លួនឯង ក្រែងទោះគេក្ដីអី កណ្ដាលខ្លួនព្រួយ ។ គេរឿងគ្រួតគ្រង់ហញ្ញ៉ែរល្បែ រពៃរល្បែ ក្រែងក្រែបានលើ ។ ភ្នះជ្នួនស្គាល់ស្ទួនការលើ ពាក្យឃើញឈឺឈើ សម្ដុយតៀរមាតយ៉ង ។ ទ្រូលពោង

ឈើ និងមើលសំឡីង និងសម្រែតាគិតខិ ក្រុសងកាលបន្ត ។ ៤ បានកេងបាញស៊ីបន្ទុរ ឡូមបានបាការ ឈកាយមុនម៉ូ ។ ក្រិល ពោរណាងក្រសាយខ្លាង កាតខុនឡិនទ្ធ រូបស្រែចមើល

ចោរង ។ ប្រយាតក្រែបតាលកដ្ឋង លោងសម្លុតរៀបដង បន្ទុរនុកពោរ ។ សំរួកកាំស្ទាំឈ្មួរពោរ លើងចឹងរ៉េលឧស្តាប ដឹងផ្ទួរផ្ដិតបោរង ។ ផងទើបបានតឹងវាម្ចង់ ៗ

និងចុះនឹងបោរង គាល់សៀបៀណារ ។ នឹតនិកត់ស៊ុកម្នួមសំឡូរ ស្រោកតិលើងសូទារ ងាយតិងសឹបោរ ។ មើលឈើរសំតាលនុកពោរ ដ្ឋីតិក្នុងផ្លោង ណារបានបាការ ។ ផ្សៀវស្លុតនិងមតី ៗ

ទៀតណារ លោកមើលកាយខ្លួន ឃើញដេរាំតម្កើង ។ លោកស្រែកថាបញ្ជ្រៀតហោង មក្ដាយទាំងខ្លួន ឈើអញឃើញស្រែក ។ ទៀតមិនស្រែកស្រែកណ្ហើយ លោកឈើរង់ចាំ ដឹកកូនស្រណោះ ។
ដើរទ្រូលពោធមើលថាកីឡា ខ្ញុំស្លុរពេកណាស់ ល្មម ពានទាំងការ ។ ស្រែងាយកាំមិតការខ្លួន បោងពេចប់ផ្លាំ ស្រែះមាតម៉ឺន ។ រូបស្រែកកើតទេញពោធ ស្រែកស្រែ
ចំណាពោធ ស្រង់តក្នុងស្រែ ។ ខុញូទរលែងសើរ ឈ្លោកតុងរំលែ រកមើលបង្ហា ។ អង្គកញ្ញាកឈើវត្តថ្ងៃ ថេះនិទបង្ហូរ យកាំញូងចំ ។ ទៀតស្តែងពោធចំ
រលោង ស្លាប់ពោះមោង ស្រាណជិតស្បែកការ ។ ខ្ញុំគន្ធិកាំចក់អាញ់ រូបស្រែកមើលការ តើពោធស្រែញូស ។ តាមពោធមើលលើសសើរខ្លួន លួកដាបកកញូ ឃ្លាណពេកណាបណារ ។ សើ

ព្រះនិកជុំព្រួរ ព្រះស្រេចបើបណ្ណារ រាជទ្វារគឺកិតេវ ។ ក្រឹតោះបើបយកឈ្នួររ៉ែរក្ខរ អង្គកល្យាណវេរ ទំកប់នេះផង ហ៏ ស្តេចក្រឹតបិទជ័យរដ្ឋរ ថ្នងសេងល្បែងហាវ ទិលទីក្សត្រប្រាជ្ញ ហ៏ កាប់ងារ
ជិតការលោករការ ឈើរតេលឈើតាព្រាយ ៚ សំតាលនោះណារ ។ សេរស្បើងតង្គងស្បូវម៉ារ ឈើរនោះវណារ សៀមមិតប្ញញ្ញុំ ។ កាំព្រួលជផតិតតប់ងារ យកពីមោ
ងារលប្ញជុំស្លាកា ។ ឯនោះទសម្ដីផុំតប់ាយ ព្វេស្ងរង្ស៊ី ព្រះ ម៉ារឡោះបើបណារ ។ បើបតេលម្រិតាមេរភាព្ទ គិ ជតេកាប្ញូទស្ទាះ អម្រួជនិជនោវ ។ ម្រុងកររដ្ឋភិវ
គិវតោវ ស៊ិកលំាបង្កុកនោវ ពិស្ងាងនោះណារ ។ អញ្ញយកាមកនិជកាត្ត ឋិភ្ញាញបីសោរ ស្រាការលងាមម្លួវ ។ មេរស្ញូវយកាងាបនោវហៅវ ង៉ាស់ម្ទូវផង ឮ្រិចោវតាយទ្បាំរ ។

ស៊ីបាយរួចស្រេចហើយណា៎ះ ជុំគ្នាមជ្ឈស្ពាន តើរចេញទោរបោរ ។ តលណេះណោះណារជាមួយ ការបង្គំអ្នកម្ចាស់ - ស្រុកមាហិបណា៎ះ ។ យោធយាមជុំគ្នាឥតបរ៉ះ នោះទួងអាណា៎ះ ភ្ញាក់ស្រុកម្លូតរ៉េ ។

ក្រិត្យលើនិគ្រោះ ~~អាក្រក់~~ ដៀតបោរ ការបណេះហើយនៃ រំលំមជុំគិទោរ ។ គត់ដឹកអំពូលគុំចារ ហើយចេញតើរទៅ រោទ គតដំនឹកយបើន ។ ដើកឯាកំពង់ផែលសំម្លឹង

មិនធ្វើព្រិតិន ស្នាបនិកយ៏ថ្លា ។ ស៊ីលក្ខណាកិច្ចា ក្សា៎រ ហើយទុះគតស៊ើបក្រា៎ះ តោបរំកោសរងិកាពា ។ ៥ តាំបតើរបក៏គក្រាក វុំងក្មេងក៏ក្លា៎ះ ទុះសើបូត

សារមិន ។ និញ្ញាបឈរលេចគ្នាលំម្ដិន ក្លាតរំអោយទស្ពង់ សំម្លិនស្រុះយ៉ាត ២ ចិ ។ ៦

FEMC 665 3/4

ᨤᩥᨶᩮᨷᩡ ᨲᨲᩥᨿᩣᨷᩮᩣᨿᩈᨾ᩠ᨾᩪ᩠ᨶ ॥ ᨹᩪ᩠ᨠᨲ᩵ ॥

មនក្ខុំដាលជិះបាងទោទ. ដូរថ្លើដ័តេវទោទ សំឡេងត្រៃចោះនោះ ។ ត្បាទតំលមុទ្ធលអាត្មា ប្រែព្រះភក្ត្រា ក៏វតតមិលយុទ្ធយុល ។ ឃើញទោទសំលាមុទ្ធល ចតជ័យរ៉ែនកែទល ទ្រស់ម
នាតីអាត្មារ ។ អ្នកណេះងាំសិលាកក្សារ ទៀតលោ មានោះ ខ្ញុំសារទំល័ងគាទចោរ ។ ទើបក្បាទភោគល្អមុះមា មារ ដូលខ៉ានល្បតោរ ត្បាំអ្នកញដឹងដ័រម៉ាញ ។ ជា
បានចាំស្មើទស្ទុងមិញ ទំលៀវ្រុនងទិញ មិថ្ងៃនេះអ្នក តាំងៀ ។ បាំមុនខេទបុត្រនោះហៃ មកាវុជ័យនុតាំង ក៏ចាំ រ៉ាម្យាតយុទ្ធណាះ ។ ព្រះតងល្បេងជ័យាល់ចាំកិច្ចព្រះ
មាបព្រះតិម្រ៉ារ ត្រឡប់ចោទរាជបុត្រ ។ ដឹងថ្លៃយ័ណ្ឌប្បជ័យសេចក្តី ព្រាបុត្រភ្លាមើ បាំតីជ័យតំឡៀរតើមតាង ។ បុត្រព្រួញបើកុំអាច ជ័ញ្ជូលមកក្នុង ក្រោមថ្ងៃបំដួមម្ចីម្ចា ។ ព្រះតង

ថៃ

ដរិងរាជ្ញារ ព្រាបទោទបុត្រីស្ងារ បង្គលលីពេះពស្នោះស្រាង ។ នាឡើងសត្វឥន្ទ្រាជ ប្រវេសទ្រង់ស្ពាន ញ៉ូងញ្ញូមទោទមង្គលសោមមោហាជ ។ អ្នកនោះស្ទុះក្រៀបគំនួង តេជុងមិនបោយ៣ នោះមោហាជគ្រូរ

និតិត្បារ ។ ជុងនោះគាំងស្រួញបុះទិមាំរ បុងជាំរជៅ ទម្រាំ នោះគាំតគ្រុំទ្រូងបារមើប ។ ប្រាជនោះទ្រង់បុត្រមឿប មាប្រាកុតកើង កុំពាងសង្ឃំះសំរៀបយ ។ អាត្ម

ផ្ញាបសាមញ្ញ់រម៉ែ រៀតព្រួងខ្យាញ់ ទោទជាំរកី វិបារនោះ ។ រំបលស្មាមាស្រ្កាតិតៃទតង ស្យូបកោងជ នោះមោហាងកុំទុតិលៀបណារ ។ ត្រូវញាជាក្ខុកកុង្គំះ

សារ ងឹបមិតរាក្បារ មរិចាំរព្វាស្យាញូងនោះ ។ ប្បាខតិលទោទមៀបយើញមនុះ តើរគោកទំលៀប អ្នកនោះមកតកងកិបិង ។ តើរមកបៀបល្បើទោទតិង ឈមើលសំប្បៀង កាំប្រឹងតើមា

មកាប់ក្បាល ។ សឹងក្រុងរាក្សសទៅភ្លាត់ឆ្ងាយ ក្រោកអាក្រក់ក្រាយ ស្រែកញ៉ាំកុំបីឃ្មុំសោះ ។ អ្នកនោះតើរមកឃើញបាប ពិតពុំហ៊ានសោះ អសោចក៏ស្បែយកមោហ ។ ស្ដីស្រីមស្រីស្នេហាស្នេហ៍ ពុំហ៊ាន
គ្រប់ស្នេហ៍ នោះមហាជ័យក្រុងប្ដីរូប ។ ពុំហ៊ាន ធ្លាះធ្លើរប៉ុន្មាន ក្រុងពាលបុនភាព ទ្រង់ស្នារក៏ប្រើក្បួននោះ ណារ ។ អាំងខ្លួនព្រះបិតារ ក្រោកក្អែកសើរសារ ប
ក្ដៅស្រណោះបងថ្លៃនោះ ។ ពុំហ៊ានស្រីថ្នាក់រាជនោះ ក្លាំ បរិការទោស ឃើញពិចប្រាកដាក់ស្ដែង ។ មិនបាននិរាស ស្នាក់ស្នេហ៍ តាំងបែនោះដង់ ទុះពីលោកទាំងពារក្រុងបិទ ។
ឃើញដាក់មក្រុះម្ចាក់លិចដ្ដើម ឈរសើលស៊ែប្រាជ្ញ រៀបមាសើរក្រុងរូបមក ។ ពាន់ផែនគិតារពុំមក ក្បែកក្រុងភក្រសិក ក្រុងចេញទ្រង់ដីនលោវផ្លូវ ។ ឯលោរសែម្មារបជ័ក្រុន តើរមកពេញក្រុង ឃើញហើយអ

ពេកណាះណាស់ ។ លើកស្រូតាកាំសៅវាំង ខ្ញុំនឹងលងទេតារ ស្ដេចឥន្ទ្រមេតារជ្រាប្រាណ ។ ខ្ញុំសូមយកតាំពោធាពារស្ពាន ជីស៊ុកគ្នាបង្ហាញ ជីដានភូចជីស្បែង្សារ ។ យកផ្គាត់មុក្ខកាត់ចិត្តសារ រូបស្រួចលើ
បណ្ណារ ប្រចាំងលើកល្បំពោធបាទ ។ យោង យាមផ្ទៀងផាញជាម្ចាស់ ស៊ូតស្បូមចុះដង ពោះពោធិព្រំមានគតិ រលើ ។ បាងតំលពោធខុមខ្លួនហើយ បកកាំងជួល
ភឹង ស្រែបមើលលើកតាកាំពោធបាទ ។ ម្ចាស់ជីវស្រី សាះម៉ាតម៉ែ ក្លួរមើលចង់ ឈឺខ្លួនក្រេះខ្លួនគេតពោធ ។ បងតាភ្ញាតីតែង ជិតបានបារមី ថ្វាត្នោតលាប
ស្លូវ ពាក់ជិកូជិតារ សញ្ញាតឃុបព្រីវ វក្ខុចខ្លួនចាញបាវ តាំក្លុកតោះណារ ។ វគ់ចាប់ទំណប់ គ្រាលបៅថ្នាំ ពោធ្ឋបងាន់ រំម្ភូនបួនថ្នាំ ឈិនចោរស៊ីច្បាំ ក្រុកលើបតាលណារ ។

ឃើញឈុបបើក្រាស ៕ នាថប្រាប់ខ្ញុំមើល ពិតក្ដុំសុខឈើ ផុសចេញប្រាកប៉ុយ ក្រុមទេវតាក្ដិកា សំបុកកស្មោរ ឃើញឈុបបើស្រាស ជិះដារក្បែនមួន ៕ ផ្សោរសេចក្ដី តែកកុំយហើយណា
៖ ជើងជើងបើរតោ យកកោសក្លិនតាំង ៥ជះលើ ជំរែមពេជ ហាតជួមតីជៗ ក្លិនដេះមើលណាហា ៕ ជាំអើតស្រាញស្មោះ ស្នាយកន្សែងបោះ ៚
រំលែងលើស្ត្រារ ខ្ញុំជះឈ្លៀង ក្លិនរះណាណារ ឃើញការ ជាំសែកស្ពានក្រិប ៕ សព្វខ្ញុំបើមក សកម្មកាណាអោយកា មកជិតរាស្រប ៚
មានសោតដ្ដាម ស្រាសីសព្វជ្រៀវ ចេះស្បងាស្រ៊ិប ត្រីកាលពេកស្លិត ៕ ចិញ្ចៀនលើដាវ ជិម្ហកាឯណារ រាស្ស័រកណាត យលខ្លួនកាំព្រា សិបនាកព្យុជិត មេតារ ៚

ឡើ

អាណាតិ ឋិតាបញ្ញាសើប ។ ដាច់ជីវិតា ព្រួញចោរសម្លាប់ ដាក់ព្រួញចោះលេប អាណាតិតណាៈណារ ចេញព្រួមកអំពើ ភ្ញាក់ចោះលើបលេប រៀវប្រាបកើប ។ ររខត្រជីវាយ កំម្មើរវេនទ័ងាប ៚
ត្រូវតោរតោរចាក្លឹប ព្រះវេវិតារ ខណ្ឌរវាវរមឿឡឹប ឡើរមកតោះវេប បុន្នល្បាញខារ ។ ដើរគាច់ស្នាររ . ខ្លួន កំម្មើលចោះវេខ ព្រាមចោរសម្លាប់ ខ្ញុំម
ត្រូវព្រះតន្ទ មារែងរ៉ួរន្លារ ពោះស្រែរិរ៉ែវាវ ៚ អស្រើរឡំរុះមកា ។ មនុស្សល្បាញខារ ឡូរអ្នកិសរណារ ខេខ បត្រូវប្រក សោកស្រើរឡំមល់ ល្ហៈស្លែរ់មកា
រកា វិទ្ទុសាយកា អ្នកិទារញ្ញារម្ហើយ ។ ខេរាតខេតាលើសំវង្ស សិតបេ្របកាតតខ្ញុ សារពៅររំណីប ពោះខុខអាលារ ស្រកាលរដ្ឋាខ្មែរ ពីរសេសពីសីប ឯវអ្នកពីតារ ៕

កុំអ្នកភាវេក អនុរៀនអលងកា ក្រឹះឡេះមើលណា ខ្ញុំមិនបបោត បំពេកលើលណា រន្ទៀងៗកពីអែរ តាំងចាំមលើ ។ ឯចោរសម្ភារ ឮការពីពាក់ថា ក្រឹះឡេះឆ្ងន់ហើយ អក្សរជិ

ភ្ជួរ មិនធ្វើស៊ៀលើ ឃ្លានពេកម្ហូបហើយ ម្រក្សា បង្ហូរ ។ យកដិកឆ្លងមាត់ កោះស៊ីរបំភ្លាត អំបិល ថ្លៃ បរិភោគចំណី ស៊ីស្លាក់សារ ។

មានរសស្ទើរ ពេកពុងតាំង ។ បរិភោគឆ្អែត ឆើមមើល ពិតព្រួយរងើល ជីកដីកាលើកហោង ។ ស៊ីយស្លាប់ពុកថ្ងៃម ក្រងពោរសព្វក្តី ប្រជុំស្រែ

ខមាតក្រើ ម្ចាស់ខាងស្លាបោរ ។ ពាក់ស្ម័គ្រយក ពាងស្លាប់ចោះមក តាត្រូវបង្គួលពោរ ទើបពាក់ផ្ទាល់ថ្ងៃ សំរួចផ្ទាប់ពោរ អាត្មាតយល់ប្រើ ណោះស៊ើហោងណា ៕

ខ៊ុ

អ្នកតើរឿងអ្នកណាឲ្យ ខ្ញុំមិនប្រាប់ប្រាយ បំក្ដាមចិត្តារ ពេទស្នេហ៍ត្រិត្រិន អនេកតិត្រូវ ឲ្យអ្នកវង្វេងវារ ត្រាប់ប្រាប់ខ្ញុំ ។ លោកមិនឲ្យតែ ព្រះស្រីសារភា ឲ្យបានដារខ្ញុំ ។

សោយរាជក្រុងកើត ខ្ពស់ស្ដេចរំខ្ញុំ អ្នកតើ អ្នកតាំ សង្ឃឹះសោលណារ ។ សព្វមូលតាម ខ្ញុំរាំស្រី ស្រ្ទាប់ តាំព្រហ្មជិក្នារ អ្នកចរចរទោញ

ខ្ញុំម្ដេចទៀមរវាលស្នារ តាកាស់បរិត្វារ មិនគ្រប់ ខ្ញុំ ។ ប្រមញ្ញបណ្ដាម ទិតារខ្ញុំប្រាប ឲ្យស្ដេចរំខ្ញុំ លោកឲ្យតាមតា ឲ្យបានដារស្ដេចខ្ញុំ ។

ស្រុះស្រួលដដែម គួរបង្គំលហារ ។ ពាក់បរិភោល ពិតពុំឃុំលាំសៀ យកតៀមតារសារ សែស្បជិកាម្យ៖ ទុំការស្ដៀងប្ដូរ ឲ្យពោរសម្បារ ប្រតាបខ្ពង់ប្រាន ។

ចចកក្រោធខាត ស្លៀកពាក់រូបសត ចេញណារបោលតាមដើល ចង់ចាប់ជិតអង្ស ទំពារខ្ញើចខ្លាង ល្បមលំមងិចខ្លួន គ្បៀរចក្រិយណា:ណារ ។ ខ្ញាលលោះក្រោធរកា សិតស្ទុះចំឡូក ៚
ភ្លឺសបស្ទុះដួរ រលើបរលុច រូបរាចក្ចុំភ្លារ ៚ មកពីកចេញ្ណារ សង្គ្រោះលោះថេ ។ បញ្ជូរក្រះពីរ ៚ ស្រែចមើលទាចយកា ការឝង្យលោះមហោច សើ
តាកាក់មួល បៀបសូចមាំកម៉ៃ កើចម្សួរធៅ ថៃ ឃុបលើរព្រាចស្ពាយ ។ ជិតអព្ទ១ព្វិទ មើលឡាច ខ្វឹយបូរ បៀបក្ចុំទំង្វាយ សើសាកិការខេ្ចណា
ម្រ ស្ងៀចក្ខុរណាចឆ៍ តាំងឃីតារស្លាប សញ្ញូញូរមើល ។ ទៀពបាចសាសោយ ស្ទារខ្លួនឡាយឡាយ ដោចចោចសម្ពីរ អ្នកបៀបខ្ជុងងាង ស្ទះដាំរពីលគ្រារ ចូញុំុម

ទ្រ

ស្រណារ ឯថាស្រប់ខ្ញុំ ។ ស្ដេចឮនោះសើចថា កុមារប្រាជ្ញា ស្រស់ស្រីកុំប មិនអាងជាក៏ងាម រឹមថាមមិនដឹងសម អ្នកកុំរការម មុជ្ជិលលើណការ ។ ពាក់ព្រាបរូបមេ ក៏

ពិតពុំយូរសើប ស្វិតស្អាប់រាគ្នា យកព្រេងព្រៀ អូប ខ្ញុំចាបគ្រាស្នា សាបល្បស្នេហ៍សារ ហើយតោរ ជួយជួម ។ មេរៀបការកេហោរម័តុត ស្បើ

ចំរាប់វិលត ប្រាជ្ញាឲ្យពង្រៀក អន្ទងឃើម ភ្លឺ បោរកក្ខរបន្ទប់ ប្រិប្បិដ្ឋតោររាជ្យ ក្រាប់បង្គំ ពាទ ។ សំដេចស្ដាប់ ដោះសប់ចាកជារ បើតា

ខ្លួនយោទ ស្ងៀតស្ញូងស្រស់ត្រើប ត្រីត៌ុងផ្ទះស្រាប់ ប្រិជ្ញាទុំនោះនោទ ព្រះតុងវង្សថ្លៃ ។ ការរណ្ដោះព្រះតេង ព្រោះព្រៀបដើង កុំស្រិកការកាគ្នាស្នេហ៍ ដោរទាំព្រៃណាក្កី បែងលេកបានគ្នា ឯតយលង់បើ

ណារ មុក្រៀវពាក់ស្នេហ៍ ។ ក្រែក្លិនសង្ឃ័ត ការកំរាលប្រកិដ្ឋ ខ្លួនទាល្ហះស្នេហ៍ រកក្លិនឃើញមើល ទារប្រៀបតាកវែត បរិក្សាពោះវង ស្រូបបំពុំមមក ។ ក្ញុរគេរគោររ អញ្ជិតឃ្លៀរ
មុក្រៀវក្ដុំក៏ អញ្ជើរកាយ៍ ល្ហះស្នេហ៍ទោរកេ ឃើញមើលពោរយក ចាល្ហះមិភាក ។ គិតក្នុងព្រះវៃ ក្ញ ផ្ទះមើលវៃ ឈ្មោះយុលចាក់ណាក ស្រួចនិកក្នុង
មក រោណាតមានណាក ឡើយយុលសក មុក្រៀត លស្សាំង ។ គាបខ្លំព្រះពុទ្ធ ប្រសើរស្មៀសុទ្ធ ចារសុក វៀវមង្គល ពោះបើរសក្តិ កាចកុងអម៉ោង
ផ្ដល់ផ្កាញញ្ជាំបាងញុំ~~ក្នុង~~ ធាលភិចឈៀណារ ។ ប្រព្រឹត្តឥច្រៀម ឯបាងចារស្នេហ៍ ក្រុក្រុកផលែមម៉ា ផ្គុំស្ដ៏ខេស្រួច ក្ញុចនិតមថ្មារ ពុំឃ្លាតលើណារ តបសិចលើរហោរ៍ ៕ ដាន៍

អញ្ជើញជីតារ កុំព្រួយកសោកកំណារ ព្រោះស្រឡាញ់ផ្ទិនខ្លួន គិតទៅរៀតារ ឃើញកូនក៏អោយ អស្រីបតក់ង៉ូវ ទ្រាមស្ទាវម្ចីធារ ។ អ្នកកើតផ្ទុងប្អូន ពាក់កេដប៉ភ្លាម ព្រះទេវីតារ ថ្វាយបង្គំមណ្ឌាម
ទ្ញ ការពីរនារី កុំព្រួយកសល់កំណារ ព្រោះផ្ទិនខ្លួនផង ។ សោកចៀមព្រាត្រង រូបទៅស្បែរទេរ ខ្ញុំមទីទរអ្នកបោ ទ័ អ្នកផ្ទះលំពុត ពន្លូបដើមវិញអោយ ៖
កុំខ្វិររក្សាការខ្លួនផង គិតគល់គិតលៀ ។ ជា ទ័ប្រាប់តាកក់ឧត្តា រំលស់ក្រៀមក ទោះទាល់ក្នុងកមៀប មិនគិតការអ៊ី អសល់ឃរកខ្លួនលើ រ្មែកផល
ស្មារមៀប ចាស់ពកការបោយ ។ សុះព្រៀកសើទមៀប នាងមិនទោះទៀប ទិលប្រែរឥស្ទឹងក្លាយ ថ្វាលទោះទក្ខុងសន្តាន មិនតែរទេញត្រូវ ព្រោះអ្នកចាំបន្ទូរ បើញរនេរនាត្នុំ ។ មៀប

ឆាប់លឿន ចំពីចិត្តលោកក្សត្រ ស្រស្រាប់ប៉ះថាវ អ្នកតើស្រះស្នេហ៍ ខេវស្រូវកក្សត្រ កាតស្រឡប់ដោះណារ ជ័យផ្ញើការប៉ា ។ ទិញប្រុសបោះពីង ប្រាប់ម៉ឺនណាក់លើ នារាល្ងួនល័ស ៕

នាងបុះហោះម្ស្រ ផ្កាប្រាប់សំពី ទុំលើពីតក្លី ជ័យខេវប្រុះហោះ ។ ខ្ញុំក្រៃក្រោចដុន ការៈគិតតុន ៕ ខេវម្រើផ្ចង ព្រាតបុរាណ៍មើល នេះនៃបស់ហោ

ប៍ នារាល្ងួនល្អបោះ ពិតពុំណាកលើ ។ យ កាលេវបាទស្នេហ៍ ប៉េបស្រូវចង្កឹកផង់ ខេវប៉ំស្រួលមើល នារីដូនមកវិញ ជាវខុកពុំស្បៀយ ខ្លួនបោះ

នេះមើលស្រស្នេហ៍ឋស ។ គិតមើលប្រណោះ អាល័យអាណោះ និកៈភ្នួកព្រាស្នេហ៍ មាតារបិតារ ឡៀនល្វៃយជាវកាស្នេហ៍ រៃយការខ្លួនផង ពុំទេញស្រពៃ ។ ខ្លួនបោះដោះណារ

ប្រាកដគេលចង្អុរ ដំណាក់សោះយើង សុខ័យូរអ្នកឡើង ខ្លួនសូវក្រកៀវ និងបានប្រាកវៀ ឲ្យសេងីយោរ ។ ចង់ប្រៀបតក្បូនទិត ក្រមើរ៉ះតិត ពេកពុនកាំប៉ូ សង្ឃឹមតែរដុំ ស្តិតាមគង្ស្រស ។
ស្កុនបារ្យទយោរ ប្រាក់ពោះផង៍ណារ ។ សុខ័យូរតិ ទនោរ ជេងនារព័ដូរ ខ្លួលពុំប្រព្រឹត្តការ សារត្រូវនិងសិក្ខ មកផ្ទះទិញណារ ត្រូវលោកមេតារ ពិតពុំឃ្លាត
ឈិ ។ បានពីណាបាយ ទិលវៀមូញ៉ាំម មក ប្រាបបោយម៉ើរ បោះដបពេកក្រៀ វេរ២ពុំស្បៀយ សំពុ គគ្នាងឈៀ ជិវ៉ឡង់ជុំនស្នៀត ។ អាស្រ័យជុំនណាះ
ជំមតើរាំទារ្យ រតេបោះទអប្រៀត មាតមាយពេតណាស់ ខុនខ្ញួនលមៀត គ្នាងឡុំនស្មៀត អាណិតណាណារ ។ បោះបង់សេងើ តំលមើរក្រសើ និរបង់ចង្អុរ បានប្រាកដិលមក

គន្លាយយកកោទង្វារ ទិញទុំទប្រែង្គារ ហ្វាលលតតាតផង ។ ទិញឃាងសង្ក្រៀ ទិលទិញត្រូលប់ ហ្មាសៀវខ្លួនជោរ ដ្បិតសំរុកបោះ សោទនួនសុបោរ ប៉ិផ្លូនជោរ ពុំនុកម្សូសៀ

។ មើបលេខទ័រកោទ ឃាងតិលសំរោទ [illegible]ខ្លួន ម្ចុះមើប ក្រទង្យិក្យុទនើទ បោះពុំកោទសៀ មកផល ជោរ័មើប ជិហប្រាមទា ។ ក្រុទក្រូទមើលឫក ក្បូ

ជ័សំការភ្ជិត ឫកក្ញុំជាតារ ជិជ័ណាទកាសៀ ពុំឃាងសៀរការ សោទញ្ញាមម្សុក្រារ ជិជ័ឃាងបុនន្ទុំ ។ ណា ះជោរពុំយារ មព្ធោញក្បូទិ ពាកបោះរំន្ទុំម

ក្រក៏ជាងកាមកាិត យុះសើកាំងហ៊ុំប ឃាងបុងទាំង្ទុំម ប្រកុំជ្ជមេមងកាទ ។ សៀបះប៉ែបត់ញ្ញាំ ចេកកក្ញុំឡូរស្យេ រ៉ាំបុកបោះផេរ ប៉េបរុទស្រួទមើប សង្ក្រៀពមាំតម៉ែ តិតជោរ្ជូងជ័

តលនោះកុំពុង ។ ក្រុងពាលនោះទៀត ឲ្យក្រោះពន្លាប ប៉ុណ្ណោះហើយហោង តាមចិត្តអំនាចៈ ឲ្យផ្ញើរប៉ាក្ខុង ម្ដងម្ដើមនុតង វុំតាំងឡើយស្ទឹរ ។ ពាក់ឲ្យយកាជ ពាហ៊ើងជចខួច អំម្ចាប់ពេះស្ដោ ចំឆ្នងឆ្វងតាកា មិនអាក

ផ្ទី សើយណារ ចប្ដូរគ្រឿងទ្រាវ ឥតឈរគុហ្វារ ។ ៦ ចបចន្ទំមហើយ មិនុ្នធ្លាប់ឡើយ ម្នាក់ឯងកុំព្រារ សំហើយ គួរគិត ឲ្យាប់ដុំងកាលក្នុរ ឥឡូវឡើះរ៉ាវ មិន

ទិកធ្លាប់ឡើយ ។ នោះធ្លាប់ងាងនោះ តើម្ដងធុង ក្រៀង ក្បួងធ្លាប់ហើយ ឆើបឆ្ងៀមចិត្តនោះ ទ័ពរមុតកាំ ក្លឹះ ក្រៀវក្នុងក្បៀសហើយ មកជោរចង្កោញ ៕

នោះនោងព្រៀវព្រាប ពាកាពេជសារសាង ម្ចាស់ក្នុងក្បៀរចិញ្ច អញធ្លាប់បង្កើត នោះបញ្ចប់នោះមិញ ឯងកុំបង្ហាញ អាកាជិងច្បួលនោះ ។ មន្ត្រីថៅឥឡូវជាងនោះ ទូវជួរពោល្ដៅ សំម្ដេចទោ

ញាស្រណោះណាស់ ។ ជាថ្មនេះហោចចិត្តអ៊ំ ខឹងមិនដើថា អាចោរកើតក្រអឺ ។ មិនកុំមុះមាគ៌ាសើ ហាយញេនេះហ៊ៃ ជារំដួលប៉ិត្តអាល័យ ។ មើលស្រក្រេងក្រោយកំលោះ ខាងអោនេះវ៉ៃ ទប់ខ្លួនឡើង
បតិចេញលន្ទ ។ កុំក្ស័យអោះស្មោះក្លាយ ថេមាថា ភ្នំកាម ឆក្លួនចោរមាស្សារ ។ ឃ្លាន់ឧ្មះអែនរៀន ណាញ្ញុណាស់ ចិលនិញយាត្រា មកក៏សល់ហោរ
ឃ្លាន់មើល ។ ជាន់គិតពីតំណ្ឌព្រៀម ឃ្លាន់គុំឯាកី ឈើ ឆាឡើងឃ្លាន់ដប់ណោះណាស់ ។ អាំបព្រាកកើតឈម ភ្នំ សែនឡើងនេះណាស់ ខោះខាអខ្លួនយូរមើល
។ ឃ្លាន់មិនលកកិនិន៍ ឆាន់ឈើ ខ្លួនឃ្លាន់ដប់មើល ទ្រូលខោរបំស្មើស្រែវើង ។ តាតមាឯមតាឡើណបី ជិញ្ញកម្រកើត សើសអាឡូណោះណាស់ ។ ព្រាកតាតតែលឃ្លាន់ចន្ទា តាតនិល

ជ្រូ

សារ ខ្ញុំស្នេហ៍តែស្មុះកែវកាមមាស ។ ទាំងរៀបរចនាទម្ងន់ ស្នាក់នៅសណ្ឋានចម្ការ ចង្ការគោតពុំយកកម្មឿ ។ ចាប់អំពើកុសលនោះហើយ មិនគិតជៀសឡើយ ពាក់ជើងអោននោចកាយឈឺ ។ ៕

ពាក់ជើងឆ្ងិតគារអារអើ អ្នកកុំនោរឡើង កាយឈើ នោះឡើងឡើងណារ ។ សំបាក់ជើងក្បែរអាត្មា ក្ដូវប្រឹក សារ នោះនារក្រុមរាំងហ្វូងកដ ។ កុំអ្នកអា

រំងតិតកែវ ខ្ញុំមិនដឹងខាងកើត កាន្សែងលោបុំង មានស្រែាក ។ កុំព្រូអ្នកគិតគិតនោះឆ្ងាយ លោបមកនាង ស្រាយ តលមកាត្បូងទ្រូះដង ។ កុំអ្នកក្រូទិត

តិតកែវ អ្នកឈើរនោះដង ខ្ញុំមកដង្រៀកើតបាងស្រាយ ។ ទាំងលើសើរជើងដៃងាយ អ្នកគិតនោះឆ្ងាយ ឈើមានោះខ្ញុំមកាយបានហើយ ។ សព្វគ្រូពីតព្រុំភ្នះសើយ សំរួតកាយលើយ

និងតាមតំរូវប្រុងប្រៀប ។ លើនោះខ្ញុំមតាក៏ខំរៀប ក្រាបប្រណម្យនោះស្រៀប នឹងលបក្រាបវ័ន្ទនាថ ។ សេះជើងគ្រួបាក្តិបើបរោយ រ៉ឺក្បែរតែបួន នោះហោរនោះផ្លាយនៅទៅទាំងម្ភៃ ។ ផង
ខ្ញុំឈ្មោះកាយផងណារ ឲ្យបានល្អទ្រការ និងសើ តិះនោះស្រៀង កើត ។ ត្រូវតែផល្លុញល្អកើត ម៉ិនរំមឲ្យ កើត ត្រូវគ្រឿងប្រលើផ្លែសោភារ ។ ការមេឃ
ជ័ស្រាយមហាមហារពាល់ ការការកែងារ ស៊ីវ៉ាល់ ប្រលើផ្ទើរផ្កាង ។ កំណើតក៏ណោះនិងបាន បាល់សុភក៏ខ្សែម ឡាន ស្នានយើប្រលើរទុំសំម ។ ផងប្រុងតាះភ្នក់ឲ្យ
សំ គាតោប្រកិតក្រុំម ឲ្យសំបវ្ទ័ទក្សួនសោភាវ៉ារ ។ ភ្នំមហារពាល់ផ្សារវាគ្រួ ~~ឡើងក្រាបថ្លៃ~~ ~~នោះណារតែអញ្ចផងបោរ៍~~ ។ ផងប្រុងឲ្យប្រទមាតប៉ំ ស្លឹកស្រុមធុះផង នោះអោវឲ្យក្រឹនឈ្លួន

ចៅ

ភ្លប់ ។ អញ្ចឹងសង់វារស្រុកញ៉ុប ចំណាងរូបកាយ លើសហារត្រូវចោះឆ្ន ។ ឋទោរសម្លុំគោរ្ឌក្រៀវ ពុំមានផ្គូរផ្គង ដែលក្តិតសើរ ។ ណាតិងោរហ៊ានឆាយឆ្មុំ ដល់ខ្លួមសោបណ សិរសារសាត

គីរ៉ារ ។ រាជ្យោងរង់ចប់មុះបឹរមារ ផ្សែងាងតីណារ មោះថាវរៀបឋិដ៏តណាះឈើ ។ សេង្ហោតមិងឆាងលើ ៗ ម្រាញអកិយោងរង់មិញ មោះថ្ងៃ ។ គើតមោះឆ្ន

។ ជើពួកជាង់ភ្លុះឆ្មើផ្ការវេរូវ អ្នកយោងរកុំក្រៀវ ឈង់ក្រៀវណោះសើបណារ ។ អាវ៉ាមស្សែសរេងការ ៗ ម៉ាក្លុប់ហ្វេះណារ អ្នកកុំគិតកោបវ៉ែងាប

។ អ្នកកើរ អ្នកខេងទារ ធារុងណេទារ ឃ្វើដ៏ងសម្បែបសើបណារ ។ សេង្ហោតគ្រាញអ្នកឆារ សង់ផ្ទុះណោះណារ កាំងផ្សែង ។ គើតមោះឆ្ន ។ អ្នកកុំមរការម

គិតក្រែង ខ្ញុំមិនបានការសង់ ម៉ែនុះអ្នកខ្ញុំមិនមានឡើង ។ ជិតស្ទើរទៅនៅឆ្ងាយឆ្ងាយ ម្តងឯទេឆ្ងាយ ប្រញាប់ត្រឡប់ការសង្ស័យ ។ តាំងពីខ្ញុំមកស្រុកនេះ ឈប់នុះនឹង ចិត្តនៅនឹងកូនកូន ។ ជិតឆ្ងាយ
លិតលង់ទៅប្រញាប់ ចិត្តនឹងស្រឡះ ដូចការពារគ្នា ៗនោះណា ។ ។ គិតផលលុះហោរា ចិត្តនឹងស្រែបាន ដូចការពារការពារនោះណា ។ មនុស្សឈ្លោះការពារ ៩
និយាយប្រាប់ការបំណាច់ ចាស់និងនិការ នោះណាចៀម នុះសោទរដន ។ ដូចជ្រៀតការរង្គើ ម្ដងម្ដងនេះនោះបោរ ចាស់ស្ពានមនុះដន នោះបោរចិត្តផ្ញើប្រញាប់ ។ ភូតស្មើ
សស៊ី ទះទេនចិត្តល្អតិច ភ្ញះភ្ញាំភ្ញះឆាយ ប្រញាប់និងស្ដែង ។ ដាងការពារ ជង់កុំរកការលង់ប្រើ ត្រឡប់ការ ដង់ការនិយាយគ្នាលេង ។ ចាស់ផ្ញើនិកា គិតគ្នាប្រាប់ឲ្យយល់ល្អ ចាស់កុំខ្វល់លេង

៩ថ្ងៃ

ពិតប្រាណក្នុងចិត្តការ៉ាត់ ។ ស្នេហ៍បងដុះសោកឆាប នោះកំសាន្តបានមនោរា តិចតែលនោះមហារ សេចក្តីនោះនារាប៉ត់សោភ ។ និងតើតកអំពុល ចាប់ចិត្តទុលខ្លួនងង ប្រុងដូចនោះភ្ជុំសោភ ពុំមានបាត់ក្រានាងនា

។ ប្រាកដនោះអំពាយហោក លេចលោកក្រោយក្បួតកាតកា ។ ទំនេរឡើងការ នោះនារារៀបរាប់ទាំងឆាយ ។ សេចក្តីនោះ នារា តាតក្រោយមកភាពរង្សី តាតតិនិងសងឆាយ

តាតតាបប្រាប់ភ្នំគ្រាប៉ិប ។ ទៀតស្លឹកតាតសង ។ បង់កុំឱ្យបង់អង្គយូរពេល នោះប្រុងបងទាប៊ិប ត្រូវការកប់ ស្តាប់នោះសោភ ។ ឮបងដុះនោះនារា ពុំមានបន្ទរ

ប្រាជ្ញាល្អ ៖ តើនោះឡើងសង នោះសោភកំលោះលើតោយតាត ។ ព្រះការបព្រះនាំ ព្រួញម៉ឺនម៉ឺនមិនអើត រាល់ក្រពុំកាត់ត្រូវការ បើបកាត់ទំហំការលើត្រូវឆ្នាំ ។ អង្គុយប្រោសោភ ទីលើងខ្លួនកោះស្រូវ

ទ្វារ សំរៀបសំរាប់ ឈើរពោះតែលហ៊ុំម៉ែតម៉ិន ។ សព្វក្រុងជាងតិច ក្រោកកើតឡើងស្រោះប៉ិនទោរមហាក់ បិតស្នេហ៍ជិតថ្ងៃ ពោះមោហ៍ប្រញាប់កាលត្បូរ ។ បិនងាប់រួចស្រប់ រាលឡូតសំរូងប្ដីម្ចាស

ប្រៀបប្រុងកាលត្បូរ រួចទៅស្ដេចបើបមោក្ស ។ ៦ ថ្យូរពូទត់ខ្ញុំ បើកបើបស្រុំខ្លួន មោទគ្នូរឈើរ ពោះ មោរះពោរងារវេលថ្ងៃ ។ តលត្រោះបើបហារ ដើរទៅ

សន្សំស្រិតបិ ក្រាបមហាវេលថ្ងៃ ថ្កុះថ្កើរ រៀបរួចបើប ។ អាងកោរក្បូនទ័ ពាបិពោះងាប់ទោរឈើ ឃើងតាវឃើញ ដូចដីកាក្ដុរមោការ ។ លើកតាកាលស័សមា ៤

ប្រៀបថ្កុំឈើប៉ុរស្រែមហាក់ ក្រុងការឈើបងង់ តែរម្ភងតិក្បូរចិបើប ។ តលប៉ុន្ដិតថ្ងង់ មិនអាងប់ខ្លួនយូរ ដឹងងងក្រោញបើប ពោរទុប្រញាប់ប្ដីម្លូរ ។ ងទៅរលើម្ញុំរ ពោរតិលបើបណារ

ចែ

ឫជារ ទៅព្រះនគរក៏ណាណារ ឬជារស្តេចក្រុងការរឿ ។ រួចសព្វគ្រប់ហើយ ពិតគុំសុខទោក្លាយទោកាប៉ ភ្នះវាកិច្ចរវល់ តាំងក្តុលទានក្សត្របុណ្យតោះមាន ។ យកើស្ទុះវិញ ស្បែកក្រញូងនោះមិញឬរាំស្តេច ឃើ
សើរហោង ស្រណោះម៉ាតមិនបើបសារ ។ តិតុរនោវហា ជីដ ផ្សារៈលើរលេបទ្រះទ្វារ ត្រើមចុចពិត្យារ ពោះណាស្រី សះម៉ាតម្ចីង ។ ស្គមាចកែតកាក ឧរុលឡ៉ាដាតក្មាំសំគោ
គើរហោង ហោងតាងរាអ៊ឹន មនុះដ៏ភ្ញាំមកិបចូបនុំ ។ តាំមហើរមិតាំង សប្ដ៉ាតីងដង់រុំអែម សើតើលសរង្គាំម តឹអណ្ដូ ចំដាឡូងលើវហោង ។ អណ្ដូរអណ្ដូល សើតើអលើង
ត្បូតក្រូបរាំស្តេច ស្បុំមនុះដ៏ . ហោះហោងលើងផ្ទៃរកាលត្បូរ ។ ភ្នះផ្ទៃរប៉ុតាំង រួចស្រូបមិតភ្ញាំអម្ចឹមាន សព្វគ្រប់ញាំផ្ទារ បន្ទូចចុំតាំងផ្ទៀងដង់ ។ ឋមារាវសៀង ឃើតាស្ទុះស្ទើររៈហោង ៕

ពេញព្រះហឫទ័យ នោះហោងប្រញាប់ឲ្យមន្ត្រី ។ ឲ្យស្តាប់ទូលស្រឡៃ ឲ្យរៀបចំវិភាគការ ធ្វើតង្កាលមង្គល ឲ្យនាំប្រញាប់លើកមក ។ ហោងឲ្យទំរាប់ : ពេញរាជរួចលើកស្ពាក់ មើលការសំយក

ខ្ញុំព្រះអង្គមកដល់ ។ អការជិតឲ្យរៀន ស៊ីកាត់ស៊ែន ហោរាហោង សាលាបាយមង្គល នោះហោងអញ្ជើញផ្ទះខ្លី ។ អាតើរូតពាក់ ព្រាហ្មណ៍ក្រាលផ្ទះស្រឡៃ ស្រុកយើងដែ

:លៃ ឲ្យមកនាំស្រែការបញ្ជូរ ។ ទើបមហាសេដ្ឋី ៚ ឲ្យលើកចំណីភិការ ធ្វើក្រឡាប់មុខងារ ពន្លឺស្រស់ ស្បែករ ។ សបត្រូវកាឡ ស្រែកមើលសេដ្ឋីប្រាជ្ញ

ងការ អាទិត្យផ្ទះងារ នោះណាវឲ្យភិការបញ្ជូរ ។ អញ្ជើញសេនាបតី ឃើញរូបប្រៀបឲ្យភិការ ធ្វើតង្កាលមង្គល សិងហ៍ប្រាប់បរិវារពាក់ឈ្នួល ។ សិងសោភាសេដ្ឋី សើចនោរផ្ទះថ្មី នោះហោង ៚

យើងប្រាប់អ្នកផង ឲ្យសុកហ្មាតនាបចប់ទោស ។ បានបួបបានស្មាគ៌ ទួលមកឯងឲ្យតែកុំទោស យកបានបានចេញទោស ប៉ុន្តែមិនមានខ្លះឡើយ ។ ទៀតស៊េរចិត្តដែរ យើងប្រាប់ម្ដងឲ្យតាមត្រង់ហើយ ទាំង
ប្រែកកាតលើ អ្នកកើតបានចាប់ផ្ដាល ។ មានឯតក្ខា :ខ្សៀមកាំមោះញ្ញរញ្ញា យើងសេនស្រកាល បណ្ដាលតុ៎មក៏ ចិត្ត ។ ស្ដាប់អ្នកបាំមក់ ស្រឡះចិត្តសាណ្ដាយណាះមោះទៅ
ស្រុកមេកីរឿង ចិត្តស្រួលស្រួលទើបណារ ។ ៤ និងឈ្មោះ ស្រឹងលោងលើងទេខ្លាំង ធ្វើរស្តេចដាស្លា នោះណាមិនដឹងតាមបានម្ដង ។ មិនសេងភ្លេងទោស ៤
នានបាន់ផ្ទុយទោរ ហ៊ោសោង ស្រុកផ្ទៀងងាយម្ដង នោះហោចផ្ទួនសោកសេះដឹង ។ សេះដឹងពូជាក សេចស្រួលក៏ក្បាកស្រឹង រញ្ញមិនក្រកើប ធ្វំម្សិរញាញទាំងតស្រាប់ ។ តិតម្យត្រូវណារ៉ ដិសេង

លោះចុះអញ្ចុស្តាយ កុំទំនងឃើញកាងាក់ ព្រួយព្រួយប្រិយំអួល ។ អ្នកព្រះកំស្ត្រ ព្រះនាងស្រីការប៉ុនក្រហល ព្រះសើចក្អាកក្អាយ សាងសព្វកាត្បូរក់ពត្រិត ។ អ្នកព្រះក្រមាច កុំផ្ទួនចាក់ក្បាលពើងពើត

ពព្វកាត់ចីក្អៅមព្រិត ដំដេកមើលនោះទម្ងន់ ។ មមិចមម មួច ឆ្មបក្អួកស្រួចដៀវមើលកក្ខរ ខ្មំស្បៃនេះ អន្ទ្រូវត្រូវនោ ដំមាកស្បៀង ។ ព្រះផ្ទុមបើបអ៊ុំ អ្នកព្រះក្រឹតគ្រងនោះឯញ

ស្រែកគ្រជ្រំលំពិញ ដុង្គិញដោរៗកាត់កោត្រោច ៗ ព្រះស្ដេញថាបើ ពាក់កញ្ចិប្រើប្រើប្រៀវដំថារ ត្រចាក់នោះ នារ យាយតារកាកមាងឯតក្តួច ។ បើងផ្សក្កុំគ្រើង

បើរកោះឿងកង្គរទោវ ស្លោះល្មោះត្រែកំប៉ោង ក្ងោយលាវចាក់កញ្ជ្រែកក ។ សោរម៉ែងពោះឈោះ ស្មើរក្តូនន់ពាក់ក្ដោតោងបើក ត្រូវក្អូចចំល្មក ល់ចចាក់ឯបរកាលព្វរ ។ ចក្រាឯនា២ កុំស្ម័ក្ដិទណារស្លើ

ឡើ

ហើយ ខ្ញុំបញ្ជាវាវិរាវ ក៏ទាំងព្រះរាជាឆាតាមគ្គណារ ។ ឯរក្សរក្សាភ្លើង ឯលុះភ្នែកសេចក្ដីមានៈ ដឹកស៊ុះគេតាណាស្ល ស្រស់ពុំឃ្លាតសោះ ឯឈ្មោះរុក្ខភ្លើង ដឹកស្រោមរូបលេះម្រេចចារ ទុំសោរឆុតារ

ពោះណារលើរមេមើលមោះ ។ ម្រេចភ្លើងភ្លឺមើល ម្រេចប្រើងប់ក្បែរហាមួរ នាងគ្រប់សៀងកើង រុក្ខដងទួលដឹកឯ បញ្ញារ ។ លេះរូបមើលណារ សៀមយាំកោត្តារម្ចិទ្ធារ

ក្រាសុភាពញ្ញារ រូបមាះលើរមេមើលមើកើង ។ បង្គាប់ម្ចាស់ តករាយ ផ្ទើយបងរាបចង់តែងរាប ជាតាកល្ងៀកល្បែងឈ្មប មុនបហាយដឹបញ្ញារ ។ គាលេ្ងរំសេរសេងឹប ៥៤

ព្រោះម្រិស្រីលពោះទុកៈពរា ឈោះដុងបុកនីហារ ស្រាញ្ញាតាភាពញ្ញារឡើងរាងតិង ។ ដុះអញាខោះឈឺងណារ ដ៏រលម្ភាំមោងគំម្ចិង អញ្ញាវង់ទីងរវិតវិង ជាទេះតិងឲ្យលញ្ញាភារ ។ អញ្ញាយុលជាទាតេទ៖ មាន

ចំណេះស្មើរអាត្មា អញចូលសក្ដិបដ្ឋារ កុំធ្វើរតោះឲ្យលោភលើ ។ ផ្ទះអញនេះខាងខ្វី ទ្រព្យពេញលណ្ដាប់ម៉ែកើយ ជិះទៅក្នុងស្ពានលើ ក្រុមផ្ទះហើយអញឲ្យទោះ ។ ហើយចរធ្វើរផ្ទះថ្មី នេះ
ឲ្យបានបូរួមហើយណារ ស្រាកើតទៀតខាងបន្ថារ អញនេះ ណារកុំយុសលើ ។ អញប្រាប់ស្ដាប់ក្នុងទៅ ទៅកាត់សៅរប៉ិតារ ហើយ កុំឲ្យធ្វើកាលលើ ផ្ទះហើយកុំកាំឈើ ។ ពានាន
ក្នុងតាំងពិត ត្រូវជិតទិព្វអញអាល់ស៊ើ ដើរតោះតេរស្ងួន ថ្ងៃ ហើយណោះនៃអាណាគតណោះ ។ រឿងស្ដាប់ក្នុងទៅ ស្ងួនញ៉ាំ តលើរបាយព្រះ ប្ដូរហ្វេងបាទររារ ថ្ងៃអររណ្ដារ
អាណាពិតិ ។ រឿងទៅខាងសម្ពាំ ក្បុងដៀងត្រួយឈាលមាត ក្នុងដោយទៀបរាជយាត ជិះជាតិជិតលើស្រីលើ ។ រឿងរះព្រួញព្រឹក រូបដំបូងកាំទៅផ្ទះហើយ កុំទៅកាលក្នុងភ្លើ ។ ទៅរៀបហើយជាំ

ក្រស្រី ៕ សោកស្ដាយនាងសម្បុរ ឈប់ហើយនាងវិលាសគេជាធ្វើឲ្យ ទៅទ្រង់ឧទុម្ពរអាក្រក់ណាស់ គេនោះវៀតពលហើយ ។ ស្ដេចនាងលើខ្ញុំមើល ក្រុមសុវណ៌ហើយនិយាយ : ស្រាយបាទជិតសិការ ព្រៀកព្រះអង្គ

សេចក្ដីរបស់ ។ ពាក្យប្រាប់ស្រុកនោះ ទៅ ការពិតផ្ទៀងផ្ទាត់ណាងដ៏ ព្រៀកតែលបាទស្មមទ៏ ក សព្វោះហោងពុំយកលើ ។ បានមួយប្រាជ្ញា: គាត់

ច្រិ ហាក់ផ្ទះជាជ្រួលលើ ពុំយកពួកបោរលើ ។ មាតា ធ្វើឲ្យទទួលថា ។ បងកាក្ដីកើត ហ្សរយការបប៏ បាទជិតដីតា បាទសោតស្រស់ ព្រាល្ហាះមិនចាំ

និងទៅយាត្រា ចេញពីទ្រូងនោះ ។ និងរកកម្មវិធាន ប្រសើរជ្រើសថ្ការ និងសាច់ផ្ទះពោរ ជិះស៊ីអាត្មា ទុកទៅលើគ្រៀប ប្អូនពួកបោរ ស៊ីពោលស្រុកពា រប ។ អ្នកបោរកុំជ្រួវ លា

សេង្ហភោគ ព្រលឹងក្តៀកក្តួ ចាត់ខ្ញុំខ្លួនមេង ភាគដៅស្រុកត្បូង មិនតែលយកក្រោយ ខ្លួនតាតតាសម្ពង់ ។ ដលោរសម្ព័រ ស្តាយការការពារ ព្រឹក្សេះបោង ពុំមានស្ងប់កើត ជឹងកឿង

សង់ គយក៏រលោរដ៏ ដិ៍ឯងពំលោញណា ។ លោប់សើធ តិលបៀប់ស្រសិ ភ្ជាបការការពារ សាងមិកាសើង ក្បង ស្បែងធ្វើណា សព្វញ្ញូតិតា កលស្ពឺញ្ញា ។ ខ្លួន

ស្តុបគ្រោបណារ ដិ៍យាក្យោរ ស្តម្ពុបមេង់ ពិបា ក្តិក្ជ្រារ តាតណោងស្រុកត្បូង ខ្លួនតាតមេម៉ាយ ស្ពាប់ជាខ្ញុំមហោ ៥។ ជមហាសើង ស្តាយជាតិហើយឆៃន៍ ៸

ជ័យរាក់ព្យកាលោង ក្តិតក្តែរ័កោះ មិនបានមហាលោង ដិ៍យក្តុំរលោរ ស្តុំជាដិតិភារ ។ បើរម័ររលោរបើប កុំលោរយូរលើង ស្រូញ៉ាំងម្ចឹង្ហារ បើលុកក្តាបៀប ៩

ជ៌

ម្ដាប់ចប់ផាំ សេចក្ដីសោកសោក ប្រយោបមការវិញ ៕ ឯនាងបណ្ដូរ ស្ដាប់ស័ព្ទជាវ ផ្ដាំបន្ទោះវិញ ស្រស់ព្រាកាតីទ្រង់ ស្នេហ៍សង់តែញ ទាំងឱ្យបតីវិញ កុំក្ដួចឃ្លាតឡើយ ៕ យល់
ជាតស្រលាញ់ អាណិតខ្លួនអញ កុំព្រារណាញ ឡើយ ឥតអោរពីងពាក្យ ជិតអ្នកណាឡើយ ហែ តពោះឯងឡើយ ផ្ដាំឱ្យបតីជាប់ ៕ កិត
យល់ផ្ទូរទោះ សារស័ព្ទទុះ តើរពោធប្រញាប់ ជលខ្ទមអាត្មារ ជីយាស្រួលស្រាប់ ឱងីហារល្អាប់ ញា ភោជន្ទារ ៕ បងសារស័ព្ទ ផ្ទូចតាគិផ្ទុងប្រើ
បន្ដាប់បងជារ ដំសព្ទអាណិត បើតាបងឡើយណារ ផ្ដាំឱ្យយាត្រារ ខំលះវិញប្រញាប់ ៕ ពាងជិតផ្ទីការ កិតតាំងទីភ្លារត្រាងក៏ ល្ងោះជយលលាហាយ ក្នុងចិត្តស័ព្ទ ៈ

កាត្យាគតាងំ   កាតមិនហើតផ្លាំ១ . មតិបិដលាមថ្យ ។ បើរចិលមតីញ ក្នុងចិតកាតមិញ ជិងវិញត្បួងថ្លៃ មតាបរីរៀរ ជីងរូតាលាមថ្យ ក្នុងចិតកាតចែង ក្រោះបល់មោកប់ ។ ឬក្បឿ
តាំងពេក រៀនចិលចេញចោទ ម្រាប់ប្រាំបងប្អូយ តៅប —— ជនាកិងារ រឹមរ៍មទួងហោប់ សៀរព្រោះហោប់ ប្រូរជារ   មាតិមិញ ។ មងបែរម្រុះប្រែរបប់ជារ ភ្ជូប់លិល្ហារ .
ក្បូនប់មេះក្បឿ ។ ជិប់វេជ្ជប៉ុលដៃ ចោរតិរាម្យ៉ូវល   ពោរពោប់ជិតារ ។ ទះចេញព្រៀធ្នមមើលការ ៚   មង្ហុំភាក្បូរ ប៉ចេញលីលា ។ ក្បូនប់នូំមណប់
ឆ្នូនម្ហូរ មិនមាននរោបរ៉ា អសាវុរកលៀលារ ។ ទ្រូលក្បូប់ក៏ំលុប់ព្រក្សារ ត្រូវលំមសាធារ ត្រូវលាយោនយាន ។ សកាដប់ពេរប់កាប់បំមលាំង សរិការជប់មាន ក្រឹនក្បៀរដ៏ប់ខែរ

ជូ ។

។ កុំប្រុកណាណេខ្ញុំឯមានក្រៀ ហើរហៀឧទិលលើ ខ្ញុំលើរធ្វើស្មោះ ។ ករគ៉ាកាមុលគោកាសាត់ទេវ ឡាយគេតស្មើតមោះ កាំញ្ញូវនិកត្ថុក ។ ត្រយ់ងកីងកៃងបោះទុក ឡើងលហៀវលៃសតា ពីទុមពិត្យារ ។
សំពោចឈារភៀប្រញាំញ៉ារ ម៉ាឯនិត្យារលោរ ឱប្រឡសៀ មធខំ ។ ពាដងើរដំងៀររញ៉ូងពាញ៉ូង ទេញាក្បៀប្រសៀវ៉ាង ដលទាលឬ្សឈាអរ ។ ពាដមើលធាគ្យៀយធាគ្យារ រឹម្រឹង
ស្បព្រឺរ សៀនគូទកាពៀ ។ ខ្លួះតេតាខ្លះតើររតាងៀ ជ្រឹងស្រែតាកាមិៀ តើរតោញ៉ូងវារ ។ ពាដងើររសខ្ញុំមង្ហើងារ តើរងៃរបោងពារ លើរបើងឆោះមោរដ ។
មិងពោះខ្ញុំក្រៀបកំដួង អាឯស្មោចយាយូង ក្រសៀតក្រិងក្សារ ។ សាក់ស្នាកោកផ្ទាលស្ពាន ទិកាលោកផ្អូលស្ពាន ក្រលើកាយឹតាតិស ។ ពាដងាដតាញៀមរឹមរឹ ឱរាងិងត្នៀ យើងឈុយងួយ

សោរ ។ ចិត្តគិតឯករចេះបាបដួង អ្នកកើតអ្នកឈោយ គុំភោគត្រការ ។ មិនលេះតិចកម្មមហាជ្រះ ល្អមចិត្តចំពោះ អប់យល់ទេះណារ ។ អ្នកកើតក្លាតតិចការៀងកៅរ សិរយល់យាត្រារ យើងសើបារជ័
។ ពាក់ស្និទ្ធបិតាកោះលៀន តោះជិះអំពី រាភារ ចក្រយើប ។ ពាក់ថារនឹងអ្នកមាឡើង ឲ្យរៀនអ្នកកើត ធុះ រាជក្រុមត្បារ ។ ឯពោរសបម៉ាមើល្អារ រាប់ក្លូតគំ
រ ក្រុមត្បារបោរបួង ។ ពាក់ចិត្តតលមធុះពាក់ហោរ ប ចក្រយូមកត្រល្អង ពីភ្លូកពោះណារ ។ សេចក្តីកុំតិរ អារការ ប្រះស្រើលព័ត៌ណារ តាបព្រាតពិក
សារ ។ លែកបេតាចិត្តសត្វរាប ហែលលេខប្រសាទ បាបចិត្តសេរត្បា ។ ឥឡូវគ្រាប់ពេញខ្ញុំចារ ហែលពេលទាចការ សើរត្បារសើចក័យ ។ ភ្ញះភ្ញុំពោកក្រោបញប់ញប់ ៦

១៧

ខ្លះប្រែប៍តោបុរាណ៍ ទៅទាំងសៈទ្វារ ។ ម្រលិតស៊ុបបរដោះណាក៏ សៀតគោងគ្រប់ម៉្យាង អាក្បាលជើង ។ រាជនិក្ខជិតាខោះណៃ បេវ៍រជើលរៃតៃ ដោយព្រះវិរិយ ។ យោះយាងនុជ្ឈាម ឈារះឈារ ៗ
ក្រិបនុ៍ក្រិក្សារ យាត្រារញើឡើងយោង ។ រាជ៍ មាអន៍សួបប៉ប់ធ៍ ណើរ៍យក្រិលេរ៍ ពីនិកបើបណា ។ រាជ៍រាជប្រាប្រាបដោយហ៊ាន ប្រយ៉ាំយវ៉ះវ៉ា ញុំរ៉ាំង
ឈ្នួនបើប ។ រញុមិនបង់អស់យួរសើប ដោយសួស្ដី ខបើប ប្រញ៉ាំបម្ញឹងនូរ ។ បើបរាជ៍បញ្ចូលអារ តាបត ប៍មាការ ហើបើលនិងឈួន ។ ឈិញបើបបង់
អស់ឈាបុរាណ និងតិតជាត្លួន ពាន់ម្សុំត្រែប ។ គ្រានឧតអារស្រេះសំអាភិអារស្រេះ ទំរាបតោងឡើង អាស្រ័យដោយឡើង ។ បងតាកាតីតែប * និងរាជនបច៍ ។ រាជ៍ដើរនិការ ៗ

នាងព្រាត់ពោះល្វើង មុខស្រស់ស្រាកេរ ត្បូងស្រឡបវៃវារ ភ្ញាក់សើចការត្នូរ ។ រៃលក្ខាររើ ភ្ញាក់លើចដៀបដូ ថែរមើលរសការ កាត់ជិតពៃទុង សមាគមាចតិបារ ជៀតើចលាវៃទារ ។
យកឥតិកជិតជ័ន ។ នាងនឹងពិតារ ល្ហែរម៉ែរទារ សមាគម្រាំងហោង នាងបើស្ដេចត្បិត តើងនាងក្លិបស័ យកតិតិកពោះហោង ជិតនាងល្អិតជី ។ ដួងចិត្តមើលមា
ដើរនាងនិតារ យកស្ដាប់ជាបិ អង្គុយចងជិត ទិ ប្រោសសិរីសិ នាងវិញ្ញាកន្សែ មិនជិតមានជ្ជួង ។ សនោរត្នាអញ្ជី ខាងនាងសក្យុណារ មិនមាន
ឃ្មុំឃ្មុំ ទិតនាងស្នេហា ស្រណោះតុងជួង ត្បូងស្រឡបទុំរួង អំបោយកាង ។ នាងនាងជិតា ក្រស្លឹកកញ្ជ្រៃ ដើរមើលជិតាង យល់ក្រវៀម្រុះទុំ លួងលំជិតស្ពាន ស្លឹមជិតជ្រៃទាង សម្ដូរមើល

ណារិ ។ រាជតេជបរាក្រម ស្លាបបពេវប្រាយ ស្បូវនេទការ រាក្សសផែនដី សមវិទ្ធគ្រឹក្រា មិនប្រដេនការ ដ្ឋបវិលាក្បៀយ ។ ក្បឹតខ្លួនស្ល្យើ ចំពេញក្សត្រោះ ពើងរតេមើលលើ ឃាឃាយេញមើ
យសសារ មិនគិតថ្នះថ្ងៃ ក្រុងនិងនាគី ពេនះល្វ ពោរនសារ ។ ល្បមារក្សតីប៉ាមព្រែវ រាក្សសខ្ញុំមផ្ស ឃ្មាដល់ភ័សារ ឃ្មប់ម្បាយប ពើរតេមើលនិ៍ ឃា
ឯក្រិនសេរិទ្ធារ រាក្សសខ្ញុំមផ្ស ។ សេន្ទារទមើល គិតកុំល្បូល់លើ យកតេគិញ្ចូហោរ ពោបកើតបាផ្ទះ ខ្ញុំ ក្រិបក៏ខ្លួន ក្រុំមស្រ្យូវហោះមើរ ជើសមិនាគី
គតិ ។ កើតនាំរាជស្ស្រីទ ខ្ញុំរៀរក្រិបពេកកុមារក្រិទ មិនគាតស៉ំពុគ ១០០ នោះណារិ ប្រែរាជ្យវង្វត តេជមិនផ្លូវគុត ស្បូដ្ឋំប៊រិភ៌ារ ។ កើតដ្ឋំផ្ទះលាប នុវិរិវ៌ពើតលាប នុកំស្រៀវ៌ារ គាតាដ្ឋូវ៌រវ៉ែប្រ៌

ថាះបាងហ្មោះណារ អំប្រួនពោកក្បារ ម្រគិបបើចទោរ ។ អុំបើលប្រមាត ស្គឹកខាងបើបនក ក្បួនដំះសាបណោរ អំម្បុនតកដឹប សព្វថ្ងៃប្រើចោរ សព្វក្បួនក្រើនក្រោរ មិនមាននោះលើ ប្រាំមួយសៀក

ស្រេ មិនទោះលើបែរ កើតសព្វគ្រប់ហើយ ដឹងខ្ញុំបរអំពើ ជ មិនបានទេកលើ ឆ្លងបានទៀតហើយ លើងតែរកើតឈប់ ។ ។ មានដឹងសំពោវ គុណប្រាក្រោរ ក្រែងញាំរពោះឈប់

អំពើលក្រាំង ដំពោវផ្លូវទេវ លើបលុតពោះឈប់ រំមតែងស្លេក្បឹប ។ស្រណាំងពោវ ពោះនង់វាន់ទៅ ផ្លូវ ខ្លាក្បឹប២ ពោរក្បួនពោរ ផ្លូវពេលពោយដឹយ

បរិក្សមុះឆ្លើប ប៉ះមតាស្លារលើប ។ កើតញាំញាតក្អួន ក្រោខ្ចួនកំម្ជួន សត្វគតក្កាតដឹប ដំបូងបានគុំ ភ្ជួរណោវពោះបិប គ្មានតាប៉ះដឹប កណស្បាបរិចាំរ ។ សារពើរគំនួត មិនបា

ឱ

ទសើរតាំ កើតកង្វល់ឬងល្ហាំ អាណែស្ដាយបង្គួរ មិនង្វូះសើបណាការ តួងរាជស្ត្រីភ្ជួរ ដៀងងាងដើបុក ។ កើតទាំស្រីស្រស់ ដឹងលក់ពុង កាយងាក់ស្រណោកសតស្បែរសតព្រាំង សតក្រោមសតងុក ភ្នំផលព្រួមុត ៗ
ចៀសស្បៀងស៊ី ។ ទើបកើតជាំផ្ការ ទុំមឿទុំម្យ៉ាំ ក្ដាចរ៉ាប្ដឹងស៊ើ រំគួររំពេញ មិះសារមារបស៊ី ផ្ការ រំនីឡេ ក្រអូបឈ្ងុយឈ្ងប់ ។ ឆ្មមក្លិនក្រស៊
ប ក៏ប៉ោស្បាលល័ក ចូលបង្គាំបង្ហើ ស៊ូមតុ :ប្រុះស្រី ស្រះទ្រង់ងិបរំងើ ក៏ប្រកោរមិលលួនរឿង សាបសំពត្សិរ ។ កើតការប្រហារ អាស្រ៊ីងយោរ
ហ្វូនស្នាដំណារ ត្រៃកោតតិក្តុង គុះស្បៀងទក់ស៊ានៈសារ ដែនដីក្រុងព្នារ តាំងក៏ព្រាបរម្មារ ។ ភាពរ្វូងទើប ពិតពុំយួរសៀប អោរទង្សែអាត្មារ លោះមហាសៀរង្គៈ ង៉ាំស្តួបរៅក្មារ

ពង្រៀបនោះណា ក្រាលក្រាលតោសសៀវ ។ ឆ្នាំកាន់ឆ្លងស្បៀង តើតស្លុតត្រេកបើប ទាំងងងើរស្មោះ ល្វើងបាត់មេឃណារ សល្បុត្រូតវៀន និតាមញ្ញនោះផង រហាយក្រាលក្រៀវ ។ តាំងពីទំងើបទំស្ងើច តារកិរ្យាតារ
ទេវ តាតិតេវក្រៀវក្រាវ ឋបធិកិរបការ ក្រាងម ម៉ាស្មៅរ តុំមិតិបាវនោរ សំស្រាយ១ៗ:ធិ: ។ ត្បមនុស្សញាំញ្ញៀ ពោរជីតពោរញាញ តៀងឹងអាំប្រឹស: សំសើជ
ស្រាយតា្វរ សាងសាតតារិ: តៀបពោរគ្រឹមណោះ សាបញណា:ណារ ។ ទ្រង់ញ្ញរកើជឹ មិនណោះផងនិ ៚ សាងកូនសិស្សា មិនមានគតឃ្លាង ភោជារ
ភាត្ការ បង្ខំរ នោះណោរ សិទ្ធតោរមាតត្រៀ ៚ ។ បនវបន្ទោលការការ និរព្រែញ្ញាការខៀតការ ពារជៀងធិតារ នោះណានិរបដិបត្ត ។ តាំងឡើងកើប្រាក ពិតប្រាស្រ័យតាកាំងស្ពឺ ៚

ទក្ខាធេះនេះ យសល្កុំស្រូវល្បេងនោះណារ ។ សុខ្ទន់យូវនោរ ត្រូវនោរគាតពោះទាំងវ ខ្ញុំមរម្តាំហើយណារ ទក្ខារកុំនាងខ្លាងណេះព្បិ ។ ទុល្ហុតាបរម្តាំទាំង ព្រាងរម្តាំហើយណារនោរត្រាប ទំនុកពំរបរទ្បើយ ៚

ថ្វ ខ្ញុំបងសុំជួយណះណារ ។ បើរម្តាំពោះទាក់ល ផ្សេរ ត្រូយោរបរសុំកោទាំង ម្តាប់មីនត្រូវណារ មេតាវគ្បិនខ្ញុំង កុំព្រាវ ។ តាតពោះទ្បែតិប ត្រូវតេបពោះនេះប្តីម្នាវ

ចាញកូតវន់តាវ ឱបជាវកីវីយារខ្ញុំមហើយពោន ។ បើបអាវបៀបជាការ វ៉ត្សមេហារពាក្យតវន់ ដីកជីវរមើល្អន់ ពោះលោកខ្ញុំបការសហើយណារ ។ នឹងខ្ញុំមប្តីម្នាវ ញុំ

យកកីវិយារយាត្រារ ស្រុះស្បិបពោះណារ ឱបខ្ញុំកុំតំរមកវន់ ។ ថាពវន់ដីតារ ព្រាបដ្បិមកត្បុំព្នោះពោន យកិយវិការវន់ ពោះលោកទន់ទេញសេណារ ។ បន់ក្បេបកៀវន់ពុំវ ទ្រខ្សន់ខ្ញុំសេពារការ

ស្មាលក្កុះអន្ទារ ទំរិពាក្យត្រោបក័ត្រិកា ។ ភ្លុះកាលដំងាយូរ ម្រះអប្សរាស្នូរពោះទិកា ត់សព្រៀបមឿងដិកា ព្រឹក្សាដាលស្លេះពោះមោរាជ ។ ឃើញសត្វពោះណារ រំងីកាសណ្ដាប់ផ្សែងផ្សង ៥២ អ្នកពោយ
ពោះមោរាជត្រៀមមោរាជសែលសត្វភ្នំ ។ ស្ការមើលពោះណារ ស្រាយកិរិយាស្នាបាយទ្រឹ សត្វពោះផ្ទៃមៃ ពាទស្ដើងមោរា ខប៉ុនគោកា ។ កើតកើតពោះមោរ ឃើញគ្រា
មើលពោះកើតគ្គុកា ផ្ដើមសោតិរទ្ធសដ្ឋកា តែទសកាកុំ ស្រីរណាកទ្ធុង ។ ដុងមាស្រូវស្នូរមារ ពាមើងមេលគ្មានព្រួង ងាយណើរអង្គុង អង្គប្រមោរាជមាតសុិញ ។
ភាជត្រូវកាន់រុរុះ ផ្ដើរពីណើរពោះណោតទេញ ខាងអ៉ាតទេញស្មេញ មិនអាងវិសទីញលើណារ ។ ដើញពាជស្រុងស្ទើ ផ្សោសោរទស្មានបិទោកាដារ់ មើនំ្មយាត្រារ ទ្យាំរណារបិជ្ជានដែរពោរ ៚

ពេទាវទ័ព្វនេះសេនារ ខ្សែក្រវាត់ទាំងអស់ពោធិ សោះខាក្បៀនអំបែងវ សុំការសសើរឥតប៉ើ ។ ការទៀតនិងការ ឈ្មោះស្រីទុំកាជាអ្នកកើត យើងវាឥតទៀប អ្នកកើតលក្ខណ៍ដ៏ស្មោះ ។ បំពេញជីវិត អាណិតត

ទុំខ្សែបំនះការ មិនអាចយកក្រោះ ពេលនោះការការចៀង សិរីមើល ។ ដល់ម្ដងសុខមានដើររុក្ខលក់បាត ក្រុងមើលឃ្លាតពាក ជាអ្នក ទ្វរតន្ទ្រាទិកដង់ ពេលនោះអោយអ្វីអាកាសក្ដី ។

ទុំកទីកក្បួនកើត មិនដាចមួយលើវិញក្នុង រាសីពៀនខ្លួន ផ្ទាំង មិនមានរោគរមៀលយោង ៥។ ដល់ម្ដងលោងចិត្ត អ្នកក្រុមកិច្ច ពរះពេជ្រឧទ្ទ័ គ្រឹមក្តីត្រូវ ពេលនោះអោយមើលជា

ដងការ ។ ខ្ញុំតើទៅខ្ញុំខ្ញុ ត្រឹមកាកដើមសាស្ត្រស្រីបត្រារ ខ្ពះស់ពេលដំណារ មាកកំរួចទេពតារយារស្រី ។ មនុះក្បួនលោកក្សិ កើតក្បួនដែនជីវសំអូរ សុភាពផ្លូវ មិនមានតែលក្ខណ៍សិរីសារ ។

[illegible] ។ [illegible] ។ [illegible]

[illegible] ក្រោយ ។ [illegible] ។ [illegible]

[illegible] ។ [illegible] ។

[illegible] ។ [illegible] ។ [illegible]

ក្រុមស្ទុះស្ទៀងស្ទុះស្ទារថ្លាៗ កាច់ផ្តាច់ដើមកោរ ដល់ការជើងភ្នំកំពូលហាង ។ ឯចៅទសមុខ ទើបត្រាស់ទៅមហាក្សត្រក្រុងស្ពាន ស្រដីទៅទាហ៊ាន រីឯមហាសេនីនោះហោង ។ សោកក៏នឹងមេទ័ព កាត្យក្រុងលង្កាបំផ្លាញ់
យកក្រោកក្រោមកំពស់ នោះហោងតែរង្គុំថ្លាៗ ។ ឯមហាក៏ សង្ស៊ឹ ស្ពានមហាកាត់ឥឡូវក្រោមថា ស្រាកកោលទ័ពថ្លា នោះហោង អាក្រក់យកកើតឡើង ។ ឯទ័ពនាងសេដ្ឋ ដើរក្នុងសិរីសាលាប្រែ
នាងឡើង មុន្នីសរីរៀងឡើង នោះហោងយកកំពប់គំរូអញ ។ អ ក្រុងក្រោមអាក្រដ្ឋារ ក្នុងក្រុងក្រុងទៅទសសម្លឹង ចាំក្រុមជិតអញ មិនមានចិត្តកើតក្នុងឡើងនោះ ។ ឯចៅទសមុខ សាស៊ន
ទាន្មាន់ឡើងទៅ សោកក៏ពួកមាតា ទ្រង់ពោលបណ្ដាំពីតហោង ។ ទ្រង់គិតកាំរប សេនាក្តីក្រុងមហាតប៉ះ ខ្ញុំយកកំពប់កំលង់ នោះហោងក្រៀវមាននៅកាំ ៕ ក្នុងក្រោមកើតកុំ ចំបើប់ភ្លាមក្នុងរាជ មិនមានឃាត

សារ ដាងការបំពេញនោះទមុតិ ។ បើគោលក្សាយក្បួន ពេលនោះដល់ខ្លួនកើតទុក្ខ ស្លុតក្រែលនោះទមុតិ ទាំងពួកទាំងទុក្ខលើ ។ ឯមហាសង្ឃ យកព្រាក់បើបន្សំទារ ឲ្យបើសង្ឃ័រ ដ៏ណាទៅលើក្រា
តិរប៍ ។ ឯលោកសង្ឃ័ ស្រើស្រោពទារទាត់ស្ដូរ ស្រាក ខ្លួនខ្ញុំឯប៍ មិនមានកើតរូកិណារលើ ។ ព្រាតិពោះឯធណារ ទំឡូវដែក្រាខ្ញុំបើប ទំមិនណាកុងលើ នោះ
ទិឋយតិរកិត្យនទ្រ ។ ឯមទាកលើធើ អាចដឹងណា: ឲ្យពាក់ពេត ឯធភូទលើក្រែទ នោះទុទន់ខ្លួនយកមោទ៍ ។ កញ្ញឯធ័អាចដើត ស្រលោញពេញទឹតតតម៉ែ ស្រា
ការនេះរកញ្ញង់ ទាំងប្ដូរកិប្បឯធ័នោះទិញ ។ ឯលោកសង្ឃ័ ស្គាប់លើធើទារណោះមិញ ទំលើស្រុកទិព ពុំទិកនុទ្ធិញធ្វើស្ដេច ។ តិទ៍អស្រាក់ស្រូល ម្ចិស្នាន់ខ្លួនយកមោទ៍ ក៏ក្រុកម៉ែងូទ៍ ៩៩

អាតរសាទម៉ែងើប ។ ហើយសារសើរ កុំយូរណើយនៃយាត្រា តែងខ្លះអាតាំង នោះណាការពោរសុតិសាង ។ សៀងពាក់ជីតារ ព្រាញស្មាមិនចារអ្នកញាស អ្នកឃ្លាសនៅទង្វាប ខ្ញុំអ្នកពោរជ័យម្យាត្រា

។ ខ្ញុំគិតករាំម ពោរស្មៀបកុំសំមនើបណាក៏ អ្នកឃ្មែរ ត្រៀបត្រាំ មាតាបិទអាត្មាំអ្នកគ្រាច់ ។ មនុះក្សែរដើម្បី ៗ កាមើលម្តីបក្សផង ជុំនុំពោរស្មួរ នោះមោក

ឡើ គលតកុំរាង ។ បងការក្តីតេស ជីវាណត្នាវេទ្ន ក្រមតាំ បន្ទាយ ភិរិយាប្រាបភ៌ារ ត្រូវក្បែរជីវតារ មិនសារៀវណើ យ ។ ប្រាបពោរគិរីហ៊ាំ គាប់បៀមភាសាការ ៗ

ខ្ញុំប៉ាវគាប់ជើ ទាវនិវក្នុងពោរ ស្រូវស្នូគិតនះហើយ ទាវនិងរាជស្មើ រាជឯរាជកើនារ ។ ពាក់សៀងជីតារ ព្រាញស្មាមិនចារប្រាកាំបម្នាក់ តាតោតេស់ម៉ុតាមស្បាំណ្ណាក់ះការ ចំណើបាទ២ សំមរម្យ

ដង្ហប់ ។ ស្បថ្នាំពេញតក្តង់ ទេកោះកំពង់ ផ្ទះល្អង់ក្រោមស្លាប អង្គកំផ្ទើម ថ្វាអញ្ជលី បរិក្ខារថ្វាយខ្លួ ប្រៀបតាកក្ខរក្ខ ។ ហោមហិកក្រលង ស្នោះនាងមាតាប៉ើង ទាំងខ្យល់អាវរលង ខ្លាះខ្ញើខ្លាះខ្លោះ

ខ្លះលេះឆ្នាំងន៍ រំលុំជន្ទរន្ទ សព្រឹក្សបើបសារ ។ ៤ ពាក់ពេញភាពយតក ~~ក្រម្មុងមាតមត~~ សេកមុនតាថ្ពា បញ្ចុះ — សិងហ៍ មងីរដិដ្ឋារ គក្រិតសាក្រិក ឡើងលោកត្បូងឡើ

។ ស្រែចបើបកាប់និក សើបកើតបាទិក នាងត្ពុំដាក្រាមឡើ យ រកើបនាងស្បូរ រលើក~~នាកក្តី~~បញ្ជូរប៊ ពាក់ឡិត្យាមិ ដាក់ អន្តារ ។ ខ្ញុំគង់ដិការូងស្រែង ពាយពួតព្រុះលាន សំពុតឡើមារ

សាងភក្តិយានសាស្រ្ត សំពោះពាត់ិះហិក សាបើសកិការ សោកព្រះស្រីបារ ។ រកះសើយស្លោះ ក្រុងលក្ឆិក្រាល គីមទន្ទក្រិក្ខុរ និយាយសាសាយ ព្រាយគីហិតរ ពាក្យស្រីឡាប់ ក្បួរះសើងអើប ។។

រាជនេត្រធិតារ ដើរស្ងាប៉ីថារ អ្នកកុំយូរហើយ សូមជ័យយាត្រារ ស្រណោះបង់ហើយ កុំទោរយូរហើយ នាងរងាងតិលសារ ៚ បងសៀរព្រះស្រីរង់ជារ ក្រូវវ័ងលីលារ នារីទេវ៍ទេពក្សឿ ។ និវ័ងវ័ង្ហ

ធើ សំតែងស្បែងស្រី ពោរគម្ពីរឈូ ចាក់ទេញ្ញលិស្សនា ។ ក្បួនវង់ធ្មុំស្ងួនគ្នារ មិនអានពេការ អរសង្សឹកសៀវសារ ។ តើរគ័ណយុវ័យរលងហើញផ្ការ មនុស្សវ័ងស្ទៀបតារ ៚

សំណុំកុំនឹក ។ មិនងាយឃូរជ្រោះមិញ តើរប គាប់លោក តង្ហ៊ីផ្សារថារ ។ អ្នកគ្រិក អ្នកមកគាប់សារ អ្នកស្លុ ក្រួងរ៉ាំ និបឃ្លានលេវ ។ វលោស្បរក្តីតស្មួរ

តើរន្ធូរស្ទីនុំ ស្នួភ្លើបលោវង្វិងយោវ ។ វស្តូវប៉ាំលើបដ្ឋាវង់ និញ្ញត្តរបើវគាវ តើរគោរតិរមក ។ ភ្លេង្វេរមើលមៀវលិវកើ នុំនិញ្ញរិន់យក ពោរស្មុគលាបខ្លួន ។ ក្រសេកត្រាយតែវង្វែរ

ទ្រង់ ឃើញស្រៀវភ្ញាក់ខ្លួន ត្រូវសោកក្រោក ។ សាក្ខុមាតថា នេះនេះអ្នក មកពីណាទៅតើ រូបស្នូរអំណប ។ តើមកញ៉ុំញ៉ុំក្រៀកក្រាប ដូរដេរ ដំណើរឃើញកើល ។ សិក្ខាអញកុំតែយល់ ផ្ទះ
ម្និស្នុះសោរស ក្រៃលើសមនុះផង ។ស្រីស្នាត្រីអាណាតាំខ្លួន ស្រើបមើលអើតការ ក្រាបក្នុរគោល ។ ថាហើយឃើញ សរសើរជ័រ អន្លងស្រៀវ ឈោងចាប់បន្ទូច ។ ស្រស់
ស្រីស្រីស្រីស្រីរបង្គួន ប្រែរចាប់បន្ទួន កុំស្ទើរស្នួនកាស្លាប ។ ដណ្ដាលប្រាប់ក្រាប ថាលែបអ្នកតាប ទូលបង្គំបណារ ។ ចំលេញតើរតៀបផ្ទួរថ្លារ ក្រុមមងាមឆ្ងាំរ ស្រីស្នារ
ទាំងរ៉ូប ។ យលសើបសិរតៀកញ៉ូប ស់សើរសើរភ្លូប ភ្លូះតើឈោរជៀត ។ ភ្លូះតើរភ្លូះតៀបឿងស ងាលណាះទ័ស្រៀត មើលឈោរសងាំរ ។ ភ្លូះស្នើរងឹតៀមគេត្រារ ទំរតើណាលំណាឆា ៚

ករាជវ័ររក្សាកុមារ ។ បុត្រញ្ញាកំពិតឡើងយកដំណើរ បងបោយចិត្តផ្ទៃ ម្សៅស៊ើបស្នូរក្រែប ។ ស៊ើបព្រះថាអ្នកម្សៅប្រែ មុតិមាតបំផ្លែ បំផ្លិបងដិតស្មារ ។ ស្រណោះស្រលញ្ញូរបញ្ជាំរ នាគកិត្តិឧនៅការ រូបរាជ័ដិតឈប ។ អ្នក

ចៀ ករូយាន់យារ្យពិណ្ណប អ្នកអ្នកចៅទអាប យើងកុំរគាល យល់ ។ ស៊ើបផ្សាវផ្សុកផ្អើលរន្ធល នាងកិតរំពួល ភ្លើងភ្លាង ចង ។ ព្រះផ្លាម៉ែស្រៀវសើរសើមឃាង បកិតអញសំមាង អំម្នី

រពេកក្រែប ។ ទៀទៀរអ្នកម្សៅព្រះនៃ្ន ស្នូរក្រែបខឹងសេប ស្មៀរសេបមនុះដង ។ ស្នូរបុកក្រែមទ្រង់ឆ្មាគិតមិនធ្វើ សំម្យោរសោ គយោវង់ ផ្សងព្រះនាស្រាព ។ គុំគោះកុងព្រះស្ញៀងហ៊ារ ខេវងទាំ

ទិនការ រកញ្ញូពាឃព្រះដ្ឋ ។ ស្នូរផ្ញើកកុំវៀងគិតឥតខុះ ស្នូរសើបស្នូស្រស ស្រែការការក្រែមាន ។ ស៊ើបព្រះភ្លើងភ្លាងទីពាហ៊ុង ការកុំកុំចាង រកុំកុំទំនិពា ។ ពុំមើលស់សើរល់ពេកា មើងាងមកិតអញ អញវ្ហុបនុគិតោះ ។ ស្រាង

តើរិងវែលលាបុតោះចោរ ហើយអាតែកកឹនស្មែស ហើយវនបម្រុងស្រ ។ ស្រីព្រះធារាទិអភិវឌ្ឍ ស្មើសមតែនោះដែរ ឲ្យវាស្ទុះ ។ ស្ប៉ស្រីស្រីសច្ច័ ហើកកៅហៅរ ស្នេហាសោភារ ។ ស្រីព្រះប្រជោរប្រែវារ
សោភ័ណហាបដ៏សសិរ តើប្រាំក្រុងជ័យដ៏ ។ ស្រីព្រះការ ទក៏ការជ៍ សែនតោះមកដង៍ ឲ្យអ្នកលាបសែង ។ ស្ប៊ ស្រីសតតាំះសតក្រៃ ស្នេហ៍ស្អាលខ្លួនផង អ្នក
តើរហើមរាំ ។ ដែលចេះសាម៉ាំហើយហារ ពិតពុំញាការ និងស្រីរាំមាំ ។ នោះនាងក្រាំមមេបាយ មានស្ទីរលោតណារ ភ្ជួររាំស្ទីរសឹ ។ សិនតោអេប្រស្រី ធាអ្នកលឺ
សឹ ពីរលោះស្តុះហើយ ។ ស្ទឹងម្តេចជាបមតែអកញ្ញហើយ អំម្ចាស់ស្តុះហើយ ស្តុះនិងនិងអ្នក ។ ពុំនោះស្តុះទុកស្តុះតាត ហើយភ្ជាប់ហើយពាក់ សែតាតាកហើយតោះ ។ អស់បីលបើញ៉ស្រីនៅរ៉ះ

តាគីស្រស្ទើរគោះ តាមតែម្នាក់ឯង ។ ស្រីព្រះកើតមកគេអាង្គ ស្ដេចមិនមើលឆ្នេង ការកើតជាទីឧត្ដម ។ ខ្ញុំតិចញាំង្គមសិនស៊ឹម នេះវាតែករម្ដេចដើម្បី ក្ដីតិតការស្នើ ។ ក្រៀចកាំងចាំស្ដ្រីស្ត្រីឡើង ក្ដីតិតការៈ

៩ ស្នើ ក្រឹរម្យរហរទ្វារ ។ ស្រីព្រះតើរមកបៀតស្រួល ជ្រាស្រ័យតច់បំបាន ឃុំសម្ពកិច្ចរៀបពីក ។ អោអោយទូលស័ក្រា ព្រះនាំនៅរម្លកេ មារក្រៀរសំម្លេញ ។ ព្រះនាំបើជា

រមកិរពេញ រពេញរិសស៊ុល្ងញ ថ្វីបាតកំខ្វាវ ។ ព្រះ តិវព្រះសំរោកោរ ស្រីព្រះម្រួទាំរ ខាមនាំបសំពុត ។ ស្រីព្រះឡើងខ្ញុំ មាប៉ុំរំរមនកេ មានដោយបមិតូ២ ស្នើរតេចខ្សួលណាំ

។ ដើរស្ថិតស់ស្មើរដើរ ស្ដុះស្បៀមម្ដុះណាករ ស្ដុះពេតកំរមាយ ។ ស្រីព្រះមើលមើលចាំស្ដួល វតមកស្រុកកាំ ឆ្នាកស្បែយពិតាំរ ។ នេះនោះតាំងមកៀបម្ពុលស្ដារ សំណោរគោតស៊ីរ

សេចក្ដីទាំងនេះហើយ ។ សណ្ដាប់យាយនោះទៀត ទំនងតែដូចក៏ធ្វើក ផ្កាប់ផ្ងារមញ្ញិត ។ ខ្ញុំកោប់សួរក្រាប់នោះទៀត នឹងឈរគត់គិត មើលនាងទេវអប្សរ ។ ព្រះនាងទេពក្សត្រីព្រះអាត្មា ជ័យឃើញណាះណា ៚
ល្បាក់មើលពីរលើ ។ ស្រីបព្រះនាងមាតាហ័ស ស្អុរ ឃ្លីបស្មេះសើរ មុកគ្នាទេទុក្ខ ។ ហាប៉េហ្នុកប្រុះប្រៀងតំង ដូចងើ សម្លក់ដែ ក្រកត្តលម្ដារ ។ នោះវង្វេងមើងងាយដង
សារា សាំរស់សើរហ៍ា ឃ្លាំសៀមណរមុខ ។ សាក្រិ មិ៍មលោកក្សត្រិន្ទ ឃើញទៀបយ្សាកិរិន ឃឹតុចកំពូរ ។ ~~។ ព្រះនាងមេឯរៈស្ដ្រីកៈ~~ យកស្ដួចកាំពូរ ៚
ប្រាកាចមិនគំរាម ។ នោះក្ដុកកម្រុងគឺបវុត្តិ ផ្ទុំប្រាបសាំញ៉ាំ មិនដូចអ្នកនេះ ។ រូបរាងហប៉ាំដែលរៀរះ ក្រាប់សោវម្ចាស់នេះ ទប់ក៏គឺសើរ ។ស្រីបព្រះនាងឆ្នាំតាំហើរ តាកាមួរខ១ពាក្យឿរ បិ៍ស្ពាក់តាកិទុក

ព្រះសោភាក់ញើររាំមុក ពុំទេពក់សាបមុក កុំពុងភ្ញាក់ខ្លួន ។ អ្នកតើរស្រលាញ់ព្រៀង ខ្លួនស្រាតពុំស្លៀក ខ្ញុំមាតុំហ្នឹងឯង ។ ដែលមើលឃ្លាំងលើព្រះភ័ក្ត្រ សុះស្បែកភ្ញៀវឡាន ត្រូវបែបមកចិត្តា ។ តើរមកក្ខុំជន្ទុំខ្លួនភ្នា

ញ ។ មើលឯងមតិករញ រាញរុំបងរាងរឺក ។ ស្ទុះស្រីសើ ជំមិតបិតនិក ដ្តកដើរក្រុត ក្មេងស្តុកកែរ ។ សើមតា រតេមតិកបើលើរ ទោលឆ្នាំកាកែ ពុំមាប្តូររោះទាសរុក

។ សិរីដែតារាចូមើលស៊ុលក ក់ញើររាំមុក កុំពុកអត្ត រប់ ។ មនុស្សក្តីឡើង សប់ប្រើបញ្ហូលបើង ម៉ាទោះទំលាក់ ម៉ែឪ សត្វបំនាំ ត្រូវត្រីងសារមែ៉ ម៉ុត្តាយហើរ តាតុំរំលោក

សោភន់ ។ ស្ទុះស្រីត្រូវទាំ ដើរមើលភាពភ្នំ តើរមកក្សេត្រ តក្តិតសាច្ចេរ (ខ្មោចភ្លើងត់ ម្នាក់ថ្មីអ្នកហាង មកក់ស្រុកកសាង ។ ពេទ្យប្រាក់ប្រាំ ប្រាប់ថ្ងៃសេបកិត អ្នកកុំទោះទារ អ្នកមកត្រូវ

ស្ដេច ទតទៅសាគរា អស្ចារ្យលើវិសារ ក្រោះឡើងថ្កើន ទ្រង់អ្នកព្រាប់ព្រាង ខ្ញុំមិនងើបងាយ កើតម្នាក់ក្រិន ក្រោះមានមនុស្ស សាកល្បងដឹងមិន ខ្ញុំមិនធ្លាប់ស្គាល់ មិនប្រាប់ក្រព្រាង ។ ទើបទោទសាម៉ី ភ្លះ
ផ្ញើព្រាងថា ក្បាលោះជាប្រាណ ភាសៀវស្រុកហោង សោកក្រឹមក្រុងនាង សុតើមបេស់ហាស ស្មោះក្តស្មោះបង់ ។ ស្មើ ពាស់ក្រោមខ្ញុម ក្បាគោបរង្គុល ពាស់កុំកោកក្រែង ៤
ងាស់កុំកក្កុត តាំងមាគាវលេ្យង ពាកាកិតស្មោះបង់ ម្រ កិនស្ពាបង់ណាសោនា ។ មាស្មើទូនដោយ មុះមកាមាប៉ែនម ង់ លោងជិតក្នុងព្រះ ព្យាយ្វូនជាខ្ញុំ អស្ចារ្យលើវិសារ លើរ
ភាពស្ទុងសរការ តិ៍រការក្រោយស្រាម ។ វិបរក្សាស្រើ សោរទ្រិគកោះពៃង សិង់តោសាខាយ កាកិទោទសម៉ាំ ខាងភ្លះផ្ញើព្រាង ភាប់មុះតែស្ពាយ ក្បាងាកិសេនក្តិយ ។ វទិស

ដូ

ទិព្វមុំមហុរ ទិព្វមានបវរ ព្រះពាក្យយំប្រាថ្នា សើចនឹងព្រះនាង ចំណាត់ចក្រី ព្រួតព្រួលសំលី ស្រមហោរហោរញ៉ុំ ។ ស្តេចនាងបន្ទុំបាត់ ។ តំណើរតំរាប លើកទនិកក្នុងបញ្ជារ ព្រួតព្រាកក្រោះ លើប

កិច្ចការការ ទតហោរហោរហាំ ព្រៃព្រឹក្សាពាក់ភិរម្យ ។ បាហោរហោរញុំ ទេពតីបតារហ៊ាំ កំពូលយូរលើ ភ្នំលោះភ្នំខ្ពង់ រំអ្នោះព្រះកើប ស្តេចប្អូនព្រាបពោធិ

អក្ខរក្សារហារ ។ ខ្លួនបង់លំពោះអំពើ ស្រុកទេះដង់តើ តើងហោរស្រុកសារ ទល់បង់ស្រាប់ព្រាប មកតិរអញសារ ថា ហោរជ័យបងសារ តើងមានបើពាក់ ។ នឹងកោ

សារហោរញុំ នឹងភ្ញាក់ក្នុងលឹង ពាក់ព្រួតព្រួតព្រោះ សើចបន្ទំប្រណំម បង្គំបង្គួរ គំនិតការការ ដុំដុំប្រឹប្រណារ ។ សារបួនលហោរទ្រូះ បំពេញលិលសង់ះ សំអ្នកក្សាក្សា នឹង

ហោតព្រះឥន្ទ្រ ទុក្ខព្រួយស្រីឈ្នារ ចេះចេញរកក្ងារ ឡើងក៏មកកំសួស្ដា ។ ខ្លួនណារម្នាក់ឯង ស៊ីពុំកោតកោច សាក់រូបកេតនារ ស្ងួមព្រះបង្គួល ព្រះតិនអំម្ចាះ ឡើងរាវលើកញ្ញា៖ សព្វមនុស្សប្រុសស្រី ។
ទើបនាងកោះគ្នាំង តែងនំរក្អួច អំម្ចោះកិរិយា ៗ ទ្រង់ការញញៀត ភ្នួទបុណ្យមហើយ ព្រះឃ្មោះគឺ មិនប្រែតបេ កំណើត ។ កាលព្រះនាង បរមរាជ្ញ ខ្ញុំតាតានសើ
ស្ដេចទ្រង់មេតារ ហោរាសម្ដៅរឿង តិតពុំយូរឡើង ស្រោះឡើងអាត្មាក៏ ។ ទ្រង់ព្រះបង្គួល ព្រាក៏ពេជឡើងស្រួល កុំឡើងមា ឧរកា ភាគត់ឡើងភារ តាំងពីនាតាត អញឡើងយស្ស្រី
ហោរារក្សាហើយទៀត ។ ស្មឹងទុក៏ដុយស្រី នាងភ្នៀនចាស់ ក្សត្រិយ៍រូបអែត ឡើងឡើងមុកាំហោរ គ្មរ៍នឹតក្មួនក្មួត អ្នកក៏តើរភោត និងផ្កាយផ្លូវម្ដេច ។ ភ្នាះឪនឡើងឡើង ជួនកៀកស្រៀង ដើរបតី

៦៤ ក៏ឈរលើថ្កើង នាងស្តាប់ពាក្យស្តេច ថ្វាយខ្លួនរំពេច អម្ចាស់ខ្ញុំបុត្រ។ អ្នកនេះឆ្ងាយពីលំនៅ ប្រសើរ~~ណាក~~ទុកពំម រូបឆោមល្អនុន បុត្រព្រលយប្រ កំម្លោះល្អះល្អង អម្ចាស់ខ្ញុំបុត្រ សំមគួរពេកណាស់

៍ សំល្អនទោរមាញ សិរីមហិទ្ធិឫទ្ធ ប្រាណសាលរំលោះ មើលយុវយ៉ល់ ស្តាលបោរបាវកញ្ញា ស្ងៀមពិម្ភាលល្អណាស់ រឹទធៀរអាំន៍ / សេលប្បជិកម្ម វុទ្ធេទិសិភារ៖ ៗ

ភ្លើងរៀវអង្គុយ ញូពិនិពៀវមាញ ម្រាមជេយវ័ន៍ មើលមោទ៍ឥតគ្គន៍ ល្អអស្រីពេកណាស់ ។ សំមានវិរិយ ល្វៀ នងមិត់ហ្នើ លោកភ្ជុំរវំម្ចាះ តាឈ្មោះមោកបាប ៗ

ទំនាយចាពកក្បារះ នាងមុខក្ខុំណាស់ ប្រសើរដើម្បីឆ្នូត ។ នោះនេះកើតលោកមាញ ស្លួរលោកម្ចាស់ ស្តេចក៏អំពើកាយរអាន៍ រាំលោរ៍មសៀត ពោះឆ្លុបនិង្រ្គាន ~~អ្នក~~ល្វោរ៍ស្ងៀសោះទិញភ្លាំន៍ អ្នកលោរ៍ងាវ។

ខ្លួនស្ទុះបោះណាវ រំដោះរាជ្យ ដ៏ម៉ៃកែវពេកពេក ឲ្យនាវទៅទៀតទៀប មិនសោះសូន្យនេះ រំភ្ញាក់កញ្ញាណារ ។ ពៅថាសោភ័ក្ត្រ សោភាប្រុសណាក់ ឥតមានទុក្ខអារ ប្រុសប៉ុនពៅយាន នឹងតែ
ចិត្តអារ រុក្ខធំពៀបនាវ ប្រលោះផ្ទៀបស្ពាន ។ ទើប ចារសង្ឃ័រ ឈ្មោះស្រីមិញចារ អ័ពេកកោះស្ពាន អាណានិនយ - នៅ សាន់ឯស្ពាន ទិតស្មោះស្មោះ នឹងគុណណា
ទើប ។ និងពោរអក្រិ ចាំវន្តពុំហ៊ាន ពុំព្រលឹងសៀប នឹង ឃ្មាំហោយនិង ស្រស្រីឈ្មោះទៀប បែបពេកក៏ក្តី អាណ៎ា ៗ វឌិនតារ ។ កាលណោះព្រះអង្គ ម៉ោងបន្ទាន់ ទៀប
ទៅវាសនា ក្រុងកុម្ភៈបន្ទូន វិនួយយកក្រា បេញទៅរាជ្យស្សារ ស្រះក្មួនវេត ។ ក្រុងវាហេរ ...

ធ្វ

ដ៏កុំភ្ញើដារ ។ លុះបល្លុកាល់ស្ដុំក្បៀ ត្បូងដេរទះបោះផែង បណ្ណាការកិរិងចារ ច្បោះតោងបោះបារ្យ លួចបំប្រាក្ខគ្នារ ផ្ញើរតាមនោះថារ តាំម្ប្រូងជិះនើ ។ ដហោរទស់ម្ហ៊ុរ ស្ដាបព្រះជិន្ដារ បងខ្វូលឈ្មោះយើប

ក្រោសភ្ជាប់ប៉ះចុំម ពិតកុំយូរនើ ជួនលក្រារយើយ ត្រូព្រះតំរឿង ។ ខ្ញុំបព្រះត្រីរកោណារ ខ្ទួលម្ហូះសើរសើ ព្រះ គុងឌូងណាះ វិឃាកាហ៊ារ ពុំស្ទិរតីងប្បារ៖ ៕

ក្រាពួងលអំនួរះ តោរបព្វិទម្ដេច ។ ព្រះមហាវង្សត្រា រ ទ្រង់ព្រាពួងមើលណារ ផ្លូវថាររំពេង តោរបនោះណារ មិនក្រោតូងម្ដេច ជង់ភ្ជាគុំភ្លេច ប្រុងភ្ជាជិព្រាត ។

ពាក់នុតាញាំរ ដ៏និតស្មុរសារ តោរព្រឹយ្បះសំក្ខ មនុះពោទគ្នូងវេត ជុះទួលតាំត្រាត សាក់ារមិនអុត សញ្ជិនខេវ ។ នោះនិព្ធតុញាំរ ដ៏និតស្មោរសារ ក្រុបបង្គុំសា រំម្ហុះនេកាះនោះ

ខ្ញុំមិនប៉ុំមេខេបក្កិ អ្នកទាំងលោកា ទោសលេខជិតហោង ។ បីសេហោវបក្កិ ជាផ្ទុំងព្រុំភ្ញុំ ឥឡាសែរឆែង ជាលិវត្តិញ្ញះ ផ្ទងលោវលេងមាន លោកយហាងមួង ផ្ទងព្រុំខានលើ ។ វិលនុកកាញ៉ ជំនិតស្នេ
ខាររ ខ្ញុំមន្ទរបញ្ជរបើប សារះទុះបើបលោវ គិតព្រុំ ឈ្មុំរលើ ក្តិងក្បុំណោះបើប លើរត្បូតិកា ។ គ៌ខ្មែរខោវវ្នល ខ្ញុំមខេខ្ម ទ្រឹងក្រៀវសង្ហឹកា ភូះកោងញ្ញើងក្ងើង ៥
ណោរឹ្ទក្រារិកា រតញ្ញសិរិកា ទេកាសិបព្វូលោវ ។ ទូ ខ្លះ[illegible]ញ្ញុំម ក្តឹលង្វើងរំម កាងក្សិតើងក្សាវ តោវហោវ ស្ញុំម៉ពេង គ៌ខ្មែរតើរលោវ ទិងទាមក្ញូងក្រៅវ លិង
សែរតោងភ្ញូង ។ វិលអ្នកស្នូរ លើញជាតិបើបសារ រតទេញបូសាង ភូងបុផតែង៖ ងទ្មាះអំម្នាង លើញត្រឹងខ្លួសក្សូវ ទៀះទោញម្និម្នារ ។ បខេមស្រោះប្រៅរទងទារ ក្បូងលិសារ ទិង

ភារន៍ស្វារ ។ ទុកពាក្យប៉ជិតស្នេហារ តើរទ្រូះពីស្នារ ស្រពាក្យប៉ះស៊ើ២ ។ ក្មេងចំមួងផ្ទងស្រី តំលង្គះមើលលេ ប្រាប់ប្រាបកិរិយារ ។ នាងឡើងរំភ្លុះឡើងរ ស្មោជ័ក្ដរលោរ ទទួលយកហោជ ។ នាងឡើងឡើក

ពីស្នួជ ហោរបញ្ជីរោះដជ ភាយហោជជាពាក្យត ។ មជ្ជថា ស្មៀវឃ្លាតឃ្លារ មើលរបជាតពាក្យ ហោរមង្គះហោជ ។ ឡើងនាង កិរិយាស្លាលដជ ផ្កាមនួចឡោះបោរជ មិនឡើងមានណើ ៕

ភាជមើលជិតារឭមើល តិតចំស្ញៀបឈើ តិក្ខជស្នារភារ ។ ឃ្មុកតើរដោរបញ្ជីបោះសារ មើលជិជយាត្យារ មកនិងល អញ្ជាល ។ ភក្តាតិមិនមិជសំមួរ និជមករង្គាល ប៉ិញ្ជ

ជផ្ស៊ុំលៀត ។ នាងឡើងត្រែជតោរឯង្វៀត ភាក្នារលោះលៀត ឆ្នៀតមកកំពង់ ។ ព្រោជ្ញាបនាគុំឡិងាង មើលជិតញ្ញូះស្មាន តុំនាងណើលសារ ។ នាងឡើងហោជ្ញាបផ្ទុងផ្កា ប៉ោយបញ្ជាកោរ ពោះណារឡើ

ស៊ើប ។ កុំចាំបំនួនយុវទៀត ម្សៀស្ងួតហោងទើប ឲ្យស្រែចនាំរម្ភ័ ។ រួមឲ្យយកកញ្ញាទោទស្នួន មតាំងមើលហោង ពិតចពិតស្រីការ ។ ពិសស្ងួនហ្នះមើលទៅវង្ស មន្តូមហោងការ ស្រីគីឯក្សវង្ស

។ យកទៅក្រើនាំកាះស្នួន មកដល់មើលហោង ព្យមចពិសស ការ ។ សែងស្រាពព្យេយកបក្រងការ ភ្លើងស្បៀមងងណារ ទ្រមើ ងមើត្លួន ។ ភ្ជាតិខ្មែរតោញនាទៀងអង្គ ស្រែកាស្ដេចងោរ

ហោងង សំលេងស្ងួនថ្កុំម។ ងស្តាប់ក្រោមធ្យំ រប់ នាំស្នង្គំម រំមហ្នះស្ងៀ ។ ភ្ជាតិខ្មែរស្ដេចងទៀងបង់មើល ផ្តើ ងង្គហ្នះផ្សៀ ទុំក្នុតិការងតួន ។ តាសេហ្នះសំ

ស្ងួនទ្រៀវតោក្រ ពេជ្ជន្ធក្រោពណារ ម្នាក់ជាអំម្នះ ។ ស្តេចផ្ទិនមាយព្រះតំឆ្មោរ ផ្ទាបឲ្យហោក្យ និងនិញស្មិទ្ធ ។ ឯម្នាក់សំងួនទៅចប់ក្រ ស្រូបបង្កុំមនាំ ទុះមតាស្របកោះប ។

ព្រៃភ្ញៀតគាងក្បិប្រគាយ ខ្លះរត់ទៅទាញ្ញាវទាយ យកកាំសេះតុំវិ ៕ ចង់ក្តីចង់រំពឹងលិងង្វិ រ៉េះរកាឡើយ បញ្ចុស្រីក៏ ។ កុំស្លាំភ្ញាក់គ្មានសង្កិក ផ្ទើងភ្ញៀបពុង្គិក ម៉ង់ខ្ញុំរអើ
ទ្រូល ៕ ផ្ទើងណាះដុំប៉ុនប៉ុន លិចតែរដ្ឋើក ស្រូវ ដំអងក្បូវលប់ ផ្កា បងពុំជោរើបនាងនាវ ៚ ង៉ាវថ្លើងតៀបនោវ សំម្តេចទៅវក្សាចោះបើក
។ ក្រោយកាំសិលបៀញតុំរត្បើរ ឈរត្រៀមភាក់ ង់ មានផ្ងាំរប៉ោងចុះវិញ ។ ភ្លេងភ្ញាប់ចោះមិញ ៚ ភ្ញៀវចរលិញ - ទំម្ភាក់ចំម្ងាក្រោយណា ៕
មានភ្ញាំតៀតតង់ម្សូវជ្រោ ផ្ទើងភ្ញៀបភ្ញៀបត្រា ចោះណាវវ្វើដ្ឋារហោងហោង ៕ ស្រុះស្រួងភ្ញុំពុំងងិងប្រាង ភាយទាញប្រុគាំងា ផ្ទើងត្តាងលាងបណាះណា ។ ល់លិះបោយភ្ញានក្យុចារ

ដោយអាការៈណា ដែលព្រះវិធុរបណ្ឌិត ។ ទ្រង់ពោះទ្រាប់ប្រុងឯងថា ស្តេចទ្រង់ត្រាស់ថា រំម្នាះស្តេចឯដើរឡើង ។ អញត្រាស់ហៅស្វាម៉ីព្រះពេញ ឯវិក្កាលការណ៍ ជោះមើលសាច់អញបងវិត ។

រូបភាពខ្ញុំប្រើបណ្ណុះគិត រូបរាងកំណើត បតីកើ តពោះម្យ៉ាងបីតាំ ។ បើបព្រាព្រស្បាំស្រាប់ រូបមើលម្ទើរ ម្ទិរ លេលោះដែលឃ្វាល់ឆ្នាល ។ មិនរំលឹកទៅ

រលោះ ទ្រឹញ្ញុពោធិ៍សត្វ ពោះលោភ័រតេពោធិ៍ ។ ដំរីព្រៃនរណាមោរខ្លួន ខ្ញុំបន្ទូល ទ័ន្ធលយោធម្ពុជ នចរាជ ។ ជំរុំព្រៃណាំកញ្ចុំ ញ៉ុំទ្រាយក

យោធ តើកិលចមតាំងវេបិណា ។ លើជពោធមណ្ឌលស្រៀបតារ ស្វាវនូវធំហ៊ាន ពោះលោកវិបល្សរដោយ ។ ភារិយាកិះកោះរាបស្នូរល្បាំង មើលយើញាអក្ខុះពោ

ឪ ៗ នោះនោកាសព្រោះព្រៀលចាប់ខ្លួន ។ ស្រីប្រុះឡើងនាំសំនួន ស្រួនរង់តែងទ្រូងលប់ប៉ុំ ។ ពង់គាគាំពេញ២ ។ រំលោប៉ មោះត្រូវរំលេញ តំរៀមនោះមិញ សិរតែងញញ្ញពេញ

ស្រីព្រាង ។ ខ្លាក្តិមខ្លាថ្នូរខ្លាស្លារ ឡើង ក្រៀលណារះណារ ញាតិតប្រែហ្វូវបះជើង ។ ណាច ដើរូជិតារនោះជើង ចេញ.មកកាំកើប ៚

ខ៧ តួនជើងសំរោរប៉ៀបណារ ។ អន្ធុយប្រែបខ្លឹប អាគ្នេរ សំអងឡាប្រុះហ្វូរ បើបណាចនងារពេរ ។ សំម្ដាំស្លូរឡោកាស្នូ ខ្ញុំប្រើ ៚ តួន

ស្រីល្អរពៅ នយល់ផ្តាំមតាំងលះនេងសើ ។ នោះនបង្គ្រួប្រៀបពារណារះពៃ ម្យើងមើលរុំហៀ ថ្មុនងងំវុំមពិបភើតចាយា ។ សំចាំងើញហើយស្រីព្រាង ៚

អញ្ចឹងទិញណារ ៎ដឹងយកសេចក្តីក្រោពន្ធល ៕ ក្រែងម្នាះខ្ញុំអំស្រកក្បួល ព្រះនៀងរ៉ន្ទួល យកទៅព្រះរាជពេញភិយ ។ ខ្ញុំម្តើងរ៉េងប្រើរណារះជឹ ៎
មានតាក្រាងឆឹ សកសំបន្ទួរកំបណារះណារ - ។ រឹយដេរាជវេទក្តិយតារ ទោរសូរបរីទ៍ មា ឡើងសើកក្រៃយ៉ាំមកហោរ ៕
គាគជិកែសាំរញុស្ដូរ ជំនុំនោះហោរ ទោរសូត្រក្តឹងកិយទោរសក្តិ ៕ ឡើងក្រុមកាំបរម្យ ហូរ ក្រួកក្តាងមានការ ញាំម្ការ
ក្រុងកាំបរេលិកមតិ ។ រង់រែអោរមរាជកុំគាកស្លក ៎ប្រែងជីងតុកមតិ ៎ ទើបលើកស្នាមក្រុមរាមតស្ស ។ ទើររាំរលើកមកសើបហោរ តាកជិតាសុល្ហុង ៎

ព្រះពោលស្មាគ្រប់ការក្ខារ ។ សេតក្រុងតាំងយាំងនោរបារមី បន់អែមតាំងអង្គារ សឹងនាំមុខសើរ ឈារៈហោង ។ ស្បិតនេះពើរសេសតារូប ជួយជួបឈ្មានហោង ៕

ឥតមារ គេសំរោប ឈ៊ិនឈារ ។ នោរបារមីអញ្ជូនធិក្ខារ ~~នោះឈា~~ការបើបរកោតកត្តារ នោះឈារវារ្យ ដិន ស្បាយ ។ ៤ ជួគមើបដិតកនិកពេលហោង ៕

ផ្ន

ណាវឆ្នាំកែអ្នក នោះហោងរួបសៀនមើបពោល ។៕ នោះទើកណាងដើក្ខដើម សេឌ្ឋមុខនមើបឈ្មារ នោះ ឈារសឹងពេញក្រឹមនេង ។ នោរបារមីឈើ

ពារបើប្យកោតកេទិន ស្ដេចទៅវិទ្ធធាន ១ ត្រាពេកចខ្សួលនាំសិរីរោស ។ ទទួលយកពារបារមីស្ដារ ស្បិតពាន់និការ ស្បាយទៀរអាគារនោះហោង ។ ដីបព្រួមគេស្រីនស្បាយ

ចំភ្លឹតពោះមោហ៍ ឬក៏បច់កុំយកពោះធ្ងន់ ។ នុកាំស្មើរអាក្រក់បិចក្បួន ទោះបីចរីប់ផ្ទួនសំខិត ។ ដ៏ក្បួនអាចអគពោះចារ អាគ្រប់ក្បួនណារ មេគារក៏យកពោះស្មើ
។ ខ្លួនផ្ទន់បាស់កើតស្មើ ដ៏រក៏ខស្មើ ៕ អាណាចិត្តខ្លួនផ្ទួនបានស្គុំ ។ ខ្លួនកក៏ទំពិតចាំយ៉ាង ៕ ឆាំណារទីញូអាខ្ញ ខ្លួនយាងរបះជិះអស្សម៉ារ ។
ផ្ទួនបរល្បស្រអាគ្នូពោះចប់ណារ យកោប់ក្បួនខ្លួរ ទិពិមកក្បូកខ្មែរ ។ ស្មើតលើប្រិប់ចាហាតលើញ ៣ បងក្បារម្ដងលទីញ មិនតិចតុបមិញស្មើ ។ ទៅ
ទប់ក្ដាយកាក់យប់ហ៊ារ អនប្រៀនណាះណារ ពុំមកឆនទារគ្នាះស្មើ ។ អស្សូបែរមុកកក្តែ ឆាលព្រាផ្ទើរស្មើ ពុំតិចបើរស្មើម្ដង ។ ខ្ញុំមតែរដើរបតិច ២ ដ៏ក្បាយបើបផ្ទើ ៕

មហាទេព្វនិយាយទៀតសោត ថា បងព្រឹត្តិកាល ផ្ទង់ប្រមាណជាងខែងដប ចាកកំណើតស្នេហ៍ណាស់ បងមិនបែបរំពឹងចិត្ត ។ ដំណឹងស្នេហាអនុត្ត ព្រួយបារម្ភបរិបូណ៌លោះអាក្រក់ ក្រាបក្រាបទោះទីហារ

ក្រុក ។

ប្រមាណការផ្ញើនុំសោត ។ ទេពីត្រូវផ្ទងជំនោតត្រង់ ត្រាវតែយុវពោរមនុះដង់ សាវចំវត្តលេងសោត សុគនារ ដង់យកពោរធ្វើ ។ សព្វគ្រប់ពោរមារពើរ ស្រីស្ទួរឈើរ

ដង់ជុំវិញ ត្រាវផ្គួនយកពោរធ្វើ សៀវសាប្រក្រុះមារឿង ។ អង់តាតែងណើបស្វាយ ទេតន្ទនក្បាលមនទេតាព្រៃ អំពីវត្តស្វាយ គ្រូវស្ដីរស្ទួរលិបបង់ ។ ហ្មែរជុំមទេតារអំបូរ ផ្គស្មរតាត្រូវ

បន្លួច ទៀតគ្រានពោះដង់សោត ទៀតធ្លារដង់ត្រានធ្វើរត្រូន ។ ភាពដើរនិតារស្ពាន ស្វាមីព្រាត្រកាតកំពុន ព្រមលួមបារមិនថ្នឹម ស្មើរពោរត្រូនភ្នែរខ្លោះសោត ។ ភាពប្រមត្រូវសារពើរ ៕

ពោលថ្លែងបើរ៉ាវរំបុត្រីផង ឲ្យនាងទោរទោរមហ្ស៊ីមោរាជ តាកាត់ហោខ្ញុំបង្គាប់ហ៊ាន ។ ឲ្យព្រះឆាទោរបក្ខី ប៉ិបសារនោរជឿសារ ទ្រាបទោរកញ្ចកញ្ញចារ ជាបរុះការទោរតស្មូទ ។ ដុចផ្នូចត្បូងក៏ការ
ថុំណឹងបារានេត្តស្ទ្រុទ កុំឃើតយូរសិរ្យពេកកញ្ច ជិះ ការេសទោរកាបម្ចិស្មារ ។ កុំស្ងំពោរកញ្ចកញ្ញ វតោរតទ្រុវ កក្ដីសារ យកសូរផ្ទាក់ក៏រ៉ែការ កាមម្សីស្នាតាកីស្វះ
។ សបេីបតាកីឡូស្ដុំ រក្សស៊ីផ្ចិបនេះ ឲ្យស្ដុំក្រាល តៃជិះ ឲ្យដង្ឃែនេះជិះបិណោរ ។ មបលឹងជំឃ ចេញអោរ គ្នស៊ី ក្រោរដំម្ភុត្ត្យុងទោររាំពោរ ។ ប៉ិបតាកក្ដាំស្បូ
ណោរ ដលលុំពោរគ្រានល្ងាំរលឹប ហ៊ួ ។ បនចរបន្ទ្រាះប្រុរចចបារក្ស ក្បួចងលឹបណា ជិនាងចចារ ។ ជិចផ្លូវល្បុំម្លូងរលើតចារ ទោរបក្ខីនោះណារ លើបឹះតំបិ ។ ទ្រមាតិបុត្រប្រុងប្រឹមបឹ្ស

ការៈមោគច៏ហើយភ្លើ បរទេញនារទោរ ។ ដុំដុំបក្រើសហ៊ើពោះស្នួរ ក្ដុកក្ដៀពោះទោរ ដស្ទើរអាចខ្លួន ។ ក្រើនណាះនុ៎ំមនុស្ស លោះសើចគ្រើចគ្រៀល អាណាចនោះទោរផ្ចុះ ។ ផើនក្បួរក្រើន
អសីរក្តិកៈ វំបងៅស្រុកណាះ ម៉ែតបរបរការក្បួរ ។ រៃលំស្តេចទោរបក្រ ដលផ្ទះធ្វើអ្នក ប្រើបស្សងផ្សា ។ ក្រុងក្រោះដេកនោះស្រុកក្បើ ដលមើលខ្លួនផ្សាប់ ។
រាំង្គុះស៊ីស៊ីប ។ សញ្ញូតគហាវិតៅចាំងើប ខ្លួនសំគួស ខញ្ញឹប ក្លួនចិតបំម្អួន ។ ឥតមានដាក់ផ្ទះស្មើលោរគ ។ ភ្ញាក់ព្រឹរ្យង្គាប់ ដាក់ចោះទិញទៀត ខ្សែ
បនកាភាតីតាំង តែងតែក្បូរសម្អួន នោរហើយតោះណារ ជាផ្ទុបដង់ត្តិត ចំរិតស្នែអោរ ខ្លួនសំសើរហារ ភិរិយាង្គាប់ទោរ ។ ភ្នំមព្រៃៈក្បឹតណាវ មើលឥះរូបជាំង ស្នេហ៍អោប

ពិរុទ្ធ ផ្ញើរក៏ទ្រង់លោតឡើង តែងតាំងនេះហោង យកទាំងកន្ធែមផង ពុំស្ទើរលើខណ្ណា ។ រូបរាងល្អស្អាត សំស្បាស់ផុះ ស៊ូរនេះការឃ្លាំ មុខពិសេសប្រើ គោះតាំងមស្ដោគណ្ណា ឆ្កាយឆ្វេងឆ្ងាំ ៚
អាភិស្រាវអាខេម ។ ស្មើស្ទើរព្រៀងហើយ ពិតឃុំលុង លើ ទ្រង់សព្វព្រះតើរ តាពាក់សម្បូរវង្សា ខ្ញុំសង្វែង ៈងៃ រំលឹងរំពេច បងខ្ញុំព្រះអង្គ ។។
សើរល្អរូបឆ្នោះ ចៅវង្សាសងរៈ ពាក់តែងអត្តិការ យកទ្រូងសាមោតិ អញឃើញផងណា ប្រញាប់ស្រះការ ពុំដឹងយូរលើ ។ ចៅវង្សាប្រស្នាម ក្រោមស្ប៉ូ
វង្ហំ ស្ដាយវង្សលើយ វង្ហាយនោរស្ទៀង ពិតពុំយូរលើ ស្ទើរសើបតិហើយ នាគបំផើរនោរ ។ រីឯបំផើរ ភ្នះឡើងប៉ើងតើរ ឃាងលល្ងាំនោរ ដុំឯតស្ងួរអា ៚

ᬭᬹ

ᬤᬾᬯᬶᬬᬵᬫᬵᬳᬾᬂᬓᬾᬦ᭄ ᬲ᭄ᬯᬵᬭᬵᬢᬾᬤᬾᬲᬾᬧᬸᬦ᭄ ᬓᬸᬭᬄᬲᬂᬳ᭄ᬬᬂ ᭟ ᬤᬾᬯᬶᬢᬾᬳᬸᬓᬸᬪᬬᬓ ᬲᬸᬧᬸᬢᬾᬓᬾᬢᬾᬫᬓ ᬳᬸᬧᬤᬾᬰᬳ᭄ᬬ ᬧᬶᬦᬶᬢᬾᬳᬸᬧᬵᬭ ᬲᬵᬭᬤᬾᬯᬶᬓᬶᬂᬮᬵᬄ ᬓᬶᬂᬓᬸᬭᬄᬲᬂᬳ᭄ᬬᬂ ᬬᬓᬶᬧᬶᬳᬵᬭᬩᬂ ᭟

ᬧᬶᬦᬶᬢᬾᬳᬸᬧᬵᬭ ᬪᬢᬓᬶᬂᬓ᭄ᬭᬵᬤᬸᬢ ᬳᬸᬤᬶᬲᬦ᭄ᬬᬧᬵ ᬂ ᬤᬶᬬᬓᬮᬸᬦᬾᬦ᭄ ᬓ᭄ᬭᬶᬧᬶᬳᬵᬭᬩᬂ ᬓᬸᬭᬄᬤᬶᬦᬂ ᬓ᭄ᬭ ᬓᬵᬭᬢᬸᬓᬸᬢ᭄ᬢᬸᬦ᭄ ᭟ ᬤᬶᬳᬸᬲ᭄ᬢᬸᬭᬤᬶᬢᬶᬭ ᬩᬂᬓᬶᬂ

ᬓᬶᬢᬶᬭ ᬤᬶᬳᬬᬓᬶᬩ ᭞ ᬳᬓᬶᬂᬩᬂᬕᬶᬭ ᬤᬶᬕᬶᬂᬓ ᬲᬓᬶᬩ ᬤᬾᬓ᭄ᬭᬶᬂᬳᬸᬓᬸᬓᬸᬤᬾᬩ ᬫᬓᬾᬤᬾᬤᬓᬸᬦᬤᬶᬭ ᭞ ᭞ ᬧᬶᬯᬭᬩᬶᬢᬶᬭ ᬤᬸᬳᬶᬬᬓ᭄ᬭᬵᬩᬓᬶᬢᬶᬭ ᭞

ᬫᬶᬦᬳᬦᬸᬓᬸᬭᬭ ᬤᬸᬫᬫᬶᬩᬓᬶᬲᬾᬲᬵᬄ ᬤᬾᬲᬵᬄᬤᬾᬲᬓᬤᬾᬭᬭᬸᬳ᭄ᬬ ᬤᬾᬭᬶᬢᬸᬫᬦᬶᬲᬦ ᬤᬸᬫᬫᬶᬦᬓᬸᬓᬶᬩᬓᬭ ᭞ ᬤᬸᬫᬓᬸᬲᬵᬓᬤᬾᬮᬶ ᬫᬶᬦᬓᬶᬩᬲᬵᬄᬤᬾᬮᬶ ᬮᬸᬦᬲᬸᬩᬾᬦᬭᬦᬵᬭ ᭞ ᬦᬶᬩᬓᬸᬫᬓᬤᬾ

ក៏សក៏ះវាន្ទារ លោកក៏ផ្តាំងបកថារ ឱអ្នកក៏លោចឆ្ងាយ ៕ រាជស្ដេចនិការ ល្បើររកព្រាហ្មណ៍ គិតស្បសោសោយ អំម្ចាស់ផ្ទៀងប្រាញ ទោះបញ្ញាក្រោមប្រាប តារខ្លួនឥតឡាយ ត្រូវខេះទរាជាតិប

ប័ ៕ មិនតែរើបញ្ញា៖ សិប់តែរនាញត្បុះ ព្រះអង្គបាតិស្ដេច ហាកនិរាជ អំឡូងលើះវែរប័ សោកព្រះអង្គឯប់ សុំបងាកិអាត្មារ ៕

រាជសោរប្រួតាយ អំម្បូលព្រះប្រាប ស្ដាបភ្នាក់កា ៖ និងយកគោទ្រ អំម្ចាះសិរីសារ គោត្តគូប់ម្លូខ ស្ការ ៖ទេពាក្ដុំបន្ទូលលៀប ៕ មិច្ឆាច្រូអោវ ៕

ក្រួសារពោទ អស្តក្រុងឆ្ងាយ តាកក្រុងវ៉ៃនេះ សិប់តែរពេញភ្នែក ត្រូវខ្ទឹមហ្វាំហ្វាយ ម្សក្បៀបលប់ទោរ ៕ ឯងារនិតារ ប្រាបក្សាញ់អារ យកត្បូងស្បៀងព្រោះ ទទទស់តំបិ ៕

ដើមនាងាបលោន នាំគាតក្សត្រូវ ឆ្នាំផុះរោគរាប ។ បន្ទាយបុរមឿង កុំបោរយុទ្ធល្បើ ទេព្យនោះមហុញ្ញ ធារដីតុំបី ក្សត្រស្រីជើតបាល បិតមារះកាប្ចាក់ល្ពុ ក្បូរក្បារបរពន្ធសារ ។
រៀបរតុតការ៉ឹ ជំនិតស្នេហារ ស្ការជើងនិការ ៦ សិទដីតុំបី ល្អក្ដុះខ្ញុំមលោះណារ រូបនេក្សត្រៀមព្រោរ ៥ ស្ទូរភ្ញូទខ្ញល ។ សាប្បារការពណោះ ខ្ញុំគ្មេទខ្ញុំខាះ
រៀ
១
សិនគេរគ្រើបក្រុល ក្បាគេខាដើរលេះ ជ្រើបណោះ ភ្ញេទខ្ញល អាយសីខ្ញុំតុល បារតរបើទខ្ញុំ ។ ដល ឯាក្រុមទឿជ្រូង គ្រួគ្រួងសំម្រេច រំគិលក្រុំ
តោកត្រូវបុរុទធាស្ទា ទេតន្ទ្រីមលោរណាំ បើយកាយស្បូទ្ធាំ ប្រហុតស្រីប្រែ ។ ជំនិតស្នេហារ ហោទកាបនិតារ ខ្ញុំលតលប្តីផ្ស ក្រាបក្រាបមន្ទ្រម ព្រួញព្រាបតើតសិតាវែ ល្បោះល្អោះ

ហោទៀត ព្រះមហាឥន្ទ្រា ។ ក្រាបទូលរំម្លះ ព្រះពិជនុជនារ តាក់លើរលើវិលារ ព្រះគុជន្ធុជនារពេក រកលោកាស្បូរ្ហារ ក៏ម្រាះក្រឡារ បត្តិពោះមោក៍ ។ សូមបានទូលថ្វា ពោន្ធតន៍ក្រុងឆ្ងាយ
ចេតិយម្ចះផ្ទ រំពឹងក្រែលាំ ទ្វាររណាំពោះមោក៍ ឈ ពួលារពិរដន៍ ទូលថ្វាយរំរុះ ។ ៩ឥន្ទ្រមហាទ៍ឆ្ងាយ នុតសើ យក្សាដារ ពើររុញាអ៍ណារ រញ្ជាដៅរយក ។
ជ៍បតិរវារ អញ្ជ៍នាលន្លារ គឺហៃរារបង៍ផ្ទ ។ ក្រែងបែវមិនដ៍រ ភ្នាក់ក្រុងប៉ា មតិព្យួរបាន្ន ស្រីរកើហារម ក៏ ស្រះដ៏ឈ្យបង្គ៍ អញ្ចាំក្តារស្រាបមោក៍ ក៏ប្រជិត
លើ ។ ដំបិតស្ដេចហារ គឺហារឯង៍ណារ អញ្ជាឡាបដាក់លើ ភ្នាក់ត្រូវនោរទ្ធះ ក៏រងោយូរលើ គឺក្រាបង៍លើ ស្រាពុនដើងលែ ។ ដាច់ផ្ទើនូចិតា សម្បីថ្ងូវជាក់ ត្បូងនិតលង្គួយ គឺស្រាពុសាបិ

អ្នកស្រុកក្រុងផ្សេង ក្នុងសារាម្នាះផ្សេង ដឹងនោះទានផ្ញើត ។ រីឯផ្កាឈើ ព្រមក្លិនសុំស៊ី គឺហ៊ាក្លិត មិនមានឈប់ឈរ ណោះត្រូវដិតនិក ក្នុងចិត្តរើក ទុះនោះទង្វើអ្នក ។ កើតផលតំបិ វេតាលគាកនោះឯង

ដ្ឋ ៨ ទុក្ខក្តីភ្នា ល្មើងជីះបនោះ ព្រមញ៉ំមង្វើអ្នក ម៉ក្រុងទង្ការ តបតោរប់ពោរ ៕ បនកុំតោ៎លដីនានពោរ ហ៊ាវៀវ័ត្យ ពោរ ព្រះប្អូនល្អត្រូវការ ។ បង្ហួលអ្នកាយតោរបក្រា

អក្សរលើក្បូរបទាំ បែរបាទនិតារពោះផង ។ ពោះអា ក្បិតកុំស្លប់ណើ ស្រលោកាណាពើ ចបបាននៅកាប់នឹក បើ ។ លក្ខណ៍ទុំតំណាះផង ស្រិបក្បរបន្ធុចផង

ពោះដិតកុំស្លើយតើណការ ។ លុះក្លាស់ស្បរអង្គរួបរ៉ាំ តួនស្រីបនេទតារ ពោះណាការស្បុតទុះមក ។ ពាប់ពេះវង្សក្លាពេក្តុំមក សំរើកអញ្ចូរ៉ាក ដាក់ផ្សើក្តិបអណាសារ ។ អញ្ញាបារះពាស្ទើរវផង

ទូលពីតាអញទៅ បានទូលបំណាំប្រុងប្រាថ្នា ។ អញ្ចង់ចប់ពេកណាៈណា ញ៉ែងយើកជុំញ៉ា ក្មេងស្នាក្រុងស្ទើមម៉ាត ។ ខ្ញុំ២ពានុកពុំបាន ញ៉ែងនឹងឈើហ៊ាត រំពួលស្បួអង់កាញ៉ា ។ ពិតចបាន

នៃពោធិតារា រំពឹងល្អមការញ៉ាំមកា ។ និងជំនួរប្រុសបាយខ្វាយ យកក ខាងជិងស្ដែរមកា និងយកពុំបានញែងណារា ។ ទៅទប្រាតី តជិងបាយញ៉ា សារសៀវភៅ ញ៉ែងស្រីអាញ់នៅបាយ

៚ យកស្ដើងរាមតាអញប្រាប ជិងខានតលបាយ ប្រុញ៉ើមតល្ង ព្រោះបង់ ។ ទៅទប្រាតុស្ដាយបន្ទូលថ្ងៃ អារំសឹតក្រែង ញ៉ែង តង់បំប្រែរទៅទយកា ។ ស្ដាយស្ដាយជិងបានទូលមក

តាំងពីរតោ ស្មាប់ភារៈពារភ្ញើរញ៉ែ ។ ស្ដែងជិកាតាអ្នកញោងធ់ញ៉ែ ប្រុការៈល្អួងញ៉ើ មិនអាងបន្ទូលប្រាពូជារ ។ បិងជំនិតល្អួរការ ញែងក្រុងតិការ ណោះណាតើង់ពុំញ៉ែ

។ កុំភ្ញាក់ដំរិះឡើងឃ្លោចលើ អារម្មណាកះជើង ក្រើនក្ដួនសាវប៉ង់ល្អចង្ការ ។ ជើងបាល់ប្រញាប់ប្រះការ ទោវបិងអាលោកហ៊ីរ ពោះណាបៀមដាម្ល៉ុម ។ ដល់ទោវទោវប្រឹក្ខនហោភ័ ក្លួនបំមពោង៉ើង
ដង៏ ពោះហោរ៍ទោវទ្រឹងភ្នួនភ្នូម ។ ពេញ្ញើងរិលប្រាប ប្រាប ព្រួសិងប្រញាប់ ទោវដល់កំម្ពុះសិរីសារ ៕ ផើក្លួ នាងខ្លួនក្ស្បារ ដុំនិតស្នេហា ក្រោយក្លក់សាភាញ
ផ្ទ ។ អញ្ជូវដ័ចប់ក្រើបតេរ៉ូវ ប្រិយអញ្ជូហោភ័ ពោះមា ងជំរិះឈឺវះង ។ អញ្ជូវប់ក្រើបណាះពេកិពុម ហោរាវិត្តគុង ជាំនិ៍ៈ ក្រាតក្រុះទាកិច្ចាំង ។ ជាកសាកាក់ក្រូវបកំភ្លាង
ព្រះពុទ្ធម្ភាំង និងកកំបានឈើរណារ ។ ដើរផ្ទះដំនិតស្នេហា ក្រោយកិអាសារ ពោះណាក្ស៊ិ៍ងចក្រក្រើប ។ ដ្បិតកិនិកពោះតំរិះ ក្រពើរដប់ណ ក្នុំក្រុងម៉េញពោរទ្វារ ។ ទាបយកក្នុំឈ្មោះជំន៏

ព្រមក្សុះការ អាងដល់អាត្មាអញ្ចូលវ័យ ។ អាងឃើញបុត្រនិងដួងនាក់ស្នេហ៍ ស្រោះអញ្ចូលវ័យ ទាក់ស្នេហ៍ក៏កំសាន្តសេចក្ដីហើយ ។ សង្គ្រាតតែក្រោធខ្លឹមលាក់ថ្លៃ ហើយស្ដេចពេកក្រៃ អញ្ចុះនោះនៅព្រះភក្ត្រ ។
មិនឃើញសំរេចយកការសារ ឃ្លើងឃ្លុយបុត្រនារី ពារៈណារ៍ អញ្ចុំស្មើស្នើ ។ ដំរិតស្នេហាក្រោធហើយ ទាំងពីកុំ ស្ញើយ ពិតអារម្មណ៍ ។ ពុំមានព្រាក្រាញស្រល
ទិញត្រាំ ភ្លឺបន្ទាត់ ពុំមានបន្ទាល់ហើយ ។ ត្រិះស្ដេចត្រូវព្រះហារ៍ បន្ទាយឡោះនៃ ពុំមានបំភ្លើង សោរស្រូវ ។ ពុំពិតពុំពិត ក្រែងស្នេហ៍ទាល់ឃើញ
ក្រោធស្រូវ ទារាជល់ហើយស្រុក ពុំពោលក្ដីក្រោធព្រៃ ។ ក្រាបលាព្រះញាតិបន្ទាប់ខ្សែ សោរធ្នុំហើយ ពិតព្រៃទាំងក្ដីបុះហ៊ាង ។ ថ្ងៃលាក្រាក្រាបពីរ៉ា ទ្រុងពុំក្រា ៚

ព្រះនាងកែវក្នុងពិតជាអស់អស់ហ្វាៈ ។ ស្តេចក្នុងមានព្រះទ័យ កាលនោះនៅនាៈ ពោះនាងតាំងមុខក្រុមត្រិប ។ ទើបអាចិត្តតោះកាំប៊ី ក្រុងកាវដ៏ជៃ ដិតកាំតោះស៊ម្បូរខោរជ្ញា ។ ទើបតាមទាំងមេរដ្ឋ ទៅរួចក្រោម

ញ្ជី ទុក្ខព្រោះ នោះនាងនឹងគ្រាន់ផុតជើរ ។ ព្រៃយាត់ទាំងនី ពោះ ទើបលោមតិតកាវ គិតបារម្ភពុំផ្ទរ ។ យាត់ចិត្តតាក តានៈបន្តុះល៊ាវ បកក្រាមខ្លួនថា ក៏បារិបរលោត

រំម្ភាៈ ។ ឆាមមៀបទោរក៏វិវុតនោះ ត្រូវព្រះទ័យ រំម្ភា ៈយាត់ទោរឺៈប្ដិ ។ រោគតោះខ្លួនទោរក៏ទើបភិត ភ្ជាបនោរ ៈគុំបិត កុំគិតបើរតិតឡើងនោះ ◎

IEMC 665 4/4

នេះឲ្យត្រារព្រះទោរាជា ស្លឹក ៤ . ខ្ញុំបាទបាន្តី បំពេញអាជ៍
ព្រះសាស្នាកាល ២៤៧០ ឆ្នាំមងមរនឞ្សព្វឹក្សសំ ពិរ្ស

ខ្វ ។ ព្រះនាគសីសែន បិតាឧត្តមវង្ស ការនឹងជិតារ ដៃឋបទឹង ក្រាបបង្គំទូល លើយមារខ្ញុំក្រាប ចំពោះបាទស្នេហ៍ ។ អ្នកកាំ ភាគែ្វឧង្ស ទោះនោះកំនោះ មិនមានកំប្រួ

ក្រែក្តុំព្រះ មិនខ្ញុំអ្នកខៈ ឧបត្ថម្ភ ។ នាគផ្តុំទារ ឱ្យភ្លាមបរិក្ខារ អ្នកចាំបក៏ខ្ញុំ រួចនោះ កំហ៊ុះ អំពីក្រួចក្អួច អ្នកបាច់លាហ្ន តំរិតនៀ

ងារនៃ ។ នុះតំណស័ម្ពុប ៗ ពោះបំរែងទិញ្ញុង ការយកកុត្រួង ក្សត្រនាសេកលោក ភារម្ចាស់ ៤ តិបក្រមើរ ។ ផើបសំណប់ក្តួ

សប់ស្រែក្រ្តរួប ពោះតោបតើមលើ ការប្រើមនុស្សជាតិ កាត់ក្រាកកុំលើ សហស្សប្រមិនសើ ចំប្រួនលើបណារ ។ ក្រុកតុំ៥ ឧទ្ធរាកកាបគ្ន មនុស្សប្រើស្រៀបស្រា

ព្រាតប្រាសពោធិបុត្រ សីកិងាកាតុដ្ឋហារ ធ្ងន់ស្លាបដជ័យណារ ភ្ញាក់ក្រៀបពោះណារាជ័យ ។ ទាស់លើនេះនាគបុត្រ ផ្គ្រាបនាគកុមារ ប្រយ៉ាតទាឬជ័ ដ្ឋាំគ្នាតំបិ រោះពោះជ័យ កូនាញាស្មោះអាជ័

ជ្ជា ឃ ប្រយាតត្វទត្វរ ។ ខ្លាះពោធត្វាហ៊ូព្រៀង យក្សទ្វាងសើ ឃង្សៀង ក្រោធស្ទាបមុះម្ដូរ កុំប្បីទាព្រួជ ជាងខ្ចួនសព្វា ៖ ក្រពើរប៉ិរឡូខ្វារ ទាមមុះសារភ្ញាំបាញ ៕

ពាជញ្ញិប្រយ៉ាត មិនឧតត្សាត្រ ក្រោធទាងាកភ្ជា ឃ មក្សទាលទើបណារ ស្រលបាំងអណ្ដូរ ដើរលោភ្ជា លទ្ធាតខ្ញុំ ងាយយក្សក្រោធងារ ។ ពាជញ្ញិប្រូតាល

តំបជ័កាណ្ឌាប ក្រកូមមុះមើញ៉ូង ឝនុជ័នាញកូតិតសោរ ម្ជប់មនាការក្ដូក្ស្រូវ នាមយក្សមតាបាំ ត្កបក្រុះតំម្រោះ ។ ស្សូបមុះដ៏ាំហ៊ុំប ដើរតក្នាតខ្ញុំ ដាំក្រោធញុំញ

[illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible]

᭞ [illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible]

᭞ [illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible]

ហើយតែងនឹកគោះ ពុតផ្សាម្ចាស់ហោង គះបង់ចាំហោង ប្រយ៉ាតការបត្តូរ ។ ដំរិតស្នេហ៍ម្ចាស់ គើហោងម្ចិម្ចាស់ សើចសើរគំម្ជាក់ ក្រាបជិនអង្គរ ទូលព្រះរាជបាល អំម្ចះសើរបារ ។ ខ្ញុំព្រះរាជ្ញ៉ា
ទាបបាន់បញ្ចៀលសារ កុំបីម្ចាស់ខ្លួន ទូទន្ទុកក្រោរ ខ្ញុំ ឡំមដុះវាក្សារ ក្រពែរជ័យនារ ក្រាបផ្សារអំម្ចះ ។ ការស្លោះព្រះអង្គ នង្សស្រតីនពន្ធ មាសព្រះកំ
ទ្រុះ ររក្សារៀបចំ នាយនាងរម្យ នាងមឿ ញូចាកស្បារ តីប្រែងមោះខ្វាម ។ រឹកម្ចាស់ព្រះខ្សៀ ចតុរ៍ គិតរៀប២ ៖ ឥឡូវចាប់ជីតារ ព្រួសព្រះយារលៃ ៗ
ស្មិនរកឃើញការ នាំងាងនរកនការ ចាំការកើតក្បៀ ។ តស៊ូវិរពាង រូបរសាពីភ្ជាន់ តុំខ្សោយបងវិត មាតតែរបិតត គំនិតចៀតលៃ ដើម្បីស្ទិតរិត ឳវិតតោងនាង ។ កុំព្រួយព្រះ

ទៀ គិតសោកឡើងរៀង បន្ទូលនោះទ្រង់ស្តាប់ ឥឡូវទ្រង់សោការ ឆ្លើយទាយបមកនាង យក៏ដើមដឹងនាង ពួកមតិឃ្យិរាល់ ។ ឃ្យិគេស្នំបន្ទំ អន្លូវគេអង្គ នេះឈប់អាក្រោះ ហោងទ្រង់ទៀប

អោតរទ័ត្រោតញ្ញាក មតិទ្រង់ត្រូវរាល់ សំបូកកិមុបិ នារ ។ ទុំទឹកស្នេហ៍សោការ ស្តាបបន្ទូលមារ (បុណ្យបុត សារ យក៏ដើមដឹងនាង ទុះនោះទ្រង់ខ្លួន ពួតដឹក

តោះរាវ គំប៉ិអញ្ជូរ ។ ពួកយកនាងស្រែង ពោល ដើរកើរៈទេ នាងពោះមើលយសា មតិទិញពាយក្រោយ ទិងកាយសើរិតេរ សើតាក្រុងខ្ញុំក្រោ រឹមអ្នះយតិយោវ

។ រឹងរកការទុក្ខទ្រ នារទុតិកុំប្នា ទៀវទារម្លូវ ដិរយតិនោះខុះ កុំស្មានសើបរោវ ឃ្លារឃ្លូតបំបូ យតិកុំប្នាន ។ គំរីក្រូពេរ គិតបតិរសើរ សែរៈដែរប្លារ នារនាងក្បូវ

ទីក្ដុងជើងអារ យក៏ឆ្ងាយត្រូវណារ ពិតពុំឈានជើង ។ មាត់ក្ដីនិះពិត ត្បិតស្បថពុំពិត យោធរបស់ខៀវមើល ឆ្លៀនោះស្ដុកខ្មោច អាណោះឥតគិត ស្ទើរទៅនោះជើង ស្ទួរគ្រះបិតារ ។ តែលបង្ហើយ

ស្ត្រៈដុះ ការស្រាក់ញៀរអង យូរឆ្នាំមើលណារ ៚ មាខជុំការគោរព ឥតមាងនុក៏ឆ្នារ ជើញយក៏ឡូរ អា ត្បាំរង់ស្ទាង ។ យក៏តាវនិតារ បុត្រៀវសន្សារ

ជើងត្រជីពិតញ៉ូវាង ត្រូវឌិតប្រថ្នារ ស្រួលស្រួជិតវ៉ាង ៚ យក៏ពាត់នោះបាន ពុំបានជើងណារ ។ បងបរទោសគាត់ ជិតស្ទូរកាក៏ទៀតថ្ងៃ ជុំជិតស្នេហារ អា

ស្ទួរកៀរណារសត្វបោរជ័ ។ អាណឺតស្ទុំបិ រៀប្បនោះឲ្យខ្លាដ័ ត្រិតត្រិរនោះស្នេបោរជ័ អានិស្សាសរំអ្នំស្ទោរ ។ ពិតត្រូវស្រះជើង ពិតពុំយូរស្នើមិនទោរ ត្រូកក៏ដើររទេញទោ

អ៊ីញៀរបំពោរតែរាគា ។ តើពោរដាងតល ពេជ្រពេរមុខ្លួនតំឡើត ទិងសើរីតាររាគា បង្គំប្រណំបន្ទូលដារ ។ ឃ្លាបន្ទូលអំឡុះ ព្រះគុណស្នងសាក្យស្នេហ៍ស្នារ កុំកាក្រឡាប់ ពោរឡើងក្លៀវពោះ

ហោច ។ ស្ងួនលេខដំបីប វង្សក្រោះណែត្រិពេរដដ ពោរព្រេងហោច គិរនាគីដ៏ដ៏រាក្សា ។ នាង យ៉តាវិត្តីពោះ មិនមានទនោះត្រូវសារ កុំប៉ិរមោះ

ខ្លារ ពោះសារកន្សែងក្អេះរួចហើយ ។ ដើរក្ដៅក្រៃកម្ម សំ ស្តេចទ័ពពោរក្រោងហើយ អញមិនឃាតហើយ រកហើយលេខ វាពោរទុះ ។ កុំនុំតែវាហើយ នឹកដោះដាងហើយ

មុខ្លេះ ទើបប្រាប់ខុះ ទ្រូមពោះគិតកុំក្លួងហើយ ។ ដុំរំនឹងល្បែងមារ ស្តាប់បន្ទូលទាំងឡាយហើយ ស្តេចកុំឃាតហើយ ឯងយើងពុះពោរស្រាប់លេខ | ខ្លួនដើរតាំប នោះពោះឲ្យឆ្ពោះដង់ ពោលពៅវាកស្តេច

ព្រះស្រង់ទោសកត់តាំងនារ ។ ដោយស្ញើងចេញ តាន់ស្ទួរពោះមិញកាងការ ស្រីឯនាយខ្ញុំ ឈាំសិលពោះឃើញចាក់ ។ ភិតភ័យខ្លួនឆនាះ រតាំរបោះតិកតាក់ បកក្លៀវប្រាក់ ៚
សុកតាក់រំរែកមាតឿង ។ ស្រែកស្រាយនោរតេ ឯរ តិចទ្រះទ្រទ្រះឆេមិញ ខ្លះដោយចេញ ពោះមិញក្រែងខ្ញុំ តិចចោរ ។ រឺយើងក្រិតោរ ទាំងញ្ញូសៀរសំក្ដោរ ៚
ឋេកាទ្ធាលតំក្ដោរ មុតិទ្ធោរចខ្ញុំមល់ព្រាត ។ លេខ៦ ឈរស្មៀរឆៅរងួឃ្លាត ស្រែកហោរនោរញ្ញាត ព្រះពុងថ្នូរ ស្មូតិចចោរ ។ រ៍អោះតិបំ ចោលនោរចាយឡឿលម្ដោរ
តំពុងឯស្រូក្ដោរ សំណ្ដោរកាបម៉េតំសំណ្ដោរ ។ ជិវក្ខតមើលនារ រលំអត្រៀវត្រារចោលនោរ ក្ដះក្រែងលំនោរ តិចខ្លូងត្រីទ្រើះនារ ។ រតិក្លូវមិញមើល មិនចោះស្ញៀវមើលបង៉ារ ឱស្ងួកខ

ស្ការ បណ្ដោះអស់វល្លក្នុងក្រោង ។ ត្រកាលសត្វសេក ចាប់យោលត្រូវកតសព្វក្នុង មើលក្ដីប៉ុក្ក្រោង នោះដល់ដូវត្សរាសតា្វ ៚ បងពុំធ្លៀលចិត្តនានាអោយ ស្ការហ៊ើយតាមអោយ ព្រះបាទសូរតិរាជ្ញា ។

៥ សេចក្ដីស្រ័ព្រះនៃស្ការ យូរយូរឃាតឃ្លារ ពុំបាននៃ កាប់និតារ ។ ស្រលើកព្រុក្រពេតណាះណារ ស្មើរបែកខ្ទិការ មៀរ២ពុំប្ដូរលើញណារ ។ អពាក់ប៉ែបន្ទាបចោទ្ធារ

ចិត្តរីស្នេហារ ជ្រៃយាត់និស័យទៀតអាន ។ យក់នោះ ឡើងខ្សែយនាំប្ដូន ដូនិតហ៊ុនយ៉ាន ចំប៉ុនស៍លទ្ទេះណារ ។ ដៃពួអាចបបណព្រាះហ៊ា ដ៏និតស្នេហា ដល់យក់

កាត់ការរវាងដង ។ នោះដល់ស្រុកអោទនោះហ៉ាន់ កាសើនក្បួនដង នោះព្រោងនិងប្រិញបាន ។ កក្រុំរីបុត្តោះ ដល់យុក៍មកបាន ពុំតោរបោករានលើញណារ ។ ក្រៅពោះតុំពុំមហាៈខ្ញារ ក្នុងព្រៃត្រោង នោះណាង

ថ៌ាបមកាងាន ។ តាំងរអញប្រើរនោះទាន ដក់ខ្សែមខ្សាន ព្រះទេវិតាខ្លួនអញ ។ សាក្សីរសើបព្រះអំណួតណាញ ទេវតាផ្ញើបក្សញ ដុំថ្មីកៀងអញនូនណាះ ។ ឯវ៌នោះទើបតាបមោះ ព្រាក្ខួយ
រំម្នាះ អន្ធព្រះការសេងខាងៗ ។ យោបឈ្នារ៉ឹកក៉ាឯវ៌ា ដឹ ណោះបេត្រាចព្រៃ ឯណាបមកាធ្វើរបុប៉ង ។ ឯណា ឧសន្ធ្យាឡើកត្រោង ដុំត្បើកក្សត្រាន ឯណានស្ងៀម
ជាំងាបមោរ៌ ។ អញថបពុងពេតតាំងនី ដឹងប្រិរម នុដឹ ណោះសោរពុំងាងតេទឯវ៌ ។ ទេះតឹតតាំងគាតាកាំ តង់ ត្រូវទិតអញឯវ៌ តាំត្រែរឋ្លងអ្នកណាលើ
។ សប៉ុតគោរបេរត្រេសើប ពុំតិតបមកាតៀ ណោះទោររអញយកទោះខុះ ។ តិលបកាសិក្សាក៉ាញ្ញុះ រូងណាះកុំអាះ ទិងមានខុះធ្ធន់លើងណារ ។ វៃយរដ៏ណិតស្រៀបមារ ស្ពាបព្រះទិព្វរ

ទ្រង់ព្រះអង្គនោះហោង ។ ពុំហានក្រាបទូលទ័ស្ងួន ភ្លុះភ្ញើសហាលទ័ នោះហោងពិរ៉ុមហារឡូត្រាវ ។ អាំងក្រែងព្រៃយក្សា យក្សាគាបជីតារ នោះនាគនាងធ្លាក់ជើក្បាល ។ ឃើញហេតុសំ
ឡុយជីវិត ដិតស្ដេចជិះជិ ពរក្ខ៏ណលច់ញើបនារ ។ មិនត្រូវចិត្តបន្តាបទាំង ដូចយក្សាទ្រោរ នោរល្បើសតាវេ សង្ស័យ ។ ជំរឿនជ័យលោរសព្វង្សែ អាតុក៏ដោះ
យ អាល់ញ៉ូមើលនោរកុំងារ ។ នោះស្ដេចអំពីអម្ពរ ◆ កើតទុក្ខក្តួសជ្រាវ ពុំតើលជីវនានមិនដោរ ។ ដូច ◆ តាឡូជ៉ានរបាំងារ បង្ហុះឡូយនោរ មិនត្រូវវិ
ន័ឡាយបន្តាន ។ គិតមើលគន្លុកញញ្ជ្រៀមព្រាន ភ្លូចមហាររាក់ឡូន ពុំហានតំណើររលោរយូរ ។ ក្រោនស្ដេចភ្ញាក់ស៊ើរក្រៅ រាងវ៉ែសយិនយូរ ពុំណោតពុំក្រែបព្រះជៃ ។ ព្រាយហាម

ពាំងទិលរោ សង្ឃិកសង្ស្យ ឈាះឈាក្រែបខ្សោយជីវ៉ា ។ អកត្រាំបីណាអាហារ ពុំបានបរាភ្ញារ គិតតែអាត្មាក្រែបខ្សោយ ។ ទោយបាបនិការធ្វើមធ្វើ មិនគេទាអាល័យ សព្វព្រៃកំសត់

តិកាភះឈារ ។ បងតាក្តិតែប ជិនាបព្វាវព្រៃ ធ បងជិពជិតារ ពលស្ត្រាឈើយព្វៀម គិតពុំទាំងរារ ពាប់កព្តីប់នារ ស្រុកក្បៀបរតាតស៊ី ។ ម្នាក់ឯងសព្រៃយ៉ាំ ម្នាក់មិនភៀ

តិរារ ស្បៀមមិនប្រសិ ម្ន១ព្រះន្ត្រ ប់ពាប់ឫតិ បន្ទាបតាមឿ បរាណេមរម្នាក់ដៀត ។ ពាប់ព្ទារម្នូន តាំ ម្រេតិពេន តិប់បើប់នង្បៀត ល្បើម្នាក់នោវណា

រតៀសិទិញដៀត ឋបឈាះបង្ហៀត គិតពុំប្រសិ ។ ម្នាក់ៀពាប់ព្ទារ ពិមុនណេះឈារ ន្ទុនតិប់លេបក្តិ ភ្នាណាទៅនោះ ត្រាពេវតាំបិ ស្រុបអាក្រក់ពិ រូបស្រែបបៀបោរ ។ តាងក្តីបើប់ណា

អ្នកពិងទាន ក្រាបផ្ទួនគិត រាជភ្នួរដប្តើរ កុំម្បាក្តូតយោគ ម្នាះប្រិរអ្នកបោត ឬទោមពាន ។ បិងស្មារអ៊ី ស្តាយពោលប៉ុត្តិ អីបារត្រូវថារ ពាត់ឡើងហោតថង ពុងពោ
ត្បូងអារះណារ អំម្បាះសេរីសារ ស្មេចប្រិរបន់ទោវ ។ ស្រូវព្រះបិតារ មារណារតោះណារ ឃិតិថ័រំពោវ អំម្នាះប្រិរ បង ឃិទ្ធះប្រែក្រារតារ រោមរាងបំពោរ ព្រះបិតា ៕
កាឡិតោវថារ ម្នាះប្រិរសំម្លាប់ ខ្ញុំងហោរទាំណា ។ ឋិតំយក័ន្ទុលស្រឹង ឱមនួនលប់ស្តុរ ជាកាស់ពុទ្ធិតារ ឈារសេង មមៀប ។ ពាត់ឥទ្ធិតារ ស្មារឡើងក្រាបថារ ពាត់
កុំបយឿង ឡើងម្នាះអ្នកអា ជាតិតូចោះឡើង អ្នកប្រែស្តុងនៀង អ្នកកុំព្យួបិត ។ ងឹមផ្ទុងរិះគិត យោយបលត់និក ឡើងលប់បុកវិត ជាព្រះមង្គល បិតាប្រកាត្ត ជូរទ្ធះស៊េប៉ីក អ្នកឆ្នាំពោរថ្ស ៕

ផ្ទុះកំរើកក្រុងពេជ្រ ឆ្លុះលើញាណកៅស្ដេច ក្រោធខ័ងនាំហក្ស ពុកកាលនេះខ្មាំង តាំងស្រុះប្រុះស្រាប បិតអង្គរបស្ដាំ រេហ៍ព្រាយព្រោស ។ ឯវិរុឡ្ហក៏យក្ស នាំពេកចំបើក បណស្ដីក្រោធ អាងខ្ញុំ
ឋិតឋានក ឋិតកំប៉ូរផ្ទៅ ទីកំពង់ស្រាវ ហាវមាស ទុំលើង ។ ទំនប់ក្រពុម្ភ ទាំងទេកាំប្រុត តាំងឃ្លាំបស្ទះព្យួង តាំងឡើងស្រូវបាន តាំងក្រោយកាមទៀត សំពៅព្រួញរង្វង់
ល្បាស់ល្ហងចំនាំ / ឃុំកិមបុណ្ណតា ស្អាទៀបឋាប់ឋត ព្រះស្រួមទឹកឆ្នាំ ឆាប់យកទ្រសោះ សំពៅអក្ការ បក្សិ កំពង់ស្រា រះទោះអាកាសបោរ ។ សំបុកសិទ្ធិក្សេរ
ថ្នាក់ស្រុកស្រះ ស្បៃក្រឡាកញ្ចប់ គាំនាំជិត១០០ ពេញពិបជាស្ដេច មាត់ព្រះពាក្យ ម្ចាស់ព្រហ្មទេវ ឲ្យប្រដិបត្តិ ។ ព្រះពុទ្ធោះធារ ស្រវៀវវាផ្ទាំ ថែបងាបតាំបៀវ ឈើកន្ទាក់ប្រាប់ស្សារ

វិប្រតិកសើប ត្រិកត្រុកត្រូវត្រៀ រូបរាងកញ្ញា ។ ចាប់ប្រឹងទ្រទ្រង់ ជិះដំរីចាប់យោធា លោកម្ចាស់ស្ដេចព្រះ ក្នុងព្រះបន្ទូល ព្រះបិតារ ត្រឹកឡាចរង់ពោល ដិបពាល់ព្រួចពៅ ។ ទៀតបាប់ត្រស៊ី

ថ្ងៃ ទៀវនោះបណ្ឌាជើង អ្នកតើឯងយូរតើង ល្អបដិមទេវទៅ ៖ ទាំងនេះបាប់បើង គំរប់ខ្ពស់ជើង ដាក់ក្រុងព្រះវាំង ៕ ដំបិតស្នេហា ក្រុងប្រាង្គា ស្រះក្រោមភ្នំសៀម

៖ យោរស្ទើរស្នេហ៍កញ្ញា ដំនរពណ៌រាជតាម តែងគិតបង ទុំបដិបំបើងនារី ។ ត្បិតកំពុងតោង តែងតែកន្សែងកញ្ញាតែ ។ ឡើ សម្បត្តិប្រពន្ធ ៣ ៖ ព្រោះប្រាថ្នា ទៅប៉ុនប្រាជ្ញ ៗ

លើតែនាគា រាំស្បែងនោះបោរ ។ ឯតេតបប្រោ ខ្សាលដេកត្ដាប់ នេះនាគិពិតធ់ តែងប្រឹងប្រម៉ូន ក្លាប្ចុះនោះបោរ ប្រាស្រៀនខេង ពីការពាយនាត្ស៊ី ពី បង្ហាញការ

រីឯយស់ព្រៃកាកាសៀតចាំ ជុំជិតស្នេហា ឡើងពាក់និការពោះមោហ៍ ។ ទេវតាលុំពារ ជីះតាំបីពោរព្រួយ មុះតើរមុកមោហ៍ នុំ្ដមនុន្ទអាឡូអាឡូយ ។ កាកាសុំតែ តាំងភ្លើងតោរទែទំ
ហ្វូង តែងតាំងព្រាយ ប្រញាប់យកឈ្លងសិរ្សើ ។ ៥ មនុះសជ្ជាំងហាំង ផ្ទឹមតៀបញាំរូកិតហើ ទៅព្រឹកទ្រួលញ ពោះបែរមើលញ៉ែលមើលទាត់ ។ ស្លាបដៅឆ្ពុក
ពារ ជុំជិតស្នេហ៍អោរទៅសាក ស្លាបជុំទ្រងពាក់ តាំបី ពោះបង្ក់ផ្ចិតណារ ។ មនុះតើរពុរទួល នុំ្ដនុន្ទរត្រៀបត្រារ ចាំមានការ្គារ ពោះណាក់ណាស់ដៅទួលម្នាះ ៕
តាមព្រះហើយតិច ស្ដាបខ្លាំងខ្លះចាក់ក្បាះ អាយព្រះតាំម្រះ ត្រាទ្រងបត្ដូលពោរចាំ ។ ខ្សឹបសៀងហោរ ស្រួលកំលុំពោរបិតា រតែមើលញមើលណារ រិលរាយមកទួលម្នះទីញ ។ រីឯនុកពារ

ចរត្តស្នេហ៍ប្រាណនោះវិញ ទៅដល់តាមពិតពេញ ទៅបត់ព្រះវរនេត្រនោះណា ។ អោយមនុះមកទូល ហៅព្រះបន្ទូលបិតារ ទៅក្រុងក្សត្រា អំម្ចាះសិរីសាលានោះហោង ។ ឡើងសេវិកាំភ្លាត់ ទៅបរមបិតា

ករការគស់ ម្ចាះព្រានពិតពិតវិតាំ ទោះហោរុំផ្ទេចនឿបណារ ។ ក្រាបទូលបង្គំ បទសៀវអ្នកនាំបន្ទូលការ អាះព្រាតំជោះណារ ព្រះបិតាទ្រង់ម្ចាះ ។ ស្តេចគុចចឹង ទ្រង់វីមមរនុំណោះ

ក្សត្រីបក្រុងក្រោះ ទោរពួយចំស័ផងស្ទេង ។ ទុំព្រះក្លិន ណារ ទួលសព្ទព្រាណសេចក្តី ទ្រង់គ្រាំព្រះបេរិបបៀ ក្រោះ ទ្រង់បន្ទូលផ្តាំមហារ ។ ឲ្យម្ចាះយាងទៅ ដល់នូវ

បិតារ គួរមាននាំវា ព្រួនព្រះបន្ទូល~~[illegible]~~ម្ចាះលោប ៕ បន្ទាប់នោះលំដាប់ ផ្លាវថ្ងៃបៀបរាប ព្រះស្នានាះសារតកប្បា ។ ទ្រង់បាបព្រួនព្រះនេត្រ ប្រកាប់បរិវារ សោយយកយោគ នូវព្រះបន្ទូល ។ ទ្រង់ឲ្យតព្រួន

ព្រះអង្គស្រួល សើចសើចនឹកខ្លួន រំពឹងព្រះគុណបិតា ។ ខ្ញុំបាទក្រាបព្រួចព្រមបារ មាតាបុត្រា គួរពាក់អាក្រក់ជាមួយនាង ។ អញប្រាថ្នាចង់ទៅឲ្យឃើញ យកចិត្តទៅនាងទេ ផ្ញើស្លាបនគបិតា

។ នឹងជំនិតស្នេហា ប្រណំបន្ទូលថា អម្ចាស់ព្រះ ឯ ។ ព្រះបន្ទូលបត្រចង្អុលផ្ញើ ទុំទៀតសោះឡើយ មាតា ទ្រង់ព្រះកាលរោង ។ បំភ្លេចចិត្តខ្លួនប្រមូល ។

និព្វានបរលោក ដ៏កំលោះបិតា ។ ពេលព្រះឆ្នាំស្រា ។ ព្រាហ្មណ៍ព្រះនាម ព្រះអង្គសម្បូរណ៍ ។ មិនតិចថា ខ្លួននឹងស្នេហ៍ ពៀរកើតបរិច្ឆេទ ។

បង្ហាញអំណរ ៕ ព្រះតេជប្រមាណសូត្រថា ជាបន្ទូលនោះនោះ ទេវតាជិតខាងតក្ខណ ។ ទីការពារចិត្តព្រាហ្មណ៍ ជិតសាលាកថា កំសត់ឃើញកាលស្នេហា ។ ទើបឃើញនឹកស្នេហា

ព្រាកូនបរិច្ចាគ រំដោះយាត្រាអន្តរាយ ។ យូរពេកព្រះបិតាទ្រាស ប្រញាប់ប្រញាល់ បិតាពុំវៀលសោយណាស់ ។ នឹកស្ដាយបុត្រទាំង ជំងឺតស្ដាយណាស់ អញពោលនៅពេលថ្ងៃកើត ។ បុត្រាពេលនោ
ស្លុតជិត ទំរាំងកើត អាត្មារុះរោះភ្លឹម ។ អាត្មា ជាតិអាការតិស្សំ ខ្ញុំវេទ្ធស្លាប់ ទុំតិតបុត្រស្រីណាស់ ៕ ពោះស្ដិតជិតស្លូតរហារ ប្រណាំប្រញាប់ស្ទាវ ស៊ិតហើយ
ល្រៀវស្លាណាស់ ។ ខ្លួនត្រូវសំរៀងរំងោះ គ្រូវពិតជាតិហ្លាះ រំងោះយាត្រាកើតវាង ។ បិតាពោះណាស់ការបរអាង ប្រសើ ស្ទើរចិត្ត ចេះចានពិលាភ្លៀងហ្វះ ។ រំង្វះ
យាវនោរទិនខុះ ធ្មើរភ្ញាស្លើរប៉ុះ ចេះចានភ្ញៀងយោវទាំង ។ ជុំជិតស្ដាយណាស់ ទួលណាព្រះស្នាក់ប៉ាង ធ្វើម្ទួនទោទស្ទះអាត្មាំង ។ គេលនោកុំឃុំទសោយណាស់ ទ្រាយបាន់ដិតារ ភិហារអាត្មាំង

ᬦᬵᬄᬳᬦᬦ᭄᭞ ᬮᬗ᭄ᬓᬸᬧ᭄ᬲ᭄ᬬᬓᬵᬓᬶᬢᬾᬓᬤ᭄ᬤᬤ᭄ ᬫ᭄ᬮᬸᬄᬲᬸᬭᬤ᭄ᬩ᭄ᬭᬵᬕᬾᬳᬵᬦ᭄ ᬦᬵᬄᬬᬤ᭄ᬲᬸᬮᬾᬲ᭄ᬯᬃᬭᬾᬜᬵ᭞ ᬳᬶᬫ᭄ᬮᬸᬄᬓ᭄ᬭᬵᬬᬫᬓᬶᬤᬶᬓ᭄ᬳᬵ ᬫ᭄ᬮᬸᬭᬤᬶᬤ᭄ᬬᬓ᭄ᬭᬵ ᬦᬵᬭᬲ᭄ᬬᬸᬬᬶᬓᬵᬫ᭄ᬮᬸᬄᬳᬵᬦ᭄᭞ ᬦᬵᬯᬶᬭ᭄ᬲᬸᬬᬾᬓᬶᬢᬤᬵᬫᬸᬤ᭄
ᬲ᭄ᬭᬸᬭᬯᬾᬓᬶᬲᬸᬩᬦ᭄ ᬦᬵᬄᬦᬵᬳᬦ᭄ᬭᬶᬤᬾᬫ᭄ᬮᬸᬄᬦᬵᬭ᭞ ᬓᬸᬤᬸᬄ ᬓᬸᬢᬵᬦᬲᬸᬦᬵᬭ ᬢᬾᬤᬤᬶᬲᬸᬭᬦᬵᬭ ᬤᬤ᭄ᬲᬸᬤ᭄ᬤᬶᬤ᭄ᬭᬵᬭᬤᬤ᭄ᬜᬵ᭞ ᬓ᭄ᬢᬸᬕᬯᬤ᭄ᬦᬵᬦ᭄ᬲᬸᬮᬯ᭄ᬓ᭄ᬭᬵ ᬲᬤ᭄ᬩ᭄ᬭᬵᬕᬾᬮᬶᬩᬜᬵ
ᬲᬾᬲᬤᬶᬤ᭄ᬬᬵᬓᬶᬫᬦ᭄᭞ ᬳᬶᬦᬓᬶᬦᬵᬬᬓᬶᬢᬸᬫᬦ᭄ ᬤᬶᬢᬶᬯᬾᬭᬩᬦ᭄ ᬦᬓᬶᬭᬸᬦᬵᬭᬩᬶᬓᬵ᭞ ᬤᬾᬕᬸᬩᬤ᭄ᬭᬸᬤᬦᬵᬄ ᬳᬵᬓᬵ ᬓᬶᬩᬩᬵᬲ᭄ᬓᬵ ᬓᬸᬬᬓᬶᬢ᭄ᬭᬸᬳᬩᬤ᭄ᬮᬶᬩ᭄᭞
ᬤᬸᬭᬶᬬᬶᬩᬯᬾᬓᬵᬢᬶᬩᬤ᭄ᬤᬩᬜᬸᬮᬶᬩ᭄ ᬦᬵᬤᬶᬩᬶᬤᬩᬳᬵᬦ᭄ᬓᬵᬭ᭞ ᬤᬸᬦᬦᬵᬤ᭄ᬓᬓᬸᬢᬵᬦᬾᬳᬵᬦ᭄ ᬳᬵᬫᬬᬜᬸᬜᬵ ᬤᬶᬤᬶᬳᬲ᭄ᬬᬸᬩᬵᬦᬩᬾᬤᬶ᭞ ᬤᬾᬕᬸᬦᬦᬤ᭄ᬤᬶᬓᬵᬩᬸᬄᬤᬾ ᬓ᭄ᬭᬵᬬᬤᬶᬤᬶᬮᬶᬩ᭄

អ្នកកើតមកក្រុងរដ្ឋនេះ ។ អ្នកគឺនាងជ័យសុរិយាបតី តបក្នុងព្រួយ ឲ្យកើតកំពង់ព្រួយ ។ ដាវយកព្រួយសារសំបួរ ណាត់ចូលព្រួយ បើកព្រះអង្គបានឥឡូវ ។ អស់ទាំងមាសប្រាក់ស្បោង

៤ឬ កើតកៅគោរ ទទួលកិច្ចការក្រោមបញ្ញាការ ។ តបពៅ ក្នុងក្រុងមើលណាការ ព្រាបស្ដាប់ការ អ្នកក្រោយមិនសុភក្ដិ បាទាយ ។ កូនៈកាលនាគតស័ក្ដិ សូមកំប្រមែ

ឥតដូចក្រឧត្តមស្មីណាការ ។ សងសំនើទ្រព្យរូបការ ជ័ណៈមើលការណា ដ៏យកការយកក្រោមទីសមិញ ។ ណា ចិត្តគួរលោះជិញ យកបំណុងដេញ អំពី

ក្រោមមិននាការ ។ ដើរលើមិតឲ្យសន្ទាន អ្នកនៅការ ពោលយកស្មានជ័យដោយ ។ ព្រោះដៅកើតស្ដួចពាល់ ក្នុងស័យប់កំប្រែ ណាះលោកយុំសប្បុរស ៕

ដូចគា ស្រៀវជ្រាបទ្រាវ ប្រមែរបរទុំពាវ បំព្រាវបី ។ ដើរតាត ។ មាតុរបរយកិរសារប្រភូត សូមតោរគ័ល្បត់ ខណ្ឌះពោះបរិការនាវ ។ កាបទីរបនាវចាំបង្គំពាវ ស្រាយខ្ញុំដូចនោះ ទន្ទាំង

ស្ការម្ងារ ។ ដូរស្រាប អ្នកចាររតិប់ស្រះ អ្នកព្រាំស្ទះ ខី គាប់ពីពារណាគ្រឿង ។ ញ្ញុងិតពុំមូចស្បៀ តើងទៀតយោងទើង ចានតាបព្រះកូរទ្រឹក ។ ឯងយកស័បះគំបិ ទខ

ក្រៀបថ្ងៃ២ ខាំប្រគល់ស្ប៉ោះនាវ ។ ពូកពួបតាខ ក្បៀតទ្រាវ យបប់ចាកទាវ ត្រៀបពារនាវបុកក្រះ ខាខ ។ ឯងពួកពួបខាខាបារ ចៀវវាក់តាកាខ

ស្រាបក័ប្តិ៍ស្រៀចពុំ ។ ប្រៀបនាវយោលដូចនេះរិប ខិទ្ធិបីខិ ខិទិតខិបរាន្សូយខ្លួនមាន ប្រើ ។ បនចបស្រុកព្រៃបចប់ចាំ ក្រាបទូលតាមារ ទោបទរយោបក្ដិ ។ ខិបបែប់សំរឹទ្ធិបីស្តី ៤

ព្រះនាថក្រិប នល្បុងគាប់ ៕ ស្ដេចសេនាបរញាបរស មិនបានដែរការ អែបជាក់ស្រឡាញ ៕ ថ្លើមតាមតាមដួងតង្វាល់ ក្រុងបព្ពតរាជ សែនអាសាអាឃាត ៕ ឱ្យតែងនរកោះតោយប្រៀត ៚
២៤ ក្រុងត្រិងតាត យកដាំត្រីរងារ ៕ ឧបិទតាំងកាវ្ពោះខ្ចិ ការ ដុំកាតាំបងារ បក្រាយអេញោះយោគ ៕ ឧមិនបុកាបត្រី យកដ ដុំរុំយរហារទស្សន៍ ក្បួនខ្ញុំដោះខ្មាំង ៕ ឯង
យកអស់ហ្នឹងនាង ត្រឹងអញគាបចង ស្រាប់អតាប ដិ ៕ ញ៉ូសញ្ញាតាគកេតញ្ញុំគិ ស្រុកឯងនេះដិ តាម ដិបរលិនការ ៕ ព្រះបាទនាថខ្ញុំក្រា បន្ទាយ
ងារ ភ្ញានោះរួចវិញ ៕ តិតពុំបង់អស់យូវលិ ខ្ញុំកិតិងិ យកស់ណាញ់ងារយោគ ៕ ឧមិនខ្ញុំក្បាលស់ ចិងាបុកក្រាយយោគ ព្រឹមក្រោមស្រឿងការ ៕ ផ្ទៃកំរិតសួរការ ៚

ណាំស្នងឲ្យស្រា ឱះលេះបេកហាង ។ ក្លិនភាគិច្ចស្នេហ៍សោរ៍ណារ៍ ទ្រមើលមើលគប់ ប្រេវផ្កាមនវ៍ណារ ។ ចង្វាលកម្ពុជ័កុំនូវព្រឹក្សារ ត្រាំមនសារ ត្រងំយោនយោរ ។ ឆាក៏វ្យាក់ឆាក៏វ្យាន៍នងមោង
ស្ដើងក្រោបគាំពេភាន រំពង់ស្នាំប្រែ ។ មិនព្រៀងឧស្សាហ៍ពោះលៀ ស្ដីពោលទំនងទៀង តោះទេពឧស្ម៉ះស្ទើ ។ កីរិយាស្សបតីនាំ ហើយ សិងសោកសោះស្ទើ តើងកាតាំងប្រុងស្ងួន ។ ព្រះ
ស្នាំណាដ្ឋនុទ យាចន៍ទោទសាលភ្ញុំ ព្រះតោះយើងនា ៖ ។ ដើរបាងវិតស្ទើរ ក្រោកខ្ទេចប្ដូរោះរ៉ារ ទ្រូងរាយបញ្ជៀបសោ ទ ។ ដើរត្រូវប្រឹងប្រែក្យូនទ តាក៏រ៍ស្នូរហាង ៍
ស្នាំស្ទក្រាបស្សារ ។ ក្នុងវាទបញ្ជាក់ដួទស្នារ ព្រៀបព្រៀយមិត្តរ ពិតភ្ញុំយូទទើប ។ ដោយស្ដូវទ្នារ៉ោះតោះយើប ទ្រោពទាម្ពុកើប ដួទទះយើបនារ ។ ណាយ៉ាងយើពាស្មើបទិលឆារ រាយអង់ហាតៅ ពល

ទោះអំប្លះ ។ ក្រាបទូលលើកផ្ទួនទៅកន្សះ ទាំងជ័យល្អរណារ សូមម្លះយ៉ាងឆ្ងាយ ។ រាយងាយផ្សេងផ្សិបប្រាលប្រាំង គួរលស់ពិរិយលោម អំបីចំដីកម៉ង ។ បំបិតស្នេហ៍ព្រះម៉ាង ហើយសូមមុះស៊ង ចេកទព្ទះនោះ ។

ងៀ

តាកិនាងរព្រួនប្រៀបប្រាំង ដំរាយស្តេចនោះ ភូនតាង ការក្សារ ។ ស្ញីញូព្រះឆ្កាក់ដារ ទទេញលេចណារ នោះដ៏ង ហើយណារ ។ ខ្សែត្រូវតុំម្ហូបមានទំនោរ បំបិតស្នេហា

ញូដូចមញ្ញទោរ ។ ជំងាយតាយចាងល្ងុំងោរ រូបរាងតាំង នោះ ព្រះបិតាមញ្ញ ។ បំបិតស្នេហា ក្រាញកូនលោនរិញ សូម្បីរាយបេតារ ។ ក្រាបទូលស៊ីវព្រះបិតារ ឆ្នាំមុំម

ត្រិរាណារ ជឿនោរត្រាប់ហោង ។ ដំណើរប្រាំយាតូចធ្លូង ក្រែងស្ងួនថង នោះផ្សើរណារៈណារ ។ ដូចជោះព្រួបមើនកាក្រ ព្រំងាយនេះណារ ដូរតារអំប្លះ ។ ជិនុំបន្តុំមើលជិស្អះ ៗ

ទ្រង់ស្ដាប់ព្រះ ព្រះតាមព្រះគោរ ។ មហាកេសរាជមិត្តគោរ អង្គព្រះគោរ ជាមួយនឹងមហាបាក់ ។ ពេះអ្នកស្រុកមិនទាន់ ខ្ញុំព្រះញាតិ កើតមុខរំមោះ ។ បំភ្លឺសើចយសជាតិភារៈ ៗ
ដូចនិតណាញ ទើបតើងសោយគេ ។ ត្រូវការដោយទណ្ឌ កំពុង សាលាសាលាទើប ទុំឃើញពុទ្ធា ។ ព្រះនិព្វាន ដូចនេះតាម ទាំងសើចពោះណា ទម្ពុតមុខហើយ
ត្រូវក្រោកក្រុមពួកជិត កាលទឹកហោត ហើយប្រទានណាស ណារ ។ ព្រះស្រូវស្រុករាជទ្រព្យ អង្គទិន្នផល ទទួល ក្រោមបាយ ។ មិនតិចនាំខ្លួនបិទផ្លូវ អង្គុយ
ពេញស្លាប ខាងខាងមាន ។ ពោះកើតបំពិតស្លាបហារ បន្ទាប់ភារការ ស្រុកទំនង ។ ទាំងកើតកំពិតបំបាច់ ត្រូវនិងសម្ដេចហោរ ការទ្រៀងពេញពុង ។ ទទួលការបង្ហាញខ្លួនលុង

ចិត្តពេកក្រៃក្រៃ ស្រណោះថ្កានដើង ។ ឡើងនាងជ័យស្នេហ៍ពោះរៀប ឡើងឲ្យយើង ជិវិតទ្រុង ។ ស្នេហ៍យ៉ាងទ្រទ្រះលោងា ឥតៗស្វាគ្គា ស្នាពោះដប់ពោធ ។ ជំនិតល់ស្នេហ៍ជាវង្ស បងុះ

ចៅរ ក្រោយនោះជ័យ ទីណទាលពាក្យពោះ ។ ទ្រុស្សូក្តីគួរពិត នាគព្នាកាស្នេះ ជិវិតស្នេហ៍ពោះ នោះជឿដានាសើង ។ ស្រែក យុំត្បិតគំចង្រ្គចេញ ព្រុំព្រៅគីព្រោងលើង និក

ភ្លឺភ្លស្វែលស្នេ ។ ជិតដល់មាតាខាតកព្យែ យក ក្ដីហែលចាក់ តានស៊ីជិតគាំ ។ គិតក្រកកស៊ុបចាំយជ្ញា ទុក្ខសព្ទព្រោង ភ្លើងភាចស្នួរសើង ។ ជិតស្នេហា

ពោះហៅ ក្រោយនោះធ្នងកើត ខ្ញុំស្តុះក្តោយញើ ។ អ្នកក្នុងទទ្ធលភោគពោធ គិតសោក្លោសដើរ បំភ្លឹរំញ៉ុះ ។ ដើកក្ដីស្នេហ៍លោទបែង ក្នុងកាយពលហ្វព្រះទេវិតា ។ បននៃព្ញាលកាក ឃើ

យស្រែកកន្ទ្រៀតតំណាល ព្រះឈ្មុញព្រាន រឹតតែក្រៀមណាក្ដណាកក្រៀមក្រៀវ ។ បណ្ដោះតែលវោរ ដុះពេលវន្ទាន់ត្រឡប់ក្រៅ រៀបណឹងយព្រាប់ប័ន លួងសុំតក់ឆោះហើយសែ ៚ ប៉ិនតសេប្រហារ វ៉ាវល្វែងបាះសេចកើត
ព្រាបស្លុះស្លុក កិរិយាក្រក្រតិតហៀបការ ។ អញព្រាបត្បុកត ឲ្យបាលតីចវាតិតវោយណារ ព្រះឈ្មុញព្រាន ពុំបានរឹកថាវ ទឹកភ្នៀវ ។ព្រះវេលីតារ ប៉ុណ្ណាព្រាបបាមកហើយ
ភ្លាះយេីរស្ដើង វិតារចុះលេពកណ្ដុល ។ ត្រូវត្រុយបនត់ ត្បាកាបមបវីដោះយោរ ត្បូងខឹងនរ វ៉ុមាងចាំវិតីអភិ ភ្លើ ។ ចព្រះវិតារ ននាងត្រូវត្រាណកើត
ប្រិកកាប់ក់ហើយ លេបញ្ញូតោះយោរ ។ អញព្រាបប្ដីរ ឈ្នើនបុរិតិរ ជុំវិញបាញព្រុម ពោះយោរវ៉ុំស្រុកណស្ង ។ កុម្ភោះហើយរ៉ុ ត្រុះលេីចវិលវរប្រិន្ល ៚

ង

ទោះទ្រង់តិះយ៉ាងណា ចំប្បុងណាលខ្ទបដូចនេះ ក្រៀមទៅបាន បាជុំពាំង្វាអាសិតកើត អស់អំបូរណាអស់នេះ រំភៃរំពៃចិត្តនោះអោយ ។ តាំងឈ្មោះដែលមិនឃើញ ប្រុសអាំងឈ្មោះបរិញ្ញាវ ទាំងអស់តារ មិនបាន

មេតាភាគតាគតិច ៕ ភិល្វុន្ទោះណាភាន ប៉ុន្តែសល់ពីព្រះ តាគសើប អញខ្មែរយសិទ្ធិ ពុំបានរួចរំដោះ ។ ព្រោះពី គសេរីរ ឯនេះបន្តិចយកគ្នា ដំណាក់ប្រាប់ ៕

ឱ្យខ្មាំងវាសោទទ្រាខ្លួន ។ ស្រុបឹងបាក្រៀវ អញប្រែបុះមិន ហាប្រឹបប្រែវាយ កើតមកដំខ្លួន ខ្ញុំបែកតឡើងព្រៀបត្រា ។ ហើយតំណាងឈ្មោះណាងា ឯរំពឹងស្នេហាជាកាហៅ ហើយត្រឹម

គន្ធនា ហើយបម្រើស្រីស្នេហាតោស ។ គួរតែប្រហារ មិនបានណេរាប់ពុកម៉ែរួម លោះព្រៃនោះទោះ បានតាមដំណោះអាត្មា ។ បងតាំងតែកើត មិនបានស្នាដៃ ឯរំពឹងស្នេហាតា ៕

ទុះពុំពុំ លើទ្ធុះលើងណារ ព្រាបពាប់និការ គឺប្រានូលបាទ ។ ម្សៀយគិត២ មិនជិញកួលេច ពាក់កោះជាម្ដង ជលើងលង្ក្រ ស្នូរកុំក្បួនជ គិចកុំបើនបោវជ គិបមហាវិក្រារ ។ ព្រាបពាប់

លាក់ពុក តើចប្រកួលិប ឱ្យយចៀតវារ ពាត្រិវឿន ណោះ អង្គុលិមាល ឲ្យយណោះជើងណារ ពាប់គិតត្រឹមឡេ ៥ ។ ពាប់ចៀតនិការ ឱបណោះវារ និងសីគិត២ រះ

ស្មារកូចចិត កុំជិតកាលកើន មិនជិញកួលេច អ្នកឈ្ន គិចណើ ។ ព្រាបគ្នាមិងវារ ដល់ក្រោមមាល្ហារ ត្រូវអ្នកមល់ មិញ លោកពេចនគិរ ត្រីបក្រកណ្ដើ ក្រើលសើលះអើ

រាក្សារក្សា ។ កុំប្រឹក្សាគត្លូ គើតញូណោរភ្លូ វិនីញូ រណោរក្លីវណ៌ វុជ្ឈបិជរីក្សា អ្រ្កៀណោរក្សា ចិតលុកកោស្លា ។ ជំនិតស្លូមារ ស្លាបកឺបវារ រៃគិតវ៉ៃរះរ៉ូប បន្លាបអ្រ្កៀ

ក៏ឯកក្សត្រាក្សា ស្រុកទីឥស្សរុកក្សាប យកទាំងតាំងប្រចាំប ។ ដើម្បីសុខ្មិល នមិនសាក្សី ឈើចំបងកំបំង តាំងតែងការ៉ារ ពោលគ្រប់គ្រូ តិតនាក្សិបច័ស្វែប ដោះប្តូរការដើប ។ ចិតក្រោលប្តូ ដុំគ្រ

ក្រុម ការលប្តូរ ក្រំក្រោរយុទ្ធសឹង នោក្រងោរការបឈើរ ខាងលើ តក្រុបនោប ក្រូជ្រោះជ្រះឈើ ប្រុងក្រោបកុំយូរ ។ សង់នាំប្រៀ សាង ប្រសើរស្នាក់ស្នាក់ ដុំក្រោយក្រាយក្រុង តិក្ត

សមុទ្រ ស្រស៊ីបនាំផ្លូវ ក្តប់ក្តរស្រុកស្រួល ស្រាប់ក្រាប់ស្រួល ឱ្យនេះ ងការបរការ ចម្ពាត់ក្រុបស្តេច ហាងនាងបង់អ៊ុង ក្បួនការបោរពាក្យតិត ក្រុងតាមបច្ចិមហុង ត្រតិត្រង្គ ៗ

ព្រតេតតាំងគ្រប់ ។ តាំងតក់តាំងក្រុល តាំក្រះស្រែស្រួរ តាប់បក្សុរចំរុង ព្រះតាំងតែរសម្តិ ចោតិយស្លបមុង កត្រូវិយារស្លុង ក្រោរាប់ខាប់ខែ ។ តិស្តាប់មុគាបាត ចាំតាមប្រជុំបរាក់ ៗ

[illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] [illegible] ᭞ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ᭟ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ᭞ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ᭞ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

៚ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible]

ឈ្យ
ឈ្ង

អំពីក្រតេជ ចុះចំប៉ាតតីដោយ ដេីរព្រះនឧប តាន្ទៀយតាណធីរ ។ នាងកិន្នរឧបនោះឯង ស្លាបពោលសំឡី ស្រីព្រាបទ្វារ ទីបនោះសុំពាក្យ អារ៉ុំមរណៈ ក្រុមមាសនារ្យ ស្រីឈ្មោះ

ក្ដុំប្រុស ៕ ចៅម៉ឺនបុត្រពាក្យ ដំរិតស្នេហ៍ហេតុ ខាក្ដាំ ចរុង ដំរាបទៅចោម គ្នាគ្នាដំបង នាង្គរនោះដោយ ឲ្យ ក្រឹមព្រាបទ្វារ ។ ស៊ីម្នាលប្រពាន ប្រុសឈ្នាត់ចុះតាត

ងាប់ចៅទាប់ណាអារ ប៉ុន្មានព្រួន នុំល្បើងស្រុកទ្វារ ឈ្លះចាំងុស្រាក អំម្ចាះពឹងតេីង ។ ដំរិតស្នេហ៍ហេតុ ស្លាប នាងកិន្នរស្នាក រែរពាក្យកំពាំង ស្បាកនាងទីពេញ

រ. ងាប់ណាអារម៉ារះធ្លីង ឆ្លងចាំងីង្ហឹត សុំតុំណាត្រួណារ ។ តាលោះស្តីរ ណារបង្វីរ តើងតាក្រុងតាក ណឹងចៅក្រុងបង្ហើ ដំរិតស្នេហ៍ហេតុ អំពីរកាប្អូន ប្រុសគាប់ពិតទៀតបាន ៕

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ឝឝ សុខលៀងល្បង ទុំក្នុងផ្ការ ។ លើកកាយប្រយាង ប្រលើវល្អជ័យឡាត ឥតមានគោរព្យ ស្រែងស្អាងសោភា ទ្រង់បរិក្ខារ នេះតាំងរក្សា ប្រក្រតីហើយទីនោះ ។ ចក្សុឫទ្ធិ ឆ្នាយតាមសំលឹង
ស្ងៀងវំទាំងនោះ យកទៅលេងតែប៉ុ ទទង់ស្ងួតស្រីត្រូវ ដឹ ថ័តប្រាប់នោះ ចើនទៅទីឆ្លាត ។ ឥទ្ធិតល្បែងវរនារី រ័ក្យ ថ័តុម្ចារ ~~ត្រង់នេះតាំងរក្ខ~~ប្រាប់ថាវិសេសរាជានី
ខគ ប្រាប់ទៅម្ចាស់សី ដៈស្រុកនាគាតាំង ចំបង់ប្រាជ្ញាតារ រនះនោះទៅទាន់ ។ យកវិជ្ជានោះ រំលឹងសំណោរ ស្រលាះអើ តាមជំ ក៏តំបយក៏ដារព្ទិល ដូចនារតែមិនចប់ មិនលះ
ដិនេះនារ ដិរកាំងក៏ធ្វើនោះ ។ ប្រាប់អំបើយសារ កំណាត់ជិតារ ។ ទេវតាលាវងំ លើងដីនោះ គួរមាក់ឥនោះ ក្រុកាបស្រីប្រាវ តើរបាយុគិតនោះ ។ ភ្លេងវិតសែម ភាព្រួសម្ឃ

ទាំងមាត្តខ័ សំណាក់ពាត ស្រះសៀមឈើដង ពាក្យនេះនោះផង ឃ្លាតឆាយនិរស្ពា ។ ស្ដាយស្អីបំរុង ឃ្លាតឆាយអ័ំ គូនគ្រូវស្មូរ នៅទាំងក្រែងតែ នោះឡើយស្រណោះ ខ្នងរូបមិមាន ពីកោះនោ
ះនោះ ។ ព្រមព្រឹកពិរិយ ទ្រង់ខ្ញុំប៉ុស្រិល ជាប៉ុនជាព្រោង ត្រិបរមោអា ប្តីរាំព្រះគ្មានតែនោះ បំណាសព្រះក្រឡាងបាន ហៀ ទន្ធមាំព្រឹត ។ ស្រស្រើបញ្ញា ៤ តើឲ្យរាំមាត្យ ទំនើតទំ
ល្មើក ស្រីមស្រីវស្រីមបាល ត្រាស់ពាំក្លួពាល្ងើត ខ្ញុំនេះពា ចំពោះនិទ្ទេរ ក្រុងបន្ទាបន្លាសពក់ ។ តាមឆាបម្ដាំ ការណ៍ប្រើការណ៍ណា ឧបត្ថម្ភនាងលង ប៉ុន្តែរាំ
ងារះ មាសគែខ្លួនដង ស្រុកទាងលង (ស្រះនោះនោះនោះ ៕ បរមបទានពាក់ នៃរបព្រៃកោកចំណោតស្ការ ជីវិតស្លែមាត់ នោះខាន់និតានោះហោង ។ តាមនោះឲ្យបានត ៤

ឡឿ

ស៊ីវលះប៉ារស្មានស្មាតស្មិតប៉ិនខ្លី ស្នេហ៍ស្រីពាំជូរ នោះនោយ៍ក្រតក្រូវទៀង ។ តួចដាងស្រីស្រិប ក្នុងដែស្រីពិបង្ហៀងថ្ពាល់ ត្រូវលិមនិព្ទធ ពុំបានដ័ចនារាជៀសរោយ៍ ។ សត្វស្នេហ៍ ដ៏ម៉ៃចច្រាំងពាក្យ
ទ័, នារំមណាះបោរាយ៍ ស្រ័តរ៉ាវប៉ពាក្យខ្មួយការលខ្ជុង ។ ភិតពៀបណស្រុងការ យកព្វ័ចនារាមនិ៍ចស្នូង ស្រីតាស្រិប ជ័វខ្ជុង បំបង្ហួនលោបយកពាក្យនារ ។ នារីម
ឱ្យចនណារ៉ៈ លើងស្បេស់ពាះលើបថារ នាគ្លៀក យ៉ាស្រួរ ទោចលើងគោលរៅរបៀងចារយ៍ ។ ធំនិតខ្មួរ បារ ពិក្វពៀបពាក្យខ្ញុំកប្បូយ៍ រាក្ខោះលោក
ជ័ ស្រែតោបពិបរៀនចង់លើងលោខ ។ ឱ្យចចាប់និពាន លើចលើរហោរណៅរស៏រង្វ ណហានយើងលើងលោខ នាគ្លងលើរស្រួរលៃបណារ ។ លុតសិង់តែរាជា្ឋ ទុំលោប៉ស៊ិនការផ្ទៀងស្លារ ពុំស្ទង់

[illegible] អាការ[illegible] ។ [illegible] ពាក្យ[illegible] ហើយ[illegible] ។ [illegible]

[illegible] ។ [illegible] កំដឹង [illegible] ។ [illegible]

[illegible] ។ [illegible] ។ [illegible]

[illegible] ។ [illegible] ។ [illegible]

[illegible]

[illegible] ᭞ [illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible]

ពីរ៍សម្ដៅ ទូលស្ងួតពួក ន៎ះទៀបផ្ទួយ ។ ពាក់តែយ៉ាងពីង៉ា រកិយាក្នុងការ ពាលគួរពោលទូល បុត្រីអភិរក្ស ប្អូនប្អូនបង្គាប់ ខន្តីយបង្គ្រួប បង្គំបញ្ចូលតារា ។ ទាំងះតើតែល វិញ៉ាង
បុរស ក្រាស្រួលបត្តិតិង ន៎ះពីតិលការ ពេលរំលងតៅ ប្រកាសបុការ ប្រពន្ធបង្វិលបង្ហើប ។ ខ្លួនអាត្មាសុកិលេ ន៎ះកើប ថ្ងៃ លំបួតក្រុងះញ ម្ចាស់ពោធិ៍ពោរ កំពោះ
ដីតបប វិញដឹងបព្វជិត តែងពីងព្រោះរឿង ។ ម្ដីះ មធ្យមនុំង ក្រុងភុំហុំង ហើយភាតកាតិ ក្រុងក្រុងវ៉ាវិ វិ ន៎ងយ៉ើស្លឹង លំបួតក្រុងដឹង វិសៀត
ម្ចាស់ព្រោះ ។ ទូច្នេះកាលពេលនោះ ខ្ញុំកាស្ងួតបង្គួរ វិតាកតុយ៉ ម៉ែម្ដួតបរពោរ វិតែងអំពោរ រាំពិលក្រលំ ។ ភ្លះតែតាំងបង្ក សម្ដីបុពាកភាព តំណាញង្ហាយ៉ តំណួងប

ឈ្យ

ទ្រ ព្រោះទោរស់រាំ ក្លិនហឹបបុំពង្ស ទ្រូវធ្វើយសំពោរ ។ រាជាបុត្របុរី គោរបុរីវរ៉ាលព្ន បុរីស្ញើតព្វស៊ានហារ ផ្ញើព្រឹកនាងហ៊ុំ យាត្រាស្តាយបោរ ខុណ្ណទៀបធារ អស់ត្រូវពេទ្យថ្វាយ ។

ក្ខោទ្រើញនោះព្រះ សំព្វាស់ផ្ញើរ ព្រះពោរស្រីហេម មក អាតិឯបឯ ព្រមព្រៀមព្រៀប នាងស្ញើបរិវេន រំសាយខ្មៅ ស្បែក ។ ព្រះពោះសង្ខារ មហាស្រះវិរាក យកទៅ

គតិតលបិ នាងព្រះជាតិបំពោស ដើមនាងកញ្ញាទី ប្រុសជួនអាទិក ផ្លូវមិនប្រែបាញ ។ រាជ្យព្រះពោះទុំ ៣ កិរិយាសំរេច សភាវទ្រង់ទ្រាមភាញ ស្បែកយើ

ក្រោគ្រកា រំភ្លឺស្រមោលពេល យាតិយាត្រូវធនេញ ក៏ផ្ទុះមកគ្រឹង ។ រាជព្រះពោះពង្សា ពោរិទ្ធិរហ្វៀរស់ ពន្លកកាំងការ ស្បែកសម្ពពញាល ចប់រួមសៅ និពន្ធទោសត្រាស់

បញ្ជើរអង្គុយមាត់ ។ ពាក្យព្រះកើតក្បែរ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ញ្ញ

៚ ក្រោះទៅស្រីសុខចិត្ត ថ្វាយបង្គំ ពុំមិនព្រមព្រួយ ទើតកំព្រាក្ដី ឲ្យបានមិនដើម ការខ្លាះនឹងជោគាម នឹងខ្ញុំមុខការង ។ ខ្ញុំទ្រង់ខ្ញុំមាតា ខ្ញុំមិនតែលុះ ចិត្តគ្រប់បង្គំ ខ្ញុំមិន
ទុកកៅរន្ធត ក្រៃឈាមមានខ្ញុំ ខ្ញុំក្រាបបង្គំ ៕ ក្រាបបង្គំបញ្ជាំ ។ ព្រះនាងខ្ញុំមិនខឿន នឹងខ្ញុំមិនស្បែង ឈរក្ដីខ្ញុំមិនដឹង ខ្ញុំមុខគុណពាក្យខ្ញុំ ឈរខ្ញុំមិន
សៀន ខ្ញុំតែក្រោយ ខ្ញុំស្រឡាញ់ណាស់ ។ ព្រះនាងខ្ញុំ ក្រោមបន្ទាន់តាតែស្បៃ ខ្ញុំមិនក្តីក្រោល រាំមើលខ្ញុំ ទេតា ដាំនិកាឈបាលណា ឈរខ្ញុំមណ្ឌលរ
ខ្ញុំក្រកក្រៃរក្រៃ ។ ខ្ញុំមុខតក្រៃទ្វារ ខ្ញុំមិនដល់ពួក ខ្ញុំមិនប្រការ ក្រោយខ្ញុំមាន ឈរខ្ញុំមិនលោភ ខ្ញុំស្បៃខ្ញុំមុខ ស្រុកក្លួនក្រោយ ។ ព្រះលក្ខណ៍បណ្ដោល ៕

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ ព្រះ[illegible] [illegible] [illegible] ព្រះ[illegible]

[illegible] ព្រះ[illegible] ព្រះ[illegible] ។ ព្រះ[illegible] ព្រះ[illegible] [illegible] ព្រះ [illegible] [illegible] ព្រះ[illegible]

[illegible] ។ ព្រះ[illegible] [illegible] [illegible] ព្រះ[illegible] ព្រះ[illegible] [illegible] [illegible] ។ ព្រះ[illegible]

ព្រះ[illegible] [illegible] ព្រះ[illegible] ព្រះ[illegible] ព្រះ[illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ᬲᬸ
ᬤ᭄ᬬ ᬲᬾᬧᬭᬲᬤ᭄ᬥᬸᬢᬸᬢᬸᬄ ᬧᬸᬢᬵᬧᬸᬢᬵᬄ ᬧᬸᬢᬵᬦ᭄ᬮᬾᬧᬲᬶᬭ᭄ᬬ᭞ ᬦ᭄ᬤᬶᬓᬲᬾᬗ᭄ᬕᬄᬳᬵᬦᬄ ᬲᬓᬧ᭄ᬧᬸᬭᬶᬲᬵ ᬮᬶᬢᬶᬢᬶᬧᬸᬢᬵᬬ ᬲᬾᬧ᭄ᬭᬦᬦ᭄ᬤᬶ ᬩᬸᬤ᭄ᬥᬶᬢᬵᬢᬵᬬ ᬯᬶᬤᬦ᭄ᬮᬸᬢᬦ᭄ ᬲᬦᬢᬵᬦᬓᬃᬧ᭄ᬭᬵᬂ᭞ ᬯ᭄ᬭᬄ
ᬲ᭄ᬭᬸᬦ᭄ᬲᬶᬯᬾᬓᬵ ᬓᬵᬦᬲᬶᬢᬩᬢᬶᬧᬾᬓᬵᬦᬄ ᬢᬸᬢᬢᬩᬭᬢ᭄ᬬᬵ ᬯ᭄ᬭᬄᬓᬵᬦᬸᬧᬢᬶᬦ᭄ᬢᬾᬤᬶ ᬦᬾᬧ᭄ᬭᬶᬲᬸᬮᬸᬄ ᬮᬶᬢᬳᬵᬭᬾᬦᬵᬢᬶ ᬓᬵᬦᬸᬤᬶᬤᬶᬢᬶᬭᬶ᭞ ᬓᬭ᭄ᬯᬵᬯᬸᬢᬶᬳᬸᬮ ᬢᬸᬮᬬ᭄ᬬᬸᬢ᭄
ᬩ᭄ᬯᬄ ᬓᬵᬦᬸᬭᬸᬄᬳᬶᬤᬾᬦᬾ ᬢᬵᬓᬶᬤᬾᬭᬢᬵᬦ᭄ᬳᬭᬸᬤ᭄ ᬲᬾᬮᬾᬓ᭄ ᬯᬾᬮᬦᬸᬄᬓᬵᬮᬸ ᬯᬶᬦᬶᬢᬵᬦᬮᬶ ᬢᬸᬦᬢᬾᬓᬵᬲᬵᬄᬲᬵᬦ᭞ ᬓᬭ᭄ᬬᬸ ᬲᬸᬭᬶᬓᬶᬢ ᬯᬸᬦᬦ᭄ᬮᬸᬢᬢ ᬢᬧᬸᬢᬵᬫ᭄ᬩᬓᬵᬦᬵ ᬯ
ᬢᬦᬶᬢᬵᬤᬶᬭᬲᬵᬭ ᬲᬢᬢᬵᬭᬾᬳᬵᬦᬦ᭄ ᬓᬵᬦᬸᬭᬸᬄᬓᬦᬶᬓ᭄ᬢᬵ ᬫᬭ᭄ᬢ᭄ᬬᬧᬤ᭄ᬫᬵ᭞ ᬓᬭ᭄ᬬᬸᬧᬸᬭᬶᬲ᭄ᬭᬸᬄ ᬲᬓᬦᬸᬭᬸᬄᬲᬶᬤᬦ᭄ ᬢᬓᬶᬤᬾᬭᬢᬵᬦ᭄ᬳᬭᬸᬤ᭄ ᬲᬾᬤᬾᬂᬦᬸᬭᬲᬾᬤᬾᬓ᭄ ᬮᬶᬮᬾᬓ᭄ᬓᬸᬢᬵᬦ᭄ ᬮ᭄ᬯ

[illegible] ᭞ [illegible]

[illegible]

[illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ។ [illegible]

[illegible] ។ [illegible] ព្រះ [illegible] ព្រះ [illegible] ព្រះ [illegible] ព្រះ [illegible] ព្រះ [illegible] ។

[illegible] ព្រះ [illegible] ។ [illegible]

[illegible] ព្រះ [illegible] ។ [illegible]

᭟ᬦᬶᬦᬶᬩᬾᬢᬓᬓᬶᬦ ᬲᬸᬓᬸᬓ᭄ᬢᬾᬦ᭄ᬤᬶᬬᬦ ᬲᬸᬓ᭄ᬢᬶᬧᬾᬢ᭄ᬓᬭ ᭞ ᬫᬳᬶᬧ᭄ᬧᬸᬦ᭄ᬤᬶ ᬲᬶᬦᬓᬩ᭄ᬤᬶ ᬫ᭄ᬤᬂᬦᬬᬸᬦᬶᬂ ᬲᬸᬦᬶᬢᬶᬂᬳᬢᬦᬤᬢ ᬓᬢᬶᬤᬶᬤᬧ᭄ᬬᬤᬂ ᬲᬶᬲᬸᬫᬸᬦᬤ ᬲᬭᬩ᭄ᬦᬦ᭄ᬮᬢᬶ ᭞ ᬦᬾᬢᬶᬯ᭄ᬬ

ᬲᬸᬦᬶᬢᬶᬮᬶᬦ᭄ ᬩᬸᬭᬸᬂᬮᬶᬭ᭄ᬮᬶᬦ᭄ ᬳᬾᬯᬲᬸᬦᬶᬢᬶᬤᬶᬢᬶ ᬩᬤᬸᬓᬢᬶᬩᬤᬸ ᬤᬤᬶᬦᬶᬢᬶᬤᬶᬢᬶ ᬮᬶᬲᬶᬲᬸᬦᬶᬢ ᬢᬶ ᬦᬾᬮᬩᬤ᭄ᬲ᭄ᬢᬢᬶ ᭞ ᬬᬸᬤ᭄ᬥᬶᬦᬶᬲᬶᬢᬶᬩ

ᬦᬶᬢᬸᬩ᭄ᬭᬩᬤᬾᬲᬩ᭄ ᬓᬦᬶᬲᬶᬳᬓᬓ ᬮᬾᬤᬾᬮᬶ ᬓᬤᬶᬦᬢᬶ ᬲᬸᬤᬶᬢᬬᬓᬶᬩᬦ᭄ᬤᬓ ᬲᬓᬶᬮᬸᬤᬩᬤ᭄ᬲᬸᬓ ᬓᬸ ᬲᬓᬸᬮᬢᬶᬲᬶᬩ᭄ ᭞ ᬫᬲᬸᬲᬸᬦᬓ᭄ᬢᬤ᭄ ᬤᬦᬬᬤᬓ

ᬤᬓᬤ᭄ ᬲᬶᬓᬶᬤᬶᬲᬶᬩ᭄ ᬓᬭᬬᬢᬸᬢᬸᬫ᭄ᬦᬭᬤ᭄ ᬩᬳᬬᬸᬤ᭄ᬮᬢᬶᬲᬶᬩ᭄ ᬓᬾᬭᬓᬢᬶᬲᬸᬩ᭄ ᬭᬮᬶᬤᬾᬓᬓᬶ ᭞ ᬦᬶᬢᬶᬓᬤᬢᬸᬦᬶᬢᬤᬸ ᬢᬕᬸᬮᬶᬬᬸᬬᬦ᭄ᬤᬤᬸ ᬤᬮᬶᬤᬓᬓᬮᬶ ᬬᬸᬤ᭄ᬥᬮᬶᬤ᭄ᬓᬤᬤᬲ

᭑᭔᭓

ᬓᬵᬮ ᬧᬾᬃᬓᬯᬶᬬ᭄ᬬᬩᬢᬸᬭ ᬗᬸᬓᬾᬢᬸᬩᬯᬾᬢ᭄ᬢᬭ ᬤ᭄ᬭᬂᬓᬦᬶᬲ᭄ᬬᬾᬤ᭄ᬬ ᭞ ᬤ᭄ᬭᬂᬦᬶᬓᬾᬮᬸᬬᬲᬩᬭ ᬰ᭄ᬭᬷᬓᬾᬢ᭄ᬬᬢ᭄ᬓᬸᬩ᭄ᬭᬭ ᬲᬶᬭᬭᬸᬩᬸᬓᬾᬓᬸ ᬲᬶᬭᬓᬾᬢ᭄ᬬᬦᬶᬓᬾᬤᬾ ᬤᬾᬢ᭄ᬓᬾᬭᬲ᭄ᬬᬯᬾᬢ᭄ᬬ ᬧᬸᬩᬯᬭᬦᬾᬃᬫ᭄ᬩᬸ ᬓᬾᬢᬾᬢᬕᬸᬳᬭ ᭞

ᬭᬸᬩᬭᬲ᭄ᬬᬭᬓᬾᬢ᭄ᬢᬾ ᬰ᭄ᬭᬷᬓ᭄ᬭᬸᬳᬧᬓᬾᬢᬗ᭄ᬕᬭᬓᬾ ᬭᬾᬩᬾᬬ᭄ᬬᬸᬭᬤ ᬲᬭᬭ ᬭᬭᬭᬭᬩᬭᬓᬭᬸ ᬳ᭄ᬬᬭᬳ᭄ᬬᬸᬩᬾᬢᬭᬭᬭ ᬓᬦᬤᬯᬤᬶᬓᬭ ᬮᬤ᭄ᬬᬭᬾᬓᬩᬓᬭ ᭞ ᬰ᭄ᬭᬷᬓ᭄ᬭᬸᬳᬪᬸᬭᬾᬳᬭ ᬤᬭᬸᬤᬭᬦᬤᬭᬓ

ᬲ᭄ᬬᬭ ᬤᬭᬸᬩᬫᬓᬭ᭄ᬭ ᬰ᭄ᬭᬷᬓᬭᬭᬸᬾᬳᬬ ᬲᬶᬭᬾᬤᬬᬩᬾᬭ ᬩᬭᬓᬾᬲ᭄ᬳᬮᬯᬾᬤ᭄ᬬᬭ ᬭᬸᬩᬭᬮᬳᬓᬮᬶᬢ ᭞ ᬰ᭄ᬭᬷᬓ᭄ᬭᬸᬳᬓ᭄ᬭᬸᬳᬓᬭ ᬭᬾᬮᬓᬮᬓᬾᬤᬶᬓᬦᬭ ᬤᬭᬓᬶᬤᬭᬦᬾᬓᬦᬓᬭᬓ ᬲᬶᬭ

ᬓᬾᬦᬾᬕᬾᬭᬲ ᬤᬸᬭᬸᬩᬓᬳᬲᬶᬢ ᬓᬭᬓᬓᬂᬭᬸᬤᬶᬦ ᬭᬂᬲᬩᬾᬓᬸᬫᬭ ᭞ ᬰ᭄ᬭᬷᬩᬳᬮᬾᬓ᭄ᬓ᭄ᬭᬸᬃ ᬲᬶᬭᬓ᭄ᬭᬸᬳᬰ᭄ᬭᬸᬓᬾ ᬓᬾᬤ᭄ᬭᬸᬮᬶᬓ᭄ᬭᬸᬤᬭ ᬲᬶᬩᬓᬂᬤᬶᬓᬾᬕᬶᬮ ᬳᬩᬭᬤᬶᬮᬓᬭᬶ ᬩᬓᬸᬭᬶᬩᬸᬢ᭄ᬢᬭ ᬭᬸᬂᬭᬓᬭᬸ ᭟

ខ្ញុំព្រះអង្គ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ ខ្ញុំព្រះអង្គ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ព្រះ[illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible]ព្រះ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]ព្រះ[illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]ព្រះ[illegible] [illegible]ព្រះ [illegible]ព្រះ [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible]

᭛ ᬬᬾᬂ ᬧ᭄ᬭᬓᬵᬰᬶᬓᬵᬧᬶᬂᬭᬵᬚ ᬳᬓᬵᬦᬵᬩᬶᬭᬶ ᬲᬸᬩᬶᬓᬵᬮᬗᬸᬧ᭄ ᬓᬬᬩ᭄ᬯᬓᬶᬦᬶᬓᬵᬭ᭞ ᬲᬗ᭄ᬳ᭄ᬬᬂ [illegible] ᬤᬶᬦᬦ᭄ᬤᬶᬓᬵᬮ [illegible] [illegible] [illegible] ᬳᬸᬭᬓᬵ [illegible]

[illegible] ᬲᬶᬓᬵᬭ᭞ ᬓᬦ᭄ᬢᬾᬦ᭄ [illegible] ᬓᬸᬫᬭ [illegible] [illegible] ᬓᬵᬭ [illegible] ᬓᬫᬭᬵ [illegible] ᬓᬸᬫᬭ ᬓᬵᬮᬸᬬ [illegible] ᭞ [illegible]

ᬓ [illegible] [illegible] [illegible] ᬓᬬᬸᬦ᭄ [illegible] [illegible] [illegible] ᭞ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ᭞ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ទេព្រះបញ្ចាំ ឧតមតិយវ័យុល ។ បើញព្រះកន្លង ដុំពីបរិសុទ្ធ ផ្លូវថ្នាំជីវិល សិតដិវសៀបរាមិ រាក្សាស្សូតាល រ៉ះត្រូវរុក្ខល ពេះសិុះបោះបោករ ។ ស្រុកទៀបត្តីម្ហូរ ជិព្វ

បតិការ ដុំពីស្មោះស្ម័គ្រ យតិតុខពុទ្ធរ ឌម្ងរ សម័ឌ្ឍ ហ្វាក្រៀតិង៉ ស្រលើកទោរការ ។ អយុទ្ធ ស៊ុក្ខិកុល្ប៉ ដៃយដៃរយារ លាខសុតិតាជាប់

ត្បូរស្ត្រីដៃយទារ ដុំពីវុតការ អាយុមរវេរ័សក័ន ។ ឧ៉ិតុិរម្យុងការ ជិវ៍ពតទនិតារ តិវរ៉ាតិបាប្លុទ ក្ររតោ ត្រូវពោះ ស្រមុំស្រាក្សូវស្លាប់ សម៉ស៊ៀប

អាវ៍ តិវ៍ចាតាបូតិវ ។ រាត្រះរិតារ ជិពអាគ្នារ តស្លាបិបេះ ត្រូវរិវ័រំភ្លូវ រាខក្លូបតិវ ជិវ៍ចារតុំប្អិត ត្រូហ្នះដវ៍ ។ ក្រោយក្សបមុំ បើកិតេបុមាំម ស្មោះស្មោះបាប្លុំ វ័ក្សប

៤ឈ

ព្រះករ ព្រះឱការនោះ ស្ដេចចាំផ្លូវ ប្រកាបបង្គាប់ ។ ឲ្យរៀនខ្លួនខ្ញុំ សាបព្រួញ ទុំខ្លាំងបុះអិតធារ កូនក្រអៀតព្រឹក្ស ខ្សឹបពេលព្រឹក ព្រះបង្គ័ផ្ការកំភ្លើង ទ្រឹស្ដីហោរាន ។ ចំរើនព្រាបត្រិត

ក្រុងទៀបក្រុមខេត្ត ទុំព្រិលចេវ្វរា ទ្រង់ទ្រព្រះនារ ព្រះ ក្បាលនាវា ពិតផ្ទឹងអស់ យះសៀនធ្មេញធំ ។ ទុំអស្រុរទាំ ទិប ចាបផ្សារប៉ិន ឧត្តមពិសិដ្ឋ តោះតាប់ព្រុំ ។

ទឹបតឹត្រ ចាបចាប់ខ្នុងខ្ញុំ ព្រះលើបពាណិជ្ជ ។ ភ្លើងតិ ព្រួញផ្ទេរ ជាប៉ុប្បីអង ពោបកិច្ចក្រុងតិ ទុំកោលាតជ តិបពាតលឺវង់ស៍ ល្អាប់ល្អង ល្អរត្នសាធារ

។ ល្អទ្រង់បាន ធារនុក់ល្អហ្វា ល្អសស្រាប ពិចារណាល្អល្អប ពិបការជ្រាប ក្រូចធំប្រហាប បារាងមោះមោ ។ ឆ្មាស្លុះទ្រុស ព្រះពាក្យការ ស្រីអោសណា ក្រុតក្រាប

ដ្បិត ប្រណម្យកាយ ទាំងក្សត្រ ទាំងស្រីពេជ្រ ៕ ពីរព្រះរាជបុត្រ ដឹកចូលបរិត សព្វសៅវិញ ក្រពុំព្រះពក្ត្រា ចាំចិត្តខ្មៅ ក្រមពិតពីរ ផ្តើនម៉ៃលៀបញោរ ៕ ក្រុងព្រះបាទស

ព្រេច បម្រួលសេច ក្រមការប៉ែង ក្រមក្រែ ◆ ២ ទាំងពុំសោធា ព្រះឫក្សត្រា ព្រះបរិហារ ៕ ដើរគ្រា ◆ សុខឥ្ស ក្នុងពោធាយប្តី ប្រពោធបរិមាទ

ជៅពីព្រៃយាវជួយ បោះទៅភិតការ ចំព្រះរាជ ◆ ទារ ដាំពីរសក្តារ ៕ ក្នុងក្លឹមតៅ ជៅពីតិយារ ◆ ក្លូ សក្ការបង្ហើនក្នុង ក្បាលស្រែងពីធ្នាំ ក្រ

ក្រុងច្រើសារ ផ្គួងហោងធិបារ ព្រៃព្រៃយាវជួយ ៕ ដើរគ្រូស្លឹក ជៅពីទៅពីរ៉ងវៀ បកពេលតាតិ ខុកីសទ្ទិប ឆារកៀវហើតៅ ស៊ីវិហារផ្លូនហោង ចុំប្អូនឈ្លួន

[illegible]

᭞ [illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible] ᭞

ភ័ព្វសំពត់ពាក់ក្រចិប សូមសំឡៀង ពេញស្ទើររូបរាជ ព្រះឱ្យប្រាបរាប ទៀវកន្សែងស៊ឹមភាគ ព្រះរាជធីតារាជ ស្មេះសាសសៀតផ្កា ។ ព្រះក្រោមព្រោមព្រោម ម្រីឃ៍សម្បុរសំពាយ ទុំនឹង
ម្រឹគា អាស្រ័យកាល្បាស្ម័ ជំនោរមហាតេរ ផ ឯនាគិស្នេហ៍ ផាលរើតប្រវាស ។ ព្រះនាងនិងបើ ចូរនាងនិមិត្ត ហើមិលតរួរវៀប ព្រះព្យាកិរិយា
រាជ រូពិនីប្រឹទ្ធរស់ ឧទ័រកាញសិខៀ ម្រឹគ ស្នាស្នេហ៍ ។ នាគិស្បូគិស៊ីរ ត្រាតិវិច្ឆេជ្រះ ខ្លួ ខ្សាឡូស្នេហ៍ ទៀតទៀវម្ល៉ឹង ពេលពើរគាពោធិ
កុះជស្វាស្នេហ៍ ឈិលវិមាវសា ។ ពិគ្រោបកំនួរ ពាក់ផ្គតកំពូវ បរិវារញ្ញាតិបុរ ព្រះពីរបើរើ ជំនិតអស្ចារ្យ ក្រូវក្រូវឃ្លើកល្អែង ស្រែកនាំមាត់ ។ ស្នែងស្នែងបង្វិលរ៉ាប់

ᬓᬩᬶ

ᬓᬸᬢᬢᬵᬤᬵᬦᬾᬲᬸᬮ᭄ᬬᬦ᭄ ᬲ᭄ᬓᬶᬳᬦᬶᬓᬵᬦᬵᬤᬸᬭᬶ ᬧ᭄ᬭᬵᬲᬾᬦᬶᬯᬾᬤᬵ ᬤᬶᬦ᭄ᬬᬵᬦᬶᬓᬵᬓ᭄ᬢᬵᬢᬶ ᬓᬶᬭᬶᬢ᭄ᬬᬵᬓ᭄ᬭᬶᬬᬵᬓ᭄ᬢᬶ ᬳᬵᬦᬫ᭄ᬩᬸᬢ᭄ᬢᬯᬦ᭄ ᭞ ᬲᬸᬄᬓ᭄ᬭᬦᬓᬵᬦᬵᬮᬸᬮᬸᬯᬦ᭄ ᬢᬸᬬᬸᬭᬸᬧᬦ᭄ᬢᬸᬯᬦ᭄ ᬓᬦᬸᬤᬸᬓᬶᬭᬳᬯᬸ ᬲᬹᬭ᭄ᬬᬾᬲᬵᬦᬵᬦᬵ

ᬬᬦᬵᬭ᭄ᬕ᭄ᬭᬵᬓᬸᬤᬵᬮᬸ ᬾᬫᬶᬲᬶᬳᬾᬲᬶᬦ᭄ᬳ ᬢᬸᬢᬾᬢᬸᬧᬸᬓᬶᬢᬾᬓᬶᬂ ᬲᬶ ᭞ ᬲᬵᬳᬶᬬᬬᬵᬦᬵᬭᬸᬓ᭄ᬢᬶ ᬤᬶᬢᬵᬓ᭄ᬮᬶᬧᬶᬢᬶ ᬾᬳᬶᬧᬾᬳᬸᬲᬶᬓᬶ ᬓᬶᬂᬲᬶ ᬲᬵᬓᬾᬲᬵᬦᬵᬓᬭ᭄ᬕ᭄ᬭᬶᬬ ᬤᬶᬢᬸᬬᬸᬓᬶᬂᬲᬶ

ᬳᬸᬮᬸᬦᬸᬭᬸᬬᬦ᭄ᬓᬸᬂᬲᬶ ᬬᬦᬶᬳᬵᬓᬸᬭᬸᬳᬵ ᭞ ᬳᬾᬧ᭄ᬲᬦᬦᬬᬦ᭄ ᬬ ᬓᬭ᭄ᬓᬶᬓᬶᬚᬶᬬᬦ᭄ ᬲᬵᬦᬓᬸᬭᬬᬸᬭᬸᬳᬵ ᬭᬸᬓᬶᬬᬶᬓᬶᬢᬾᬓᬶᬬᬦ᭄ ᭚ ᬦᬾᬤᬾᬳᬾᬦᬶᬦ᭄ᬢᬾᬦ᭄ᬬᬦᬵ ᬲᬸᬓᬸᬓᬵᬭᬶᬓᬾᬳ

ᬦᬶᬭᬸᬓᬵᬓᬵᬦᬵ ᬲᬬᬬᬵᬢᬶᬢᬸ ᭞ ᬲᬵᬦᬾᬬᬸᬭᬳᬸᬲ ᬓᬸᬂᬓᬦᬶᬓᬤᬸᬦᬮᬸᬦ ᬳᬵᬄᬾᬬᬬᬸᬓᬸ ᬲᬵᬦᬬᬓᬵᬳᬾᬬᬦᬶ ᬭᬸᬦᬶᬲ᭄ᬭᬶᬬᬸᬄᬮᬢᬸ ᬓᬸᬂᬲᬸᬬᬸᬢᬵᬓᬶ ᬤᬸᬭᬸᬦ ᬲᬵᬓᬾᬦᬵ ᭞ ᬲᬸᬓᬾᬓᬶᬓᬸᬳᬓᬶᬲᬶ

᭛ ᬧᬭᬓᬶᬬ ᬓᬶᬢᬾᬓᬶᬧᬸᬲᬸᬄᬯᬶᬫᬵᬦ ᬭᬶᬯᬸᬲ᭄ᬭᬶᬯᬸᬲ᭄ [illegible] ᭞ [illegible]

ᬲᬦᬦ᭄ᬢᬶᬦ᭄ [illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] ᭞ ᬓᬦᬵᬕ᭄ᬭᬄ [illegible]

[illegible] ᭞ ᬬᬾᬦ᭄ᬳᬤᬦ᭄ᬬ ᬓᬶᬢᬓᬶᬧᬸᬲᬸᬄᬯᬶᬫᬵᬦ [illegible] ᭞ [illegible] ᭟

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ជីវិត ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ។ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ᬭᬶᬦᬦᬓᬵᬮᬲᬸᬂ ᬳᬭᬧᬢ᭄ᬬᬓ᭄ᬱᬶᬦ᭄ ᬲᬸᬓᬦᬦ᭄ᬬᬓᬦ᭄ᬤᬭ ᬫᬶᬦᬢ᭄ᬬᬓᬲᬸᬦ᭄ᬤᬭ ᬳᬶᬢᬾᬬᬓᬶᬲᬓᬬ ᬩᬦᬲᬶᬭᬸᬓ᭄ᬢᬶᬦᬓᬯ᭄ ᭞ ᬦᬳᬶᬯᬶᬓ᭄ᬢᬸᬳ᭄ ᬧᬶᬦᬓᬂᬩᬓᬦ᭄ᬤ ᬫᬸᬓ᭄ᬬᬲᬶᬳᬦᬲᬸᬂ ᬧᬸᬬᬓᬶᬦ᭄ᬤᬦ᭄ᬤᬶᬓ ᬲᬾᬭ

ᬳᬶᬦ᭄ᬤᬺᬬᬓᬯ᭄ ᬩ᭄ᬭᬳ᭄ᬫᬡᬵᬤᬶᬯᬭ᭄ᬡ ᬲᬓᬵᬦᬶᬓᬭ ᭞ ᬯᬶᬱ᭄ᬡᬸᬮᭀᬓᬳᬶᬓ ᬲᬓᬦᬤᬤᬶᬯᬶᬬ ᬲᬸᬦ᭄ᬤᬃᬲᬸᬂᬲᬓᬭ ᬧᬸᬂᬤᬦ ᬬᬸᬢ᭄ᬬᬦ ᬢᬸᬬᬦᬤᬭᬓᬮᬯᬶᬓᬭ ᬧᬶᬢᬸᬮᬓᬤᬾᬯᬭ

ᬧᬸᬢᬺᬦᬶᬭ ᭞ ᬫᬶᬦᬓᬵᬤᬾᬯ ᬧᬸᬢᬺᬦᬦ᭄ᬤ ᬩᬦ᭄ᬤᬦ᭄ᬬᬦᬓ ᬳᬦ᭄ᬢᬶᬤᬶᬲᬬ ᬤᬶᬦᬤᬶᬧ᭄ᬦᬶᬓᬦ ᭒ ᬓᬫᬶᬓᬮᬦ ᬢᬸᬓᬦᬶᬓᬦᬾᬳᬵᬭᬶ ᭞ ᬦᬳᬶᬯ

ᬳᬭᬤᬶᬓ ᬲᬶᬕ᭄ᬬᬬᬓᬶᬓ ᬧᬸᬩᬶᬓᬦ᭄ᬤᬶᬲ᭄ᬫᬦ᭄ ᬳᬸᬦᬲᬸᬤᬓᬶᬲ᭄ᬫᬾᬄ ᬲᬸᬦᬳᬢᬶᬗ᭄ᬓᬦ᭄ ᬲᬸᬢᬶᬦᬸᬳᬓᬭ ᬲᬶᬕ᭄ᬬᬬᬓᬶᬓᬦ ᭞ ᬲᬸᬓᬦᬮᬶᬓᬶᬳᬸᬂ ᬓᬸᬮᬶᬳᬸᬲ᭄ᬓᬸᬦᬦ᭄ ᬭᬶᬓᬓᬶᬓᬦ ᬫᬶᬓᬢ᭄᭞ᬲᬸᬓᬶ ᭛

ᬲᬓᬮᬓᬮᬓ᭄ᬬᬦ᭄ ᬤᬶᬦᬶᬫ᭄ᬧᬸᬄᬧᬸᬦ᭞ ᬳᬦᬶᬓᬤᬵᬯᬶᬭᬸᬩ᭄ ᬢᬦ᭄ᬲᬭᬦ᭄ᬲᬸᬩ᭄ ᬓᬦᬶᬄᬲᬶᬢᬢᬸᬦ᭄ ᬢᬶᬓᬸᬄᬢᬾᬭ᭄ᬲᬂᬓᬸᬄ ᬳᬶᬦᬸᬢ᭄ᬧᬸᬄᬢᬦ᭄ᬧᬸᬦ ᬲᬸᬓ᭄ᬭᬵᬓ᭄ᬮᬸᬭᬲᬹᬓ ᬯᬶᬲ᭄ᬫᬬᬳᬸᬭᬶᬧ᭄᭞ ᬢ᭄ᬯᬶᬢᬶᬢᬲᬸᬓᬯᬾ ᬢᬢ

ᬭ᭄ᬓ ᬲᬶᬲᬸᬢᬾᬲ᭄ ᬲᬸᬢᬶᬓᬤᬯᬶᬭᬾ ᬳᬶᬦᬶᬄᬬᬸᬄᬲᬓᬄᬬᬶᬦ᭄᭞ ᬳᬾᬦᬢᬶᬦ᭄ᬧᬸᬓᬦ᭄ᬲᬾ ᬳᬾᬧ᭄ᬭᬶᬦ᭄ᬢᬸᬄᬦᬓ᭄ᬬᬸᬳᬲᬶᬓᬾ ᬧᬢᬶᬓᬦ᭄ᬤᬶᬢ ᬢᬶᬓᬯᬸᬯᬵ᭞ ᬤᬸᬫᬸᬢᬸᬢᬸᬲ᭄ᬢᬭ᭄ᬫ ᬤᬶᬳᬦᬾᬢᬸᬓᬯᬢᬶᬬᬦ᭄

ᬢᬶᬓᬧ᭄ᬧᬸᬄᬲᬸᬦᬵᬭ ᬯᬢᬸᬓᬾᬤᬶᬢ᭄ᬣᬬ ᬧ᭄ᬭᬲᬶᬫᬧᬾᬢᬸᬭ ᬧᬸᬄᬦᬫᬓ᭄ᬤᬦᬶ ᬢᬢᬶᬬᬦᬳᬧᬸᬦ᭄᭞ ᬫᬲᬸᬄᬤᬦᬭᬓᬾ ᬢᬶᬢᬶᬫᬦᬄᬲᬓᬾ ᬳᬦᬫᬢᬶᬦᬸᬦᬶᬤᬦ᭄ ᬤᬶᬓᬓᬢᬸᬂᬓᬸ

ᬓᬦᬸᬲᬸᬤᬧᬸᬢᬶ ᬳᬢᬸᬲᬸᬄᬲᬶᬩᬶᬦ ᬢᬶᬳᬦᬾᬄᬢᬶᬦᬭᬶ᭞ ᬲᬸᬓᬤᬶᬳᬶᬦᬦᬄ ᬬᬸᬤᬦᬢᬶᬦ᭄ᬢᬸ ᬤᬦᬾᬲᬢᬢᬸᬭ ᬢᬢᬢᬯᬾᬲᬸᬦ᭄ᬲᬶᬬᬾ ᬲᬢᬶᬓᬾᬲᬸᬧ᭄ᬭ ᬳᬶᬢᬸᬭᬫᬬᬳᬶᬢ ᬦᬢᬸᬄᬬᬢᬶ᭞ ᬤᬸᬫ᭄

ᬭᬸᬓ᭄

ᬤᬶᬦ᭄ᬓ᭄ᬭᬯᬾᬓ᭄ᬭᬶᬬ ᬕᬾᬓᬵᬓ᭄ᬬᬓᬲ᭄ᬓᬜ ᬫᬓᬕᬾᬳᬾᬫ᭄ᬬ ᬓᬲ᭄ᬓᬜᬓᬬᬳ ᬲᬵᬓᬵᬭ᭄ᬫᬾᬭᬶ ᬭᬵᬩᬕ᭄ᬓᬕᬵᬭ᭄ᬫ᭄ᬬ ᬭᬢᬸᬕᬩᬮ᭄ᬲ᭞ ᬓ᭄ᬭᬯᬓ᭄ᬭᬯᬓᬯᬭᬳ ᬧ᭄ᬭᬵᬄᬢᬸᬳᬦ᭄ᬳᬓᬶ ᬲᬸᬩᬩ᭄ᬳᬸᬩ ᬲᬳᬭᬕ᭄ᬬᬂᬕᬩ᭄ᬬ

ᬦ ᬕᬾᬬᬸᬮᬦᬓ᭄ᬭᬯ ᬤᬾᬳᬕ᭄ᬬᬬᬕ᭄ᬬᬬᬸᬩ ᬓᬦ ᬓ᭄ᬭᬸᬓ᭄ᬳᬸᬩᬳ᭞ ᬓᬵᬓᬓ᭄ᬭᬶᬄᬩᬸᬳ᭄ᬭ ᬲ᭄ᬯᬩᬲ᭄ᬭᬓᬫᬳ᭄ᬭ ᬦᬵᬦ ᬦᬵᬓᬩᬾᬓᬩᬩ ᬩᬗ᭄ᬕᬲᬢ᭄ᬯᬢ ᬤᬶᬦᬳᬢ᭄ᬯᬳᬢ᭄ᬯᬳᬩ ᬧ᭄ᬭᬶ

ᬓ᭄ᬭᬵᬦᬲᬸᬭᬸᬩ ᬓ᭄ᬯᬮᬸᬄᬢᬵᬓ᭄ᬭᬢᬵᬮ᭞ ᬓ᭄ᬭᬵᬦᬧ᭄ᬭᬾᬄᬓᬕ᭄ᬭᬶ ᬬ ᬓ᭄ᬯᬮᬵᬦᬵᬭᬵᬩᬲ᭄ᬭᬶ ᬩᬾᬕᬸᬦᬓ᭄ᬯᬲᬳ ᬓᬵᬬᬓᬾᬓᬓᬾ ᬤᬸᬄ ᬓ᭄ᬯᬦᬧ᭄ᬭᬾᬄᬲ᭄ᬭᬭᬸᬳᬵᬭ ᬦᬸᬦᬧᬾᬦᬸᬓ᭄ᬭᬮ ᬧ᭄ᬭᬶᬓ᭄ᬭᬕᬾᬓ

ᬲᬕᬳ᭞ ᬧᬾᬄᬳᬗ᭄ᬕᬢ᭄ᬯᬓ᭄ᬢᬾᬳᬾᬭ ᬯᬓᬓᬓᬦᬓ᭄ᬢᬬᬾᬭ ᬚᬵᬓᬚᬵᬓ᭄ᬭᬸᬄᬓ᭄ᬭᬸᬩ ᬲᬕᬮᬕᬲᬸᬓ᭄ᬢᬮ ᬲᬸᬓ᭄ᬢᬮᬕ᭄ᬯᬳᬩ ᬓ᭄ᬯᬲᬫᬓᬤᬶᬦᬳᬩ ᬓᬶᬓᬵᬕ᭄ᬬᬩᬓ᭄ᬯᬩ᭞ ᬧ᭄ᬭᬾᬄᬬᬾᬬᬸᬦ᭄ᬲ᭄ᬭᬵᬩ᭄ᬲ᭄ᬭᬵᬦ ᬲᬕᬲᬓ᭄ᬯᬩᬦᬦᬵ ᬳᬵᬓᬶ

ខកះលែងសុំម ពៃទៃព្យតក្ដីយារ ជុល្លសារតាំកុំម រឿងកៃ្រវាសិរកលិម ហ្មួតពៃងព្រះអង្គ ។ បង្គំព្រះនុង្ខៃ ព្រះគូនស្វាមី ការពេត្រាវត្រង តក្កនាក់លាក សេកាវិះតុរុ នូវរីសម្ដើរក្រុង

សក្រុងសត្វលែងលល ។ សុភ្លេនសុក្ខន សុភ្លៀតលែ នក្អុង ក្អមកុព្ជាតជុល ហារហោះឆ្ងោះផ្លូត ទេញ្ញូទា កតាកំតល់ នឹងនូលផ្លូតផ្នួល ចំតែជើពាង ។

ឃយ ។ អង្គំព្រះសង ព្រះលៃវលែងត្រូវ លៃលសុនទាយាង ញុំលត្វតឹងក្អុង ឧញលគ្នារគាង ហៅលុតល្អរម្ហូង ៗ ងលឹងនុក្ខារ ។ ដែលកោះនោះថ្មីមប៉ូ ម

សរាភាគតារ តាវតាបនក្ការ ចំលៃរបរង្វើ ឆ្នាំប៉ឺរអង្គារ អាជ្ញតែងនាគារ សព្វលត្វហោក្ដើ ។ តែតាំតែថ្ងះថ្វៃម ភ្ជាតថ្វាបង្គំម គុងកាបឆ្នាំប៉ឺ សុមអាងកុំឡើត កាលាកិតស្លូរ

[illegible] [illegible] [illegible] ᭞ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]᭒ [illegible] [illegible] ᭞ [illegible] [illegible]
᭞ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ᭞ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ᭞ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ᭞ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ᭞ [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ᭞ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ᭞ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ᭞ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ᭞ [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ᭞ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ចុះបើចិត្តា កេតេអនុភាព ។ នោះព្រះរាជបុត្រ ព្រាហ្មណ៍ស្ដេចក្រុង ប្រាសាទប្រាប ចាងហ្វាកិបេតិបប ភ្លាន្ធបុត្រកញ្ញា ក្រុងការក្លំការប របស់ស្ដេចតិប្អូន ។ ចូលឃាងសំបកិច្ច ថ្វាស្នង

ប្រាកដ អ្នកមានបុណ្យ អ្នកតាយបិតាវិស ស្នំគា ១ ខជ្រាយម្ដ កុំឲ្យបរិភោគ ថ្វាយតាមព្យាការ ។ ខំប្ដូ បត់ម្រះ ប្រាថ្នាញ៉ាំអោះ សូមអស់អត្ថការ ឃ្លាំងវិ

ះមនុស្ស នោះមាត់ច្រូវ្វា ទេះជាងតែការ ភ្លី កណ្ដាលព្យាស្យាទ ។ ចុះខ្លួនបានតិត យោងយកំឡុំ រឹតិ បំផ្លាញបួន ខាងប្រាយបត្រុះ ពាក្យតះលី

ខ្លួន ឲ្យបិតាបតេន កាយខាតប្រសាទ (ខំលាក់ស្បាប ស្តៀតក្ដួងកាប សំឡាយបត្រូវ ពោរអស់អត្រៃ នោះរកាងប្រែត្រូវ ចិត្តតែងខ្លួន បុរសាបន្ទារ ។ ភូតិតសំស្លៀប

ᬑᬁᬅᬯᬶᬖ᭄ᬦᬫᬲ᭄ᬢᬸ ᬧᬸᬭ᭄ᬯᬤᬶᬩᬳᬯᬸᬢᬭ ᬓ᭄ᬭᬶᬱᬦᬤᬾᬯᬢ ᬲᬓᬵᬦᬾᬂᬓᬶᬦᬶᬓ᭄ᬦᬭ ᬧᬶᬦᬸᬢᬸᬭᬶᬂ ᬓᬶᬭᬦᬦ᭄ᬤᬶᬦᬦ ᭞ ᬲᬫᬓᬤᬤ᭄ᬬᬦ᭄ ᬯᬦᬶᬢᬶᬬᬦᬶᬬ ᬳᬸᬢ᭄ᬢᬫᬦᬭ ᬧᬶᬦᬶᬦᬸᬳᬦᬸᬕ᭄ᬭᬳ ᬭᬶᬓᬦᬾᬂᬓᬬᬸᬦ᭄ ᬲᬂᬲᬸᬓ᭄ᬢᬶ

ᬫᬫ ᬓ᭄ᬭᬳᬬ ᬓᬾᬢᬦ᭄ᬢᬸᬳᬸᬯᬸᬦ ᭞ ᬮᬸᬫᬭᬦ᭄ᬲᬶᬧ᭄ᬭᬓ ᬩ᭄ᬬᬳᬶ ᬦᬕ᭄ᬭᬓ ᬓᬓᬯᬓᬸᬢ᭄ᬭ ᬳᬭᬦᬾᬦᬶᬓᬯ ᬓᬶᬩᬸᬳᬸᬢ᭄ᬭ ᬓᬯᬶ ᬓᬯᬶᬓᬢᬸ ᬤᬸᬫᬸᬤᬸᬫᬶ ᭞ ᬮᬸᬫᬸᬢᬸᬓᬶᬮᬫᬸ ᬦᬓᬶ

ᬓᬤᬸᬳᬸᬮᬸ ᬓᬸᬤᬓᬮᬸᬳᬶᬳᬸᬲᬶᬮᬸ ᬓᬶᬤᬶᬬᬸᬓᬦ ᬮᬸᬫᬸᬓᬸᬮᬶ ᬤᬸᬤᬶᬤᬶ᭒ ᬧᬶᬦᬭᬦᬸᬮᬶᬦᬭ ᭞ ᭞ ᬮᬸᬫᬭᬤᬶᬲᬶᬩᬦᬸ ᬲᬶᬲᬸᬤᬸᬮᬸ ᬳᬶᬓ

ᬳᬦ᭄ᬢᬸᬓ᭄ᬳᬸᬤᬭ ᬧᬸᬧᬸᬢ᭄ᬮᬸᬫᬸᬢ᭄ ᬧ᭄ᬭᬓᬤᬸᬧᬸᬢ᭄ ᬤᬦᬸᬤᬓᬩᬦ ᬦᬶᬬᬫᬫᬦ᭄ᬤᬤᬶᬲᬾᬓᬭ᭄ ᭞ ᭗᭐ ᭞ ᭟ ᭟ ᭟